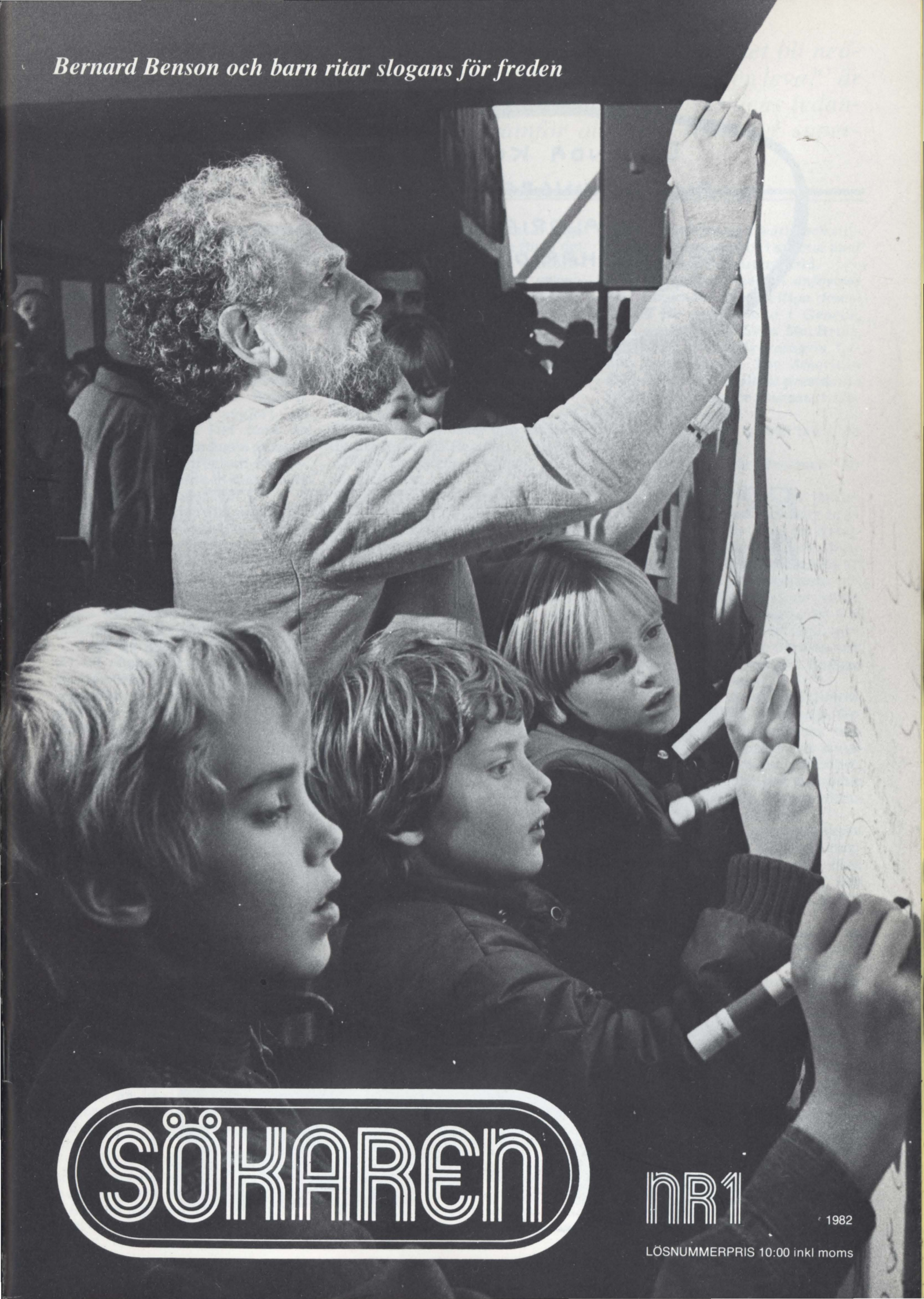

Bernard Benson och barn ritar slogans för freden

SÖKAREN

nr1

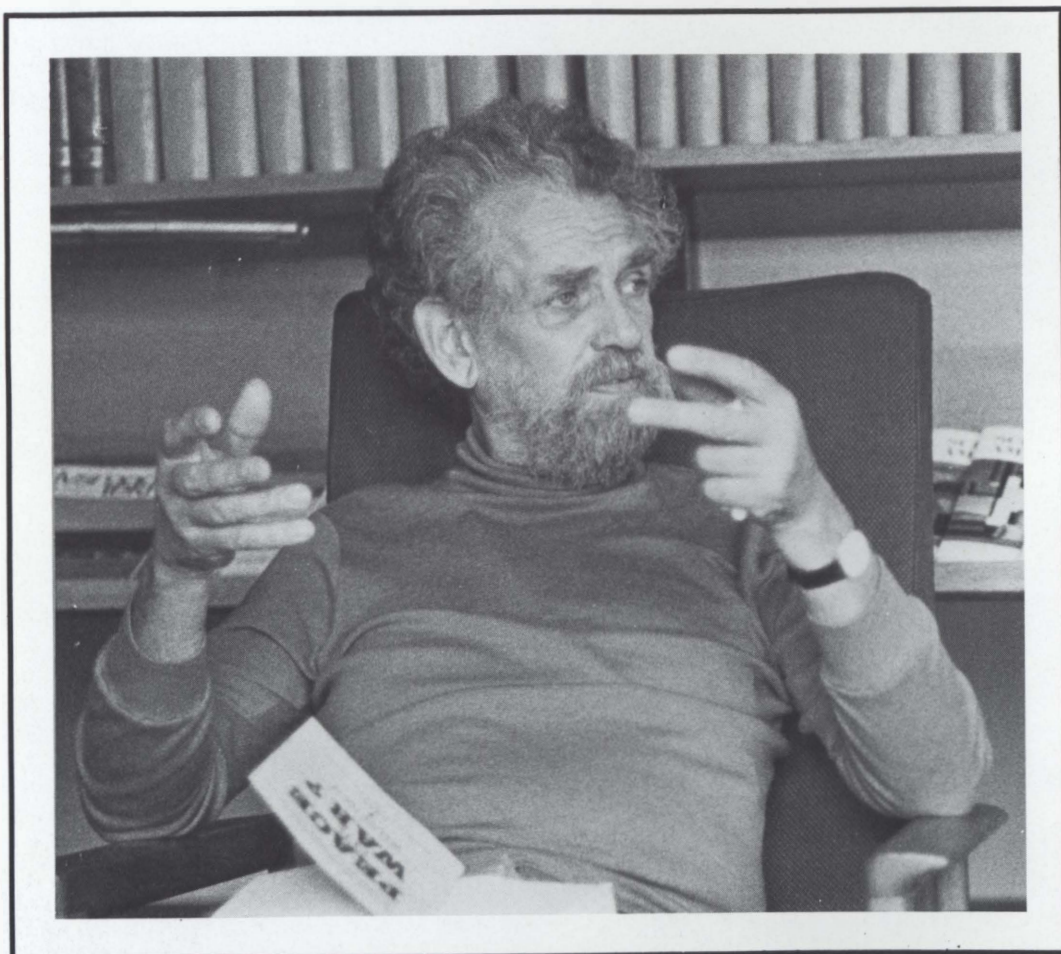
1982

LÖSNUMMERPRIS 10:00 inkl moms

DE ONDA KRAFTERNA HAR
ALLTID HUNGRAT EFTER MAKT
... MEN ALDRIG DE GODA... OCH
DÄRFÖR HAR DE ONDA KRAFTERNA
TAGIT ÖVER, OCH HAR NU MAKT
ATT FÖRINTA VÄRLDEN.

Ur Fredsboken

FREDSBOKENS FÖRFATTARE Bernard Benson besöker Sverige

Fredsbokens författare Bernard Benson är en mycket intensiv man, i 60-årsåldern, med stort grått hår och skägg. Han blir nästan exalterad, när han talar. Han är fylld av känsla och av tro på sin missions framgång.

– Blir vi tillräckligt många som kräver nedrustning och fred, så blir det också fred! säger han.

I slutet av oktober besökte Benson Sverige, och den 26 oktober höll han en presskonferens.

Han började med att visa upp en rysk version av Fredsboken. Den fanns ännu i bara ett fåtal kopior – en var avsedd för Leonid Bresjnev och en för den ryske ambassadören i London.

– Ryssarna är mycket intresserade av Fredsboken, sa Benson. Men ännu är inget avgjort om tryckning i Sovjet. Det finns en massa entusiasm, och ingen antagonism alls. Ett TV-program har redan gjorts om boken och sänts i hela Sovjet, inklusive Sibirien.

– Översättningen till ryska och textningen – Fredsboken är ju handtextad – har gjorts under ledning av en framstående ryss, Boris Klusjnikov, på begäran av UNESCO. Klusjnikov är chef för den högre utbildningen i Sovjet. Alla universitet lyder under honom.

– Jag tar ingen politisk ställning för öst eller väst, framhåller Benson. Men en sak har gjort intryck på mig: När det blev fråga om vissa partier i boken, som jag trodde kunde vara känsliga för ryssarna, t ex där det står att ledarna inte längre kunde hålla folket fångat i okunnighet, då sa jag till Klusjnikov att jag förstod att ett sådant avsnitt kunde vara en försvårande omständighet och att jag var villig att vara flexibel utan att frånga bokens väsentliga budskap. Men han svarade att det där avsnittet inte var något problem alls. Däremot ville han utesluta några ställen där pojken inte är tillräckligt respektfull gentemot de äldre! Den reaktionen från Klusjnikov var uppmuntrande!

– Jag har pratat mycket med ryssarna, och min fru och jag har fått en officiell inbjudan att besöka Sovjet. Många exemplar av Fredsboken har också redan kommit till Sovjet, och en del ryssar har sagt mig att en första upplaga på fem miljoner exemplar är tänkbar.

Benson vill träffa Bresjnev. Han säger:

– Jag tror att jag kommer att träffa honom. Det ligger nämligen i hans eget intresse!

Benson uppmanar också folk i väst att ta kontakt med ryssar, bli

Framför allt för barnens skull måste det bli nedrustning och varaktig fred. "Låt barnen leva!" är Bernard Bensons uppmaning till världens ledande statsmän, framför allt dem som styr supermakterna.

vänner med dem. Det finns många sätt att göra detta. Redan finns det t ex vänskapsklubbar för taxiförare i väst och Sovjet. Olika yrkesgrupper kan bilda rysk-västerländska vänskapsföreningar, liksom skolbarn i väst och i öst kan bli vänner och t ex skicka varandra fotografier.

Folkens fredsbrev

Bernard Benson läser upp ett brev till Bresjnev och Reagan.

Bäste President Bresjnev, President Reagan!

Vi tror Er, när Ni säger att Ni inte vill ha krig. Ni vill leva. Ni vill att Era barn skall få leva. Ni vill att Era barnbarn skall få en jord att leva på. Så vill också vi.

Över 500 miljarder dollar om året – drygt en miljon dollar i minuten – satsas nu för att ytterligare upp-rusta världen, trots att det redan finns möjlighet att förintä den 12 gånger om.

Detta är vansinne och det vansinnet måste stoppas. Så låt oss hjälpa åt.

Vi vädjar härmed till Er att återbetala till oss, världens folk, en försvinnande del av Era rustningsutgifter: en femtiondedel av 1 procent av världens årliga militärkostnader, lika med 100 miljoner dollar, så att alla icke-statliga organisationer och enskilda individer som arbetar för fred kan få ökade möjligheter att lyckas.

En liknande plan har diskuterats sedan 1978, men nu är tiden inne för handling – kanske har vi mycket mindre tid på oss än vi tror.

Med ett tryck på knappen kan vi idag alla utplånas. Med ett penn-drag kan Ni idag hjälpa oss att rädda världen. Vi vädjar till Er att göra det av förnuftsskäl utan hänsyn till om motparten gör det eller ej, och vi vädjar till Er att göra det medan det ännu är tid.

Vi menar inte att Ni skall donera pengar till oss, utan att Ni skall återlämna till oss, världens folk, en liten del av de resurser som vi har ställt till Ert förfogande. Hänvisar Ni till den ekonomiska aspekten, så vägrar vi att acceptera en ekonomi som baseras på förstörelse till döds. Med klokt ledarskap kan miljoner

människor finna en kreativ och tillfredsställande uppgift i arbetet med att bygga upp en bättre värld.

Vi föreslår att medlen anförtrösdens särskilda icke-statliga kommittén för nedrustning i Genève, vars president är Sean MacBride, mottagare av Nobels fredspris, Lenins fredspris och The American Medal for Justice, tillika president i International Peace Bureau i Genève.

Vi, världens folk, väntar ivrigt på ert positiva svar.

Vi tackar er, Mr Bresjnev, Mr Reagan!

Brevet sprids i form av kedjebrev. Var och en som får det uppmanas att sända en kopia till Bresjnev och en till Reagan och dessutom göra fem kopior och sända till fem vänner, vilka uppmanas att sända en kopia till Bresjnev och en till Reagan samt fem kopior till fem vänner osv. På det sättet skall brevet spridas över hela världen och utgöra en för Bresjnev och Reagan synlig fredsoption.

Det rör sig alltså om ett jättekedjebrev, en gigantisk fredskedja. Det kan bli många miljoner brev som anländer till supermaktens statschefer. Brevet finns nu (i oktober, 1981) på 16 språk, och det har redan blivit ett bekymmer i brevlådorna hos Reagan och Bresjnev...

Det är också meningen att brevet skall publiceras i så många tidningar som möjligt. Tidningarna skall förmås att donera utrymme, och många har också gjort detta, bl a 17 franska tidningar.

I Sverige arbetade folk gratis med att färdigställa brevet i form av en tidningsannons. Allt fungerade utomordentligt – ända tills man ville få in gratisannonser i tidningarna. Då var det stopp. Kerstin Nordin och Fredsbokens översättare Karin Liungman sände annonsen till 128 svenska tidningar. Endast en tog den: Bohuslänningen – en helsida. Men den togs även upp i radion.

Benson tror mycket på sin idé, skisserad i fredsbrevet:

– Om Bresjnev säger nej till detta och Reagan säger ja, då får Bresjnev svårigheter. Om Bresjnev säger ja och Reagan nej, då får Reagan svårigheter. Om båda säger nej, då får båda svårigheter... Men om

båda säger ja, då har utsikterna för fred i världen väsentligen förbättrats.

Benson:

– Reagan och Bresjnev är inte annolunda än vi andra. De är människor. De är skrämde, och lika vilslna som vi andra, ja mer.

Vi, världens folk, skall hjälpa dem att lösa fredsproblemet. Vi skall ansetta dem, menar Benson, besvärade dem, plåga dem och försöka övertyga dem med opinionsyttringar för nedrustning och för varaktig fred, med logik, med mängden av våra röster...

En av de plågor som skall drabba supermakternas ledare är ett vykort. Idén är att man fotograferar Kreml och Vita huset, klipper bilden i småbitar och klistrar fast dem på baksidan av en bild av det förstörda Hiroshima samt skickar detta till Bresjnev och Reagan. Då får de en påminnelse om vad det innebär för dem själva, om de trycker på knappen. Ett enda ord skall medfölja: När?

Hjälp Bresjnev och Reagan!

– När Bresjnev talar om fred, säger Bernard Benson, då tror amerikanerna inte ett ord av vad han säger. Men jag tror personligen att han vill ha fred, eftersom ingen vill se sitt land förstöras. – Fast liksom alla andra imperiebyggare, dåtida, nutida och framtida, så vill han uppnå sina mål – men med andra medel. – Genom idén att återbetala 100 miljoner dollar till världens folk att användas i arbete för freden ges han en unik möjlighet att visa att han menar allvar med talet om fred. Pengarna skulle ju användas av icke-statliga organisationer och personer och inte kontrolleras av varken Sovjet eller någon annan stat.

– Vi ger presidenterna i supermakterna ett fredsinstrument. *Ändå det, era idioter!*

Men kan nu Bresjnev och Reagan se sakerna på samma sätt som Benson?

Han säger:

– Vi måste sätta oss in i de andras tänkesätt, gå in i deras medvetande – det är ju så all medkänsla börjar – och försöka se sakerna från deras synpunkt.

Och detta menar Benson att han har lyckats med. Därför förstår han hur supermakternas ledare tänker, och har goda utsikter att påverka dem.

Idéer är våra vapen!

Benson säger att dessa ledare har ju sina resurser: de har armé, flyg, flotta osv, men:

– Vi, världens folk, har också mäktiga resurser. Vi har exempelvis Fredsboken. Och jag känner inte alls att det är jag som har skrivit den. Jag gjorde inga ansträngningar, hade ingen plan, den bara blev till. Fredsboken är en mäktig kraft. Den säger vad som finns i mångas sinne och hjärta. Den visar att fred är en möjlighet. Den stimulerar människor att göra något, ger dem känslan att de inte är totalt maktlösa.

– Men den säger inte vad de skall göra. Och det skall den inte heller. I Paris får vi tusentals brev som meddelar att "vi är med er – vad kan vi göra?". Jag har inte velat svara på den frågan av två skäl: 1. Jag är inte Gud, och jag vill inte vara en freds-guru eller en fredsdiktator. Jag vill bara att det skall bli en varaktig fred. 2. Om man talar om för människor vad de skall göra, då kommer de inte att arbeta lika kraftfullt som om de själva upptäcker vad de skall göra.

Men Bernard Benson har en liten bok; den heter *Peace or War? – what can I do?* (Fred eller krig – vad kan jag göra?) och är "en liten övning i logik, som ett barn kan förstå".

– Fredsboken åstadkommer ingenting, om man inte går från tanke till handling. Den här lilla boken är handlingsdelen. Av den framgår att idéer är våra vapen, och de är inga ineffektiva vapen, eftersom hela krigsmaskinen grundas på idéer. Tar man bort de idéerna, då kommer inte krigsmaskinen att finnas kvar.

– Men om man börjar arbeta med idéer, då kan man inte sitta stilla och tänka: Jag har en idé...utan man måste först av allt organisera sig och se till att idéerna sprids genom lämpliga kanaler till lämpliga grupper och personer.

Benson är mycket ivrig, mycket entusiastisk. Och mycket medveten. (Kanske vilar världens öde på hans skuldror...) Och han är mycket optimistisk.

– Ingenting kan stoppa den här rörelsen nu! säger han. Den är på gång. Den går inte att hejda.

Se även
recensionsavdelningen
sidan 38!

Säkert behövs en intensivt verksam, begåvad och optimistisk person som ledare och inspiratör, som röst och som pådrivande kraft. Annars kan glöden snabbt falna och rörelsen mot fred bli utan framgång.

– Varför går det så bra nu? Jo, nu är rätta tiden för en folkens freds-rörelse!

Spådomen om kaliyuga

– Det var en kanadensisk ambasadör, James George, som uppmanade mig att skriva Fredsboken, berättar Bernard Benson. Han hade just återkommit från en nedrustningskonferens i Wien och sa: *För Guds skull, Bernard, låt allt annat vara och skriv Fredsboken!*

Benson råkar vara mycket intresserad av tibetansk buddhism. I hans hem bodde vid den här tiden "en mycket mycket stor lama", som är överhuvud för den äldsta traditionen.

Benson:

– Jag sa att jag skriver ingenting förrän jag rådfrågat Hans Helighet, eftersom han vet mer än jag. Så nästa morgon frågade jag laman: Vad skall jag göra? Jag sa att jag kände till de tibetanska förutsägelserna om kaliyuga, den mörka tidsåldern, som skulle komma och att de förutsägelserna, som gjordes i skrifter för 1600 år sedan, anses gälla vår tid. I dessa skrifter sägs att människan kommer att skapa enorma vapen mot vilka hon kommer att skapa värre vapen mot vilka hon kommer att skapa ännu värre vapen – och som en följd av detta kommer mellan två och tre av fyra människor på jorden att dö. De dör av tre orsaker: 1. som en direkt följd av själva vapnen, 2. av sjukdomar som inga mediciner kan bota och 3. av att vapnen gör själva marken ofruktbar.

– Då sa jag: Men om detta är sant, och om det är oundvikligt, då är det ingen mening med att börja skriva en bok! I stället borde jag ta min fru och mina barn med mig och

resa till Mexiko för att komma undan den stora smällen! Då sa han – den fine mannen: Tvärtom, förutsägelsen innehåller också följande. Vi kommer att gå in i en period då negativ kraft är i händerna på ett stort antal mäktiga människor, och detta kommer att leda till fruktansvärda plågor. Men om de som använder den positiva kraften gör enorma ansträngningar, då kan en omvändning ske och resultatet till slut bli lika strålande som det eljest skulle ha blivit fruktansvärt. Så – sa laman – du har inget annat val än att göra arbetet. Vi kommer alla att ställa hela vår kraft bakom det, kraften i våra böner, i vår meditation. Vi skall omsluta detta arbete med positiv kraft så att det inte kan misslyckas. Alltså började jag arbetet med Fredsboken!

Freds-rörelsen skall lyckas!

Bernard Benson talar om "mirakler". Han säger:

– När jag behöver någon, eller något, i fredsarbetet, så kommer det. Det bara sker. Jag gör inte ett förbaskat dugg. Mitt jobb är att inte stå ivägen utan låta dessa saker hända. Jag känner mig som en man

som går fram genom en lång korridor varvid den ena dörren efter den andra automatiskt öppnas framför honom och automatiskt stängs efter honom.

– Jag ser mirakler inträffa i denna rörelse. Men vad är mirakler? Det är bara något som ligger utanför vårt förstånds horisont.

Benson vill träffa Bresjnev och Reagan. Och han är övertygad om att dessa sammanträffande skall komma till stånd. Men varför skulle de bry sig om att möta honom?

– Jo, säger han, de vet att dagens världssituation är mycket farlig för alla, även för dem själva. Tänk er i Bresjnevs och Reagans kläder! Om jag kommer till er och säger: Ursäkta, min herre, jag vill inte störa er så att ert kaffe kallnar, men *larret* tycks ha gått! Vad kan ni göra? Ingenting, utom att singla slant. Ni har sex minuter på er. Ni har ingen möjlighet att kontrollera om ett anfall verkligen har satts igång mot ert land. Ni kan inte göra något – men måste ändå besluta att trycka på knappen, eller inte trycka på knappen. Ni vet att ni är helt maktlösa. Ni har ingen möjlighet att fatta ett väl grundat beslut. Det råder fullständig kaos och förvirring.

– Ni skulle inte vilja leva med en

Bekymrad president.

Ur Fredsboken

sådan situation. Det vill inte Bresjnev och Reagan heller. Jag skall hjälpa dem att komma ur den. Lösningen är i själva verket barnsligt enkel.

– Vad är kapitalism och kommunism att strida om? Om tusen år, om inte förr, kommer världen att ha glömt båda delarna. Människan utvecklas nu fruktansvärt snabbt. Medkänslan ökar med blixstens hastighet, delvis på grund av de förbättrade kommunikationerna. Människorna utvecklas storartat.

Därför, menar Benson, vore det synd om mänsklighetens utveckling skulle avbrytas just nu, när den lovar så mycket.

SM

Bernard Benson och hans svenska översättare Karin Liungman. (Ära vare dem som försöker rädda världen!)

Är människan för dum för att överleva?

Bland alla positivitetsprofeter på konferensen "Levande företag i en ny tid" i augusti hade författaren och kolumnisten Eva Moberg tagit på sig den otacksamma uppgiften att påminna om det ohyggliga som faktiskt pågår i världen och som hotar vår existens. Och hon gjorde det med skärpa och skicklighet.

– Vi behöver sådana kloka tjejer! sa en av deltagarna, för övrigt en man från försvaret, och han tillade:

– Jag skulle gärna se Eva som statsminister!

Eva Mobergs tal hade rubriken "Är människan för dum för att överleva?".

– Man kunde ju också ha frågat sig, sa hon: "Är människan för grym, för okänslig, för egoistisk för att överleva?". Men jag har valt att ta upp det som ett intellektuellt problem, eftersom jag är övertygad om att ingen av de män som styr vår värld ser något egentligt problem i att han möjligen skulle vara för okänslig, för omogen, för okunnig om sig själv, ha för litet värme, för litet erfarenhet av den inre världen, för litet vidsyn. Att anklagas för grymhet och brutalitet kan

visserligen i längden tära litet på anseendet om det kommer från personer med viss status, men det är ingenting som på allvar torpederar en statsmans ställning i dagens värld.

– Att betraktas som direkt korad däremot, ja otroligt enfaldig, förståndsmässigt underutvecklad, det vore inte bra. Det vill man absolut inte. Och ändå är det precis detta man har blivit, genom att så länge förakta och underskatta väsentliga delar av den mänskliga utrustningen.

Frågan i rubriken syftar på människan som art. Eva påpekade att hur kloka många enskilda människor än är, så kan människan som art vara för dum, ty gruppen är i allmänhet betydligt dummare än individen.

– Jag tycker det är gripande, sa Eva Moberg, att människan har utnämnt sig själv till *homo sapiens*, den kloka människan. Människan är otroligt uppfinningsrik, men hon är definitivt inte särskilt klok.

– Vi börjar väl ändå bli ganska många som förstår att människans problem är en bristande balans mellan olika delar ifråga om ut-

vecklingen. Den tekniska utvecklingen ligger minst tusen år före den mentala. Vårt psyke och vår kropp klarar inte av följderna av vad vår hjärna producerar.

Därför, menade Eva, kunde man vänta sig att vi skulle ta itu med den enorma uppgiften att försöka förstå och utveckla resten av vår utrustning så att den kom i nivå med, och kunde harmoniera med, den abstrakta och tekniskt-instrumentella. Men så är det inte alls.

Vi skaffar oss en massa vetenskaplig kunskap, men:

– Kunskapslagringen blir en fara därför att den inte motsvaras av en förmåga att lagra och överföra känslomässiga erfarenheter och insikter. Vi kan lagra hur mycket kunskaper och kunnande som helst genom datorer, böcker, film och band. Men fortfarande måste varje individ göra sina känslomässiga erfarenheter alldeles själv på nytt. Alla våra kunskaper lägger inte en tum till vår mognad utan känslans och inlevelseförmågans utveckling.

– Själv har jag alltid satt förnuftet högt, men inte i den mening som det brukar användas i vår kultur, dvs det rena intellektet. Med förnuft menar jag en enhet av tanke, känsla, erfarenhet, sinnesförnimmelser, intuition och föreställningsförmåga. Att isolera intellektet leder till dumhet.

– Genom den moderna vetenskapssynen lärde vi oss den viktiga erfarenheten att känslan kan förvränga och vanställa kunskapen och att man därför måste kunna hålla den på avstånd för att nå fram till sanningen. Tyvärr förstod vi inte att också det omvända gäller – intellektet kan förvränga och vanställa känslolivet, vilket i sin tur kan bli lika ödesdigert för sanningen.

– Det finns känslomässiga analfabeter med en intelligenskvot på 140. Men som Barbara Brown har påpekat i sin bok "Supermind", så är det bara otillräcklighet i intellektuellt avseende som diagnostiseras som efterblivenhet eller utvecklingsstörning. Det finns åtskillig känslomässig och moralisk infantilis som inte bara passerar för normal utan också bekläder höga

poster.

– Einstein har som naturvetenskapsman exploaterats intill det absurda, men hans oro, samvetsqual och varningar betraktas som sympatiska gammalmansfunderingar, ingenting för realister.

– Det är svårt att hitta ett mer slående exempel på kontrasten mellan den förstörelseförmåga vi uppnått och vår känslomässiga omognad än ledande statsmäns förhållande till neutronbomben. Konsekvenserna av bomben är alldeles för litet kända. I massmedia behandlas den mest som en bricka i spelet mellan stormakterna. Det är inte bara det att neutronbombens strålning dödar allt levande inom sin radie, det är också så att den förstör hela naturen för flera hundra år framåt.

– Men denna bomb anses ge en styrkeposition!

– Tänkesättet hinner inte med den teknologiska utvecklingen, sa Eva Moberg vidare i sitt tal. Ännu har det inte påverkat de inrotade tankebanorna att en militär teknologi i praktiken håller hela världen som gisslan, helt oavsett samhällssystem. Ändå framhöll en FN-rapport år 1971 att "kapprustningen i sig själv utgör ett oändligt mycket större hot för hela världen idag än de kortsiktiga fördelar som rustningar kan medföra".

– Ojämnheten i utveckling mellan teknik och psyke har alltså lett till att den här dödskapaciteten samexisterar med föreställningar om att det Onda bor i ett samhällssystem och i en idé, och det Goda i ett annat samhällssystem och en annan idé. Fortfarande talar militärer och politiker och vanliga människor om kärnvapen som "ett starkt försvar", om "beslutsamhet och fasthet" och kallar en framtida nedrustning av kärnvapen för en "farlig pacifism".

– Rustningarna är inget försvar. De är ett hot. Det är freden i sig själv som är vårt enda försvar.

– Trots förmågan att utplåna världen många gånger om, trots de 15 000 kärnladdningarna i Europa, trots atomubåtarna och de ständigt kärnvapenbärande flygplanen, så har man nu lyckats sprida tron att Väst är svagt och inbjuder till angrepp från Öst, ja, är praktiskt taget helt värnlöst utan en ny våldsam upprustning som givetvis kommer att följas av en liknande från Öst. Till dumhetens karakteristika hör oförmågan att se med motpartens ögon på sig själv. Alla krig i historien har utmärkts av en närmast ofattbar oförmåga att förutse att motparten skulle reagera precis som man själv skulle ha gjort. Nu vill man förhandla utifrån en så

kallad styrkeposition. Men om motsidan också vill förhandla utifrån en styrkeposition? Har upprustning någonsin lett till att den potentiella fienden har tänkt: Oj, nu är dom starkare än vi, då är det bäst vi slutar rusta!

– Vad som kanske tydligare än någonting annat visar dumheten i det militära tänkandet, det är att det med all sin sinnrikhet och sina ofantliga resurser har försatt oss alla i det läget att några få minuter och omdömet hos några få människor är avgörande, för sen sker det mesta helautomatiskt. Och detta i ett mentalt klimat där all tvekan kan stämplas som landsförrädisk.

– Dom så kallade segrarna får leva med ett drastiskt minskat ozonlager, vilket medför en ofantlig ökning av hudcancer, med strålade vatten och luft, och livsmedel som är förgiftade för oöverskådliga tidrymder. Kanske kommer de flesta att vara blinda, eftersom synen förstörs inom många mils omkrets, om man råkar titta i fel riktning vid explosionen av en atombomb. Insekter kommer att öka lavinartat i brist på fiender, hela den ekologiska balansen kommer att vara fullständigt och oåterkalleligt rubbad. Många av dem som varit foster vid explosionen kommer att födas med små huvuden och hämmad tillväxt och andelen barn som föds med skador och utvecklingsrubbingar av olika slag kommer att öka oavbrutet i århundraden efter ett kärnvapenkrig.

Eva Moberg förvånar sig över dumheten som hävdar att de förödande konsekvenserna av ett storkrig, eller av en enda bomb, idag avskräcker så mycket att ingen förnuftig människa vågar starta ett storkrig.

– Man har på allvar trott att kärnvapen inte kunde komma till användning därför att det skulle innebära självmord. Man har lyckats glömma att det finns självmordskandidater, och inte sällan just bland statsmän eller militärledare som har försatt sig i en sådan situation att deras enda val står mellan att dö för egen hand eller för andras. Och att det just bland utpräglade maktmänniskor inte är ovanligt med ett utpräglat hämndbegär: "Måste jag gå under, så ska också alla andra göra det."

Eva påpekade också de stora farorna med kärnkraften. Hon sa bland annat:

– Om en vätebomb träffar ett kärnkraftverk, så kommer strålningen från kärnkraftverket att sträcka sig oerhört mycket längre i både tid och rum än strålningen från vätebomben. Som påpekas i en

Eva Moberg

rapport från den internationella läkarorganisationen som har bildats för upplysning om följderna av ett kärnvapenkrig, så skulle strålningen från alla övergivna reaktorer och kärnavfallslager i Europa omöjliggöra alla planer för återhämtning någonsin.

Om motsättningarna mellan USA och Sovjet, mellan Väst och Öst, sa Eva Moberg att det inte finns något hållbart motiv för krig. Båda sidorna har allt som de rimligen behöver inom sina gränser.

– Skillnaden mellan dagens USA och dagens Sovjet är försvinnande liten jämförd med skillnaden mellan världen idag och världen efter kärnvapenkriget.

– Själv anser jag att den demokratiska frihetstraditionen i Väst trots sina brister är en dyrbarhet som måste försvaras. Men det måste ske varje dag, i alla sammanhang, på alla nivåer. Kärnvapen är överhuvudtaget inget försvar.

Hur ska vi klara oss utan fullständig utplåning? Mänskligheten står inför ett ultimatum, säger Eva: *förändras – eller förgås.*

– Vad som måste komma om vi ska kunna överleva, är ett språng i den inre utvecklingen, som är jämförbart med det språng på det materiella planet som ligger mellan stenålder och atomålder.

– Är någonting sådant möjligt? Kan vi överhuvudtaget förändras? I princip är jag övertygad om att möjligheterna finns, eftersom det redan funnits andra kulturer under långa tidsrymder som har varit helt annolunda än vår och eftersom det finns och har funnits så många individer som har förändrats och vuxit och blivit sådana som den kommande människan måste vara.

AF

Anm. Eva Mobergs fullständiga tal är tryckt i boken "Människan i en ny tidsålder" (LTs förlag).

– Kanske rustade vi ner, om fler militärer deltog i ”new-age”-konferenser

Av Åsa Freij

– Vår enda möjlighet att få avrustning och fred är att människorna börjar ändra sig inifrån.

– Jag håller helt med Eva Moberg. Man kan verkligen fråga sig om människan är för dum för att överleva.

– Arrangemang av det här slaget, där vi ser på hur människan fungerar och lär känna oss själva, är mycket viktiga.

– Det behövs större satsning på aktivt fredsarbete inom det militära, ökat vänskapsutbyte med andra länder, fler utbildningstillfällen utomlands o s v.

– I mitt arbete på Förvarsstaben ser jag dagligen exempel på den tröghet och svårighet att ändra oss, som vi har, och som det har talats så mycket om här.

Det där var några synpunkter från en av de ca tio personer från det svenska försvaret som deltog i ”new-age”-konferensen ”Levande företag i en ny tid”. Clas Mårtensson, byrådirektör vid förvarsstaben, var entusiastisk över de teorier och attityder som han mötte på konferensen i augusti.

Att möta 300 positiva människor på en gång var helt omtumlande, menade han, och oerhört inspirerande. Han önskade bara att fler i hans bransch hade varit med.

I sitt arbete, som handlar mycket om administration, rationaliseringar och personalfrågor, möter Clas dagligen problem som har att göra med vår oförmåga att handla direkt och personligt, att ändra på sådant som inte längre fungerar o s v. Det är alltså samma problem som civila organisationer och företag i stor utsträckning kännetecknas av, och som ”Levande företag-konferensen och hela ”new-age”-rörelsen vill ändra på!

De här svårigheterna är alltså inte unika för försvaret, men när de finns inom den militära sektorn –

världen över – så kan de få konsekvenser som är allvarigare än dem som kan uppstå inom något annat område. Det håller Clas med om. Även om han numera är civilanställd och inte direkt representerar det militära, så har han det inpå sig och funderar mycket inte bara över organisationsfrågor utan också över psykologin bakom upprustning, krigshot och krig. Och han delar gärna med sig av vad han tänker.

Han både kritiserar och försvarar militären. Att den finns över huvud taget och att den inte gör mer för att avskaffa sig själv är beklagligt. Men de enskilda människorna som har ett militärt yrke är inga samvetslösa busar, menar han, utan i genomsnitt likadana som Svensson ute i samhället. De sköter vanliga jobb, och det faktum att Sverige inte varit i krig på 125 år har gjort att man som militär knappast förknippar sitt dagliga arbete med dödande. Försvaret i Sverige är också just ett försvar. Det finns ingen tanke på anfall i dess uppbyggnad. Detta har senast bekräftats av fredsforskaren Owen Wilkes.

– Vi, om jag får säga så, blir ofta litet orättvist bedömda, säger han. Man tror att vi är allmänt ”fyrkantiga” och bara har vapen i huvudet.

Det gick också ett sus genom församlingen när Clas vid avslutningen, då alla fick säga några ord om sig själva och konferensen, avslöjade att han var från Förvarsstaben.

– Hela folket har ju varit med och bestämt att vi ska finnas, återtar han. Vi är alla medansvariga. Det finns en olycklig mentalitet att uppdelas oss i vi och dom. Och han menar att även författaren och fredskämpen och talaren på konferensen Eva Moberg, vars synpunkter han respekterar och delar, går ut på detta negativa sätt. Vi skulle vinna mycket på att samarbeta

Clas Mårtensson

mer.

Han berättar att han själv lätt halkat in i det här uppdelande tänkandet, när han gått ut med sina teorier om administrativa ändringar i förvaltningen. ”Du behöver inte ta i för att övertyga oss”, sa man en gång till honom vid en myndighet dit han var inbjuden för att tala. ”Vi har ju bett dig komma hit!” Det var en god läxa! Folk vänder sig emot pekpinnar. Ingen vill bli kritiserad. Även att debattera är ett dåligt sätt att försöka uppnå förändring. Debatt betyder strid. Vad vi behöver är tankebryggor. Han understryker än en gång att vi måste förstärka vi-inställningen, och att självkännedom och personlig utveckling är den bästa vägen till positiva förändringar. Om de som vill ändra på militären förstod det, då skulle kommunikationen bli bättre.

Rädslan är det största hindret för nedrustning framhåller Clas. Även Eric Krönmark har sagt: ”Det är rädsla som styr världen.” Och Clas berättar vad han hört en militär arbetskamrat yttra: ”Jag kan egentligen inte fatta att ungdomen fortfarande ställer upp som soldater. Om alla sa nej, så skulle det ju inte kunna bli några krig.” Det är väl så att vi fortfarande ser en trygghet i att ha ett försvar. Men den tryggheten kan man alltmer ifrågasätta.

Många yrkesmilitärer har också ett jobb som de trivs bra med och som skulle försvinna vid en nedrustning. Men Clas har svårt att tro att man i någon större utsträckning medvetet låter sig styras av så trånga själviska motiv. Åtminstone om man tänker efter ordentligt. Men det är å andra sidan det vi människor så ogärna gör. Vi blundar och hoppas att saker och ting ska gå bra ändå – att någon eller några andra löser problemen.

Vi är tillbaka vid betydelsen av självkännedom, ökat personligt ansvar, mer kärleksfulla och andliga värderingar, allt det som ”new age” och arrangemang som Älvsjökonferensen vill verka för.

– Vi kan inte ändra oss i en handvändning, säger Clas. Vi måste förstå dem som tror på det system vi har och sina invanda mönster. Men vi får inte tappa bort de här nya etiska tankegångarna. Vi måste gradvis arbeta för att de skall spridas och omsättas i praktiken. Det behövs övning här såväl som på alla andra områden.

Att utöka de internationella vänskapliga kontakterna – gärna i kombination med mer psykologisk skolning – är en väg till fred som Clas tror på. På det området skulle militärer kunna vara betydligt mer aktiva! Tyvärr finns det också

många som ser en fara i alltför vänskapliga personliga förbindelser med militärer i andra länder. Utlandsutbildning skapar utlandsberoende, tror man.

Clas tror att en utveckling mot större jämlikhet, när det gäller könsroller, även påverkar solidaritetskänslan för andra folk. Men han är inte säker på att en utökning av kvinnor i försvaret är ett steg mot en fredligare värld. Den kvinnliga mentaliteten behövs, men risken är att kvinnorna i försvaret, liksom ofta i politiken, skulle bli mer påverkade av männen åt det manliga aggressiva hållet än tvärtom.

På en direkt fråga om han tycker att Sverige borde börja nedrusta

här och nu, ensamt, om ingen annan gör det, svarar Clas ogärna. Han är som andra ”sökare” på väg, kanske till en del sig själv, till en del en kugge i systemet, till en del i det gamla och en del i det nya, delvis stark och djärv i tron, delvis rädd och skeptisk. Men han är säker på i vilken riktning han själv vill gå. Och efter viss tvekan säger han med försiktig diplomati:

– Om något land ska börja, så vet jag inget som har bättre förutsättningar än Sverige. Vi har ju tränat fred sen Karl XIV Johan blev kung i mitten av 1800-talet. Han valdes för att han var en berömd krigare men blev den som inledde fredspolitik.

ANWAR SADAT 1918–1981

Varje liv som går förlorat i krig, är ett människoliv, vare sig det tillhör en arab eller en israel. En hustru som blir änka är en människa med rätt till ett lyckligt familjeliv, vare sig hon är arab eller israel. Oskyldiga barn som berövas sina föräldrars omsorger och kärlek är våra barn. De är våra barn, vare sig de lever i arabiskt eller israeliskt land.

Fred är inte bara ett skriftligt åtagande, utan det är en förändring av historiens förlopp... Projektiler, krigsskepp och kärnvapen kan inte skapa trygghet. I stället bryter de ned det som freden och tryggheten bygger upp.

Ring i klockorna för era söner! Säg dem att kriget är slut, och sorgen! Säg dem att vi börjar på nytt, ett nytt liv, ett liv av kärlek, välstånd, frihet och fred... Skapa en verklighet som blomstrar och lever! Låt hoppet sätta sin prägel på handlingar och strävanden!

Tal till Knesset i Jerusalem 1977 (Citerat från Leading Edge Bulletin, 19 oktober, 1981).

Sören Bergström – väckarklocka i kristid

"Den första sant upplysta företagsekonomen i vårt land." Så beskrivs Sören Bergström i en bokrecension i en av våra största tidningar. Åsa Freij har talat med honom.

– Det kommersiella livet måste styras av en medveten och ansvarsfull inställning – om det inte ska gå åt pipan med världen.

Det säger Sören Bergström, ekonomie doktor och lärare vid Stockholms universitet. Han var en av de handplockade talarna på den anorlunda konferensen för företagsfolk "Levande företag i en ny tid" i mässhallarna, Älvsjö, 25 – 28 augusti. Han har också (1981) gett ut en bok som är av betydligt större allmänt intresse än den måttligt lockande titeln "Konsumtionen som växte" antyder.

Jag har läst boken och intervjuat Sören Bergström.

– Vi människor söker ständigt efter lyckan, sa han, och vi tror att lycka finns i materiella ting. I affärslivet utnyttjas detta grovt. Som konsument erbjuds vi ständigt att köpa dåliga varor och varor som vi inte behöver. Reklamen är till för att göra människor missnöjda med sin situation – den vänjer oss vid att söka lyckan i varor. Vi leds vid den allt dyrbarare tomheten.

– Men inte heller producenter, som på detta sätt tjänar pengar, blir lyckliga, för även de är förlorare – vi förlorar nämligen alla på en politik som förutsätter ständig tillväxt. Under en period gjorde billiga råvaror tillväxten möjlig. Kostnaderna sköts på framtiden. Men nu börjar de synas.

När man besöker Sören Bergström i hans tjänsterum på universitetet, får man redan i dörren en tankeställare. I ett tidningsklipp står det – med parodi på en reklamslogan, men med en ack så verklig bakgrund: "Har ni tänkt utvidga er nation – låt Bofors leverera kanonerna!"

Det kommersiella livet vilar på en

kommersiell moral. Denna består av fyra bud, så som Bergström ser den:

1. Du får sälja vad som efterfrågas.
2. Du får påverka efterfrågan.
3. Du får motarbeta dina konkurrenter.
4. Du har ansvar endast för din egen lönsamhet.

Läs buden noga! Här finns inga som helst skyddsnät för svaga och utsatta eller för en ansvarsfull samhällsutveckling. Den kommersiella moralen ger utrymme för såväl he-

derliga affärer som gangsterfasoner.

Trots sin kritiska analys av affärslivet är Sören Bergström en positiv man med en välvillig inställning till människorna. Han menar att visserligen råder rena gangsterregler i det kommersiella livet, men vi människor har också andra och högre ideal; livet är inte bara affärer ens för affärsmän. En icke-kommersiell etik motverkar uppkomsten av ett totalt samvetslöst samhälle. Bergström anser att vi

Bergström understryker att konsumtionen är vår gemensamma angelägenhet och inte bara en privat företeelse. I sin bok tar han konsumtionen som utgångspunkt för att hitta vad som gått snett och som bas för ett resonemang som skulle kunna leda fram till en moral att handla efter. Och en handlingsmoral behöver vi – vilsenheten är stor. I samhällsdebatten utgår vi från och tar hänsyn till produktionen eller regionen eller sysselsättningen eller konkurrensen på världsmarknaden eller alla de faktorererna tillsammans – men vi tar knappast hänsyn till konsumtionen, dvs människan själv. Men konsumtion, i dess djupaste mening, handlar om människans verkliga behov av kärlek och livsinnehåll – för att nu tala med en annan av talarna på konferensen "Levande företag i en ny tid", Kai Blomqvist från Kooperativa institutet.

Till människans primära behov hör att utvecklas karaktärs- mäsigt-etiskt, det menar både Blomqvist och Bergström. När hon inte har möjlighet till detta på grund av sin egen okunnighet eller ett korrumperat samhällssystem, blir hon olycklig. Vi har idag en ganska olycklig värld...

Kanske måste den materiella välfärden vittra i sina grunder för att vi ska upptäcka detta. För det är ju till det materiella vi ställt våra förhoppningar om lycka.

Sören Bergströms bok "Konsumtionen som växte" fungerar som en väckarklocka – även om författa-

måste utgå från att alla egentligen vill väl, men många har hamnat i onda cirklar. Ett farligt system har uppstått, och det upprätthåller sig självt genom att bara ett fåtal människor orkar med att försöka bryta det. Systemet driver människorna till handlingar som de många gånger i grund och botten ogillar. Som exempel nämner Sören Bergström hur bomberna över Hiroshima och Nagasaki kom att fällas utan att någon "egentligen" fattat beslut om fällningen. Det var systemet som drev fram tragedin. Och vem har egentligen valt kapprustningen, svälten, de ekologiska katastroferna eller den kommersiella tillväxtkulturen? Vi verkar alla sitta fast i "omöjligheten" att angripa de påträngande och allvarliga problemen.

Att den ekonomiska tillväxten tas för given är ett dilemma som är ett huvudtema i Sören Bergströms bok. Han menar att gränsen för den materiella välfärd som kan uppnås, nu börjar bli synlig – "välfärds-samhällets trygghetssystem vittrar i grunden".

Bergström understryker att konsumtionen är vår gemensamma angelägenhet och inte bara en privat företeelse. I sin bok tar han konsumtionen som utgångspunkt för att hitta vad som gått snett och som bas för ett resonemang som skulle kunna leda fram till en moral att handla efter. Och en handlingsmoral behöver vi – vilsenheten är stor. I samhällsdebatten utgår vi från och tar hänsyn till produktionen eller regionen eller sysselsättningen eller konkurrensen på världsmarknaden eller alla de faktorererna tillsammans – men vi tar knappast hänsyn till konsumtionen, dvs människan själv. Men konsumtion, i dess djupaste mening, handlar om människans verkliga behov av kärlek och livsinnehåll – för att nu tala med en annan av talarna på konferensen "Levande företag i en ny tid", Kai Blomqvist från Kooperativa institutet.

Till människans primära behov hör att utvecklas karaktärs- mäsigt-etiskt, det menar både Blomqvist och Bergström. När hon inte har möjlighet till detta på grund av sin egen okunnighet eller ett korrumperat samhällssystem, blir hon olycklig. Vi har idag en ganska olycklig värld...

Kanske måste den materiella välfärden vittra i sina grunder för att vi ska upptäcka detta. För det är ju till det materiella vi ställt våra förhoppningar om lycka.

Sören Bergströms bok "Konsumtionen som växte" fungerar som en väckarklocka – även om författa-

I STÄLLET FÖR MILITÄRT FÖRSVAR

1958 utkom Per Anders Fogelströms och Roland Morells bok "I stället för atombomb", som förde fram idén att Sverige skulle försvara sig inte med militära utan med humanitära medel.

Författarna utgick från att vart folk har en försvarsvilja, att vi vill skydda vårt samhälle och leva i frihet under förhållanden som vi själva bestämmer. Det gäller då att ha ett så starkt försvar som möjligt. Författarna skriver: "Idealet skulle vara: ett medel, ett 'vapen', som samtidigt som det ger oss själva skydd avhjälp- per andras nöd. Som ger oss möjlighet att fortsätta vår neutralitetspolitik och arbeta på att skapa jordmän för fredlig samlevnad och demokrati."

Idealet är alltså ett vapen som både hjälper oss själva att bevara vår frihet och hjälper mot världens nöd.

"Mänskligheten för i dag, varje dag, ett fruktansvärt bittert krig mot hunger och sjukdomar, ett krig som kräver mangdubbelt fler offer än något storkrig världen hittills upplevt. I detta krig är de mänskliga resurserna mycket begränsade och otillräckliga."

Fogelström och Morell säger att om vi avstod ett års kostnader för vårt eget, ändå otillräckliga, militära försvar "skulle vi ganska säkert kunna utrota malarian, en sjukdom som nu kräver närmare tre miljoner människoliv varje år. Nagra år efteråt skulle genom vår aktion fler människor ha räddats än hela Sveriges befolkning!"

Vi skall gå till offensiv i mänsklighetens tjänst, säger författarna, och ställa hela vårt försvar till FN:s förfogande för att avhjälpa nöd överallt i världen. Militärtjänsten förvandlas till fredstjänst "varvid varje inkallads yrkeskunskaper etc. tages till vara på bästa sätt". "Den nuvarande befälskaren bibehålles och omstöpes i rekryteringsarbetet successivt för sin nya verksamhet som utbildare av t. ex. sjukvårds- och röjningsmanskap, ordningspolis, tolkar, instruktörer till jordbruksmaskiner m. m., instruktörer för odling, boskapsskötsel, fiske, hantverk, industri..."

Men kan ett försvar utan vapen ge trygghet? frågar författarna och svarar: ja, t.o.m. en större trygghet än det konventionella militära försvaret kan ge oss. "Därför att ett sådant utnyttjande av vår försvarsbudget kommer att skapa en good-will som kommer att bli fullkomligt unik i världshistorien. På detta sätt skapas en försvarsmur som under alla omständigheter kommer att fylla minst samma uppgift som det begränsade försvar vi nu har möjlighet att halla oss med." På alla håll i världen skulle det finnas människor som fått, får eller väntar på vår hjälp. I en sådan situation skulle inte något land eller "block" våga trotsa världsoptionen och anfalla oss.

Enligt Fogelströms och Morells förslag skulle vi bli "Ambulansen Sverige", landet som hjälper och bygger upp.

ren inte moraliserar. Men främst är den en sakkunnig faktabok som utreder, upplyser, blottlägger, motiverar och bevisar hur vår ekonomi ser ut, vad som inte fungerar, varför det inte fungerar och hur det skulle kunna vara i stället. Boken kan säkert läsas med stor behållning av folk som sysslar med marknadsföring, reklam, konsument- och miljöfrågor och av studerande i ekonomi och sociologi. Men den vänder sig inte speciellt till något visst "fack".

– Vi har redan för mycket fackindelning och för litet av helhets- syn, säger Sören Bergström och menar att han med sin bok vänder sig till "alla människor som reflekterar". Och boken är en mycket god hjälp framförallt för sådana människor som vill börja reflektera. Sedan är bara att hoppas att reflektionerna får praktiska resultat. Det farliga samhällssystemet som vi inte kan hantera, uppstår ju då ingen tar ansvar – men aldrig, om alla tar ansvar.

Upptäck det högre intellektet!

Barbara Brown – som talade på "Levande företag"-konferensen – är övertygad om att vi har ett högre intellekt, som är oändligt överlägset hjärnan och som vi normalt bara använder oss av till en väldigt liten del. Vi är inte medvetna om att det finns, och därför har vi inte tillgång

till det. Utan vår egen ansträngning ger det sig emellertid då och då tillkänna, men vi tar inte vara på dess fingervisningar.

– Det står dock i vår makt att alltmer lära oss använda vårt högre medvetande, menar Barbara Brown. Inom *yogan* har man för-

stått det.

Barbara Brown är doktor i farmakologi och har forskat bland annat i neurofysiologi och psykofysiologi – samt "fuskat i mycket annat för att jag är så nyfiken", som hon säger. Hon är författare till ett flertal böcker, bland annat *"Supermind – The Ultimate Energy"*.

Hon menar att vi har forskat alltför litet om psyket och intelligensen. Och det är mycket märkligt, understryker hon, för detta är den stora och viktiga aspekten av att vara människa. Och den vet vi minst om!

Hon talar om drömmarna och säger att det är uppenbart att "något" konstruerar dessa märkliga drömhistorier åt oss under vår sömn. De är inte märkliga i den meningen att de är tokiga. Inte heller är de meningslösa brottstycken av dagens händelser. Så ser de bara ut från vår vakna ståndpunkt. I drömmen är drömmen inte så konstig. Det märkliga med den är att den gör fantastiska, komplicerade konstruktioner av våra upplevelser, våra minnen osv. och ger oss med dem mycket viktiga informationer.

– Det kan ta sex månader att tyda det som "något" har konstruerat åt oss på några ögonblick!

Hon ger några exempel på det högre intellektets förmåga att samla och ordna tillgängliga fakta i vårt medvetande så att de kan användas på ett meningsfullt sätt. Ett exempel rör henne själv. Hon berättar att hon i nio månader hade misslyckats med att skriva en utredande rapport om ett kemiskt medels verkningar.

– Jag kunde omöjligt klara ut hur medlet verkade. Men en dag fick jag en impuls, och i ett tillstånd, där jag var i det närmaste omedveten om vad jag gjorde, skrev jag i ett sträck 20 sidor, som var den mest perfekta beskrivning som tänkas kunde av det kemiska medlets verkningar. Jag kunde inte begripa hur rapporten kunde vara så bra. Jag skulle aldrig ha kunnat skriva den på det sättet, om jag inte kommit in i det där tillståndet.

– Sådant händer oftare än man tror, menar hon. Men man talar inte gärna om det. Man vill gärna tro att det är man själv som gjort det fina jobbet – fastän man inte förstår hur det gått till.

Människan har raffinerade sinnen, som vi hittills varit föga medvetna om. När vi är avspända och harmoniska, märker vi dem bäst. Vi kan öva upp dessa sinnen, skärpa dem genom olika tekniker, t ex *biofeedback* och *yoga*.

Asa Frei

Pris till Ferguson

En jury bestående av 70 universitetslärare och forskare har gett det första årliga *"Transformational Book Award"* (ett Nya Tidsålderns författarpris) till Marilyn Ferguson för hennes bok *The Aquarian Conspiracy* (konspirationen i vattumännens tidsålder) vilken snart kommer på svenska.

Priset består av en penningssumma och ett diplom för "uppskattning och respekt". Bakom priset står Mark Satin och hans tidskrift *Renewal*. Det skall delas ut varje år till den författare som under föregående år skrivit den bok som mest kan anses bidra till förnyelse av politiken i linje med mänsklig utveckling, decentralisering och ny världsordning.

Marilyn Ferguson säger att hon känner sig hedrad och upplyser att det tog henne tre år att skriva boken. Det var en lång process av fördjupning och revideringar.

Juryen hade utvalts av *Renewal* på grundval av rekommendationer. Jurymedlemmarna ombads att i rangordning uppgäva fem böcker, skrivna under 1980. 49 böcker nämndes. *The Aquarian Conspiracy* fick tre gånger så många förstaplatser som tvåan. De fem i topp var följande:

1. Marilyn Ferguson: *The Aquarian Conspiracy*.
2. Alvin Toffler: *The Third Wave*.
3. Kirkpatrick Sale: *Human Scale*.
4. Erich Jantsch: *The Self-Organizing Universe*.
5. Jeremy Rifkin: *Entropy*.

Källa: *Renewal*. Press Release.

TM är effektivt vapen mot våldsbrott

För tredje gången har våldsbrott – mord, våldtäkt, rån och grova överfall – minskat i ett område i Atlantnas närhet, USA, medan en grupp TM-meditatörer ägnat sig åt nattliga meditationer i ett par veckors tid i området.

Under samma två veckor ökade våldsbrotten i det område där gruppen normalt brukade meditera. Sedan minskade de igen, när gruppen återvände dit.

Socialpsykologerna Arthur och Elaine Aron, som gjort denna undersökning, säger att brottsligheten visserligen varierar mycket från vecka till vecka men att "sannolikheten är nästan noll att dessa resultat har uppkommit av en slump", eftersom det rör sig om en nedgång på 18-30 procent varje gång ett så-

dant experiment har gjorts.

"Vi har här ett verksamt nytt vapen mot kriminalitet", säger de båda forskarna. "Det är relativt billigt, angenämt för dem som deltar, och det medför inga olägenheter för resten av befolkningen. Den enda frågan är: När skall samhället erkänna dess värde och börja använda det?"

Det har tidigare i USA gjorts åtta studier liknande dem i Atlanta-området av TMs effekter på samhället, med liknande resultat.

Adressen till forskarna Arthur och Elaine Aron är *Institute for Advanced Research in Social Development*, 3615 N. Stratford Road NE, Atlanta 30342, USA.

Källa: Brain/Mind Bulletin, 24 augusti 1981. (Se f ö Sökaren 5, 1980, slutsålt, där det finns försök till förklaring av ovan nämnda fenomen.)

Strid om Sheldrake

Rupert Sheldrakes bok *A New Science of Life* (se Sökaren 10, 1981!) har fördömts av den ansedda brittiska naturvetenskapliga tidskriften *Nature*. Det har inte på länge utkommit en bok som så väl förtjänar att brännas som denna, menar *Nature* i en ledare.

Sheldrake lägger som bekant fram hypotesen att organismers struktur och beteende styrs av morfogenetiska fält, M-fält, som uppstår genom själv-replikation.

Den brittiska vetenskapliga tidskriften *New Scientist* har tidigare publicerat en essä av Sheldrake samtidigt som den välkomnat hans hypotes som kanske ett "vetenskapligt bevis för att vetenskapen har fått allting om bakfoten". Den har också förklarat för sin läsekrets att Sheldrakes hypotes är "god vetenskap", eftersom den kan provas. *New Scientist* fick många läsarbrev som lovordade tidskriften för dess villighet att rapportera om den okonventionella hypotesen.

Men *Nature* beskriver Sheldrake som "missledd" och anser att han på grund av sina kunskaper bör veta bättre. *Nature* beklagar att boken nu börjar återopas av kreatonister, icke-reduktionister och ny-lamarckianer.

Beträffande de experiment som Sheldrake föreslagit, skriver *Nature* att inget anslagsbeviljande organ med självrespekt kan ta förslagen på allvar.

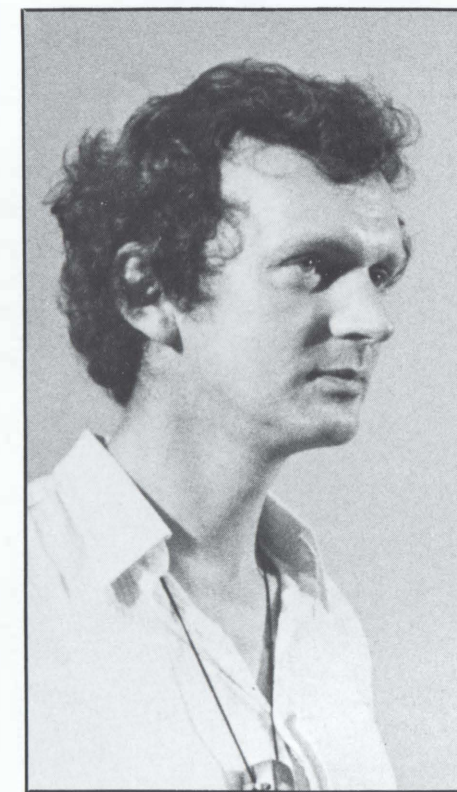
Natures ledare slutar med att säga att boken inte bör brännas, men bestämt sättas på sin rätta plats bland mänsklighetens villfarelser.

New Scientist vänder sig mot Natures uppfattning och erinrar om att *Nature* tidigare angripit en annan oortodox vetenskapsman. "Betyder detta", frågar *New Scientist*, "att *Nature* har övergett den vetenskapliga metoden som innebär att idéer läggs fram för världen för att provas av vetenskapen? Eller är det ledarartiklar som skall pröva vetenskapliga hypotesers värde?"

Sheldrake gör kommentaren att det hettar till mellan de stridande och att materialisternas tunga artilleri nu kommer till användning. Hans bok trycks redan i en andra upplaga, och författaren har sagt åt förlaget att Natures uttalande att boken förtjänar brännas bör placeras på omslaget – som en reklam.

En läsare av *New Scientist* skriver: "Skall vetenskapsmän aldrig lära sig att de kan vara de mest reaktionära av alla människor? Vetenskapens historia överflödar av exempel på förakt och förlöjliganden som de ortodoxa öst över nya idéer, vilka, när de först lagts fram, varit spekulativa men senare blivit respekterade. Sheldrake kan, vad jag förstår, ha skrivit ren smörja och sänkt vetenskapens standard, men han kan lika gärna ha ett genis skarpsinne som först nästa generation förmår erkänna."

Källa: Brain/Mind Bulletin 26 oktober 1981.

Rupert Sheldrake

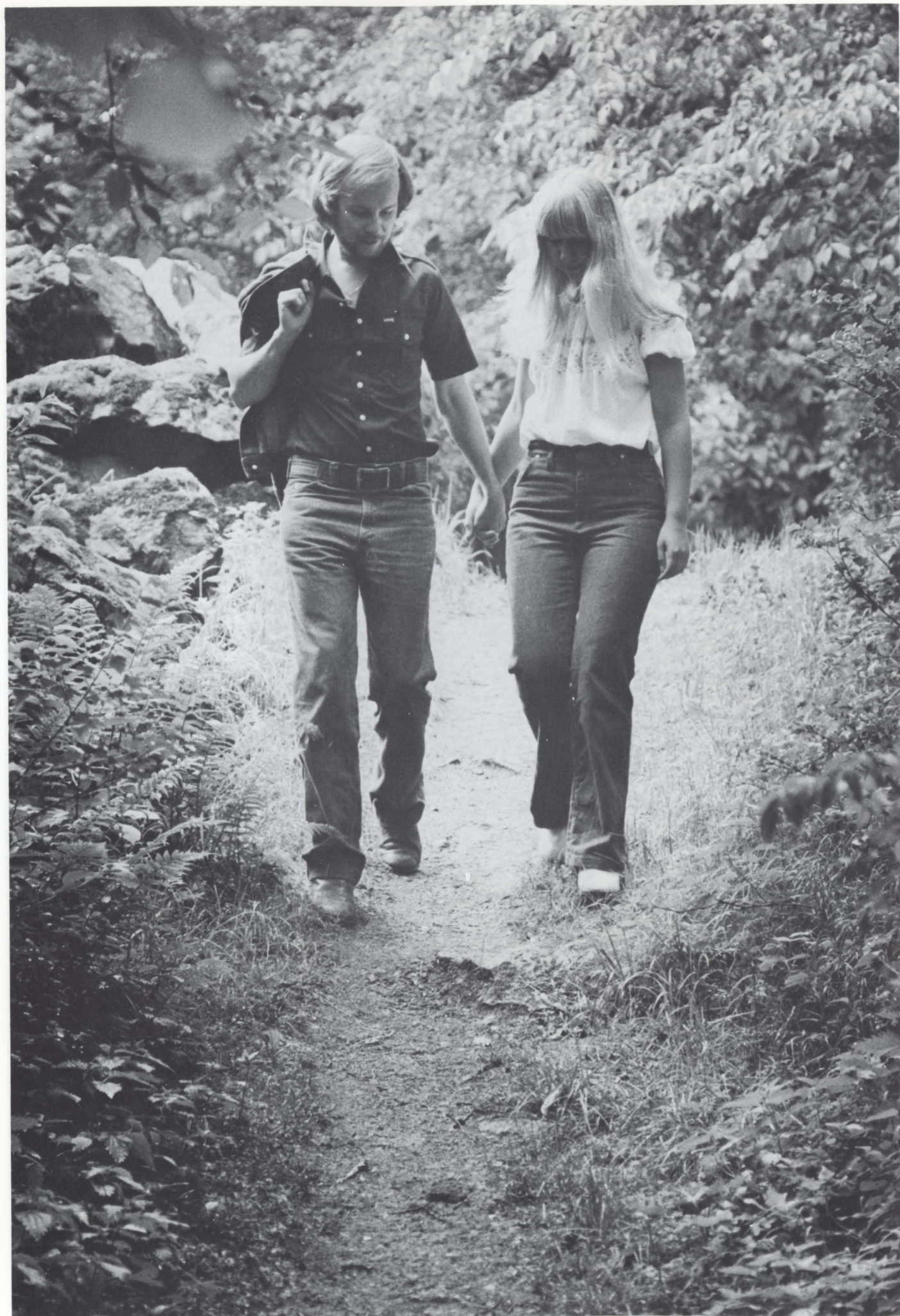

Foto Sten Vilson

Gud och sexuallivet

Av Björn Vilson

Vi dras i vår kultur fortfarande med en kluven uppfattning om kärleken. Vi har alltså svårt att slita oss loss ur föreställningen, att det råder ett motsatsförhållande mellan ande och kropp – mellan andlig utveckling å ena sidan och kroppslig utlevelse å den andra. Men andlig utveckling utesluter inte på något vis kroppslig utlevelse. De går utmärkt att förena. Vad frågan i stället gäller är ett harmoniskt samspel inom hela människan, ett samspel mellan ande, själ och kropp. Ty Gud är inte bara ande utan lika mycket kropp.

Gud är Livet och alltså även sexuallivet. Vi måste göra oss fria från den gamla och banala gudsföreställningen. Gud är inte bara den näpna lilla blomman som står och nickar på ängen. Gud är också lem och vagina, ägg och spermier, lustar och orgasm. Gud är den självutgivande kärleken men också det passionerade famntagat eller den lilla kärleksblikken.

Vi kan anta att Gud inte skäms över att Hon har skapat människans sexualliv. Varför skulle då människan skämmas som inte ens är ansvarig?

Att nedvärdera, förneka och smutskasta den sinnliga kärleken, att syndförklara och tabustämpla den erotiska lusten – det är att häda, i ordets verkliga mening, ty det är att smutskasta Skaparen.

Den kristna "sexualbuteljen"

Vi har nu äntligen korkat upp den jättebutelj av konserverade sexualdrifter som med sigillstämpeln "tabu" sedan århundraden har hållits förseglad av den kristna kyrkan och religionen. Denna religion är nu på många håll stadd i upplösning, vi kallar det sekularisering, och effekten på sexuallivets område har då blivit densamma som när man öppnar champagne av gammalt ärevärdigt datum – den sprutar ut med kraft och svämmas över alla bräddar.

Har då Västerlandets välfärds-

stater i och med denna uppkorkning av den kristna sexualbuteljen börjat sin nedräkning mot förfall och upplösning? Har vi med den pågående sexuella frigörelsen öppnat portarna bakåt och påbörjat en kräftgång tillbaka till hedendom och barbari? Det finns de som tror det. Men sexuell frigörelse leder inte tillbaka till barbarstadiet. Sokrates och Platon och deras samtida i det antika Grekland var i hög grad vad vi kallar sexuellt frigjorda, men de var för den skull inte barbarer. Vi beundrar än i dag deras helgjutna och nyskapande kultur.

Den sexuella frigörelsen i våra dagar kommer att kunna leda fram till en mänskligare värld, en mera harmonisk civilisation, förutsatt att vi nu också sätter fart på den inre, själsliga och andliga utvecklingen av människan.

När vi nu har öppnat den kristna sexualbuteljen måste vi också lära oss att ta hand om innehållet. Hade det varit så enkelt att människans sexualliv bara hade inrymt drifts-impulser av det klart positiva slaget, så hade det inte varit några problem förknippade med ett ohejdat frisläppande av alla sexuella drifter. Men nu är ju inte människans natur så okomplicerad. Förutom de positiva, konstruktiva impulserna rymmer vår sexuella natur också impulser med destruktiva möjligheter. Vi bär inte bara en ömsint och vän "eros" inom oss utan också ett tufft och rufsigt "vild-djur". Det är därför som kunskap om människan, kunskap om oss själva och vår sexuella natur är viktig – viktigare än någonsin, nu då vi inte längre går i kyrkans och religionens ledband och styrs moraliskt i våra tankar, känslor och handlingar av "heliga bud" utan blivit myndiga och tagit över ansvaret själva.

Känn dig själv!

Många viljor pockar på uppmärksamhet i vårt inre, men bara en är den innersta. Bara en är det nyskapande Livets. Det gäller att lära sig

känna igen just den bland alla de övriga. Att bli lyhörd för den djupaste viljan inom oss bland kören av mer eller mindre egoistiskt begränsade viljor och impulser. Det går att lära sig, men det fordrar att vi lär känna oss själva i grunden. Att vi blir bekanta med vårt själsliv och med vår kropps alla olika drifter, lustar och begär. Har man inte gjort sig bekant och vän med sitt inre så är det svårt att göra det med sitt innersta. Det "hemlighetsfulla och farliga inre" står då hotande och svärgenomträngligt i vägen. Vi är avskilda från Kärnan av snärjigt själstrassel, "drakar och demoner" skrämmar oss från Ljuset. Vi är osäkra och har svårt att ta oss själva riktigt på allvar. Att tro på oss själva.

Vår judisk-kristna kultur är en av de mest sexualfientliga som har existerat. Den danske sexualforskaren dr Wagner Smitt anser att inte en kultur på tjugo har varit lika pryd. I Indien till exempel, ett av de stora religionernas moderländer, finns ärevärdiga gamla tempel översållade av figurer med män och kvinnor sammanslingrade i alla tänkbara erotiska kärleksställningar. Föreställ dig något liknande på Göteborgs Domkyrka! Där, i Indien, finns också den så kallade tantrareligionen som öppet räknar med människans sexualitet som ett av medlen att nå andlig utveckling.

Det här förhållandet, att vi lever i en sexualfientlig kultur, gör att många människor alltså reagerar med ängslan och bävan inför sig själva och är rädda att lära känna de drifter och begär som finns inne i dem. De flesta av människans sexuella lustar och begär betecknas i vår kultur nämligen som "perversa", och detta luriga ord fungerar alltså som effektivt skrämsel-spöke på det stora flertalet. Men det är en fördel att genomskåda också det spöket om vi eftersträvar självkännedom och inre utveckling. Låt oss nu alltså titta närmare också på det "perversa spöket"!

I Indien finns ärevördiga gamla tempel översållade med figurer i alla tänkbara kärleksställningar. Den erotiska uppfinningsrikedomen i Khajurajos tempelskulptur vet ingen annan gräns än den som dras av de konstnärliga uttrycksmöjligheterna.

Vad är egentligen "sexuella per-versioner"? Jo, faktiskt ingenting annat än den gamla kristna sexuella syndalistan översatt till psykologiska-psykiatriska termer. Det är alltså i stort sett alla de typer av sexualdrift som av den kristna kyrkan sedan gammalt har förklarats vara "syndiga" och "tabu".

Och vilka är nu det? Jo, det är alla former av sexualitet som inte tjänar till att fortplanta och föröka människosläktet. Med andra ord: i stort sett alla sexuella variationer utom det heterosexuella samlaget där mannen befruktar (eller kan tänkas befrukta) kvinnan.

Det är således alla slag av sexualitet som "bara" skänker människan glädje, njutning, kärleksupplevelser, gemenskap, värme, trygghet, lyckokänsla, extas och livsinspiration.

Det är alla de typer av sexualitet som människor av religiös och moralisk "skamkänsla" tillfredsställer i smyg och i lönndom – eller förtränger och håller inlåsta i sin själs allra djupaste källarvalv med sjudubbla lås – för att i stället ha dem ylande och kvidande i sitt undermedvetna.

Det är också ett fåtal typer av sexualdrift som kan ta sig destruktiva former om de inte styrs och kontrolleras av kärleken, om de tillåts att fungera helt för sig själva, helt egoistiskt.

Läkaren och författaren Lars Ullerstam gav för en del år sedan ut boken "De erotiska minoriteterna" där han gjorde upp en lista över ett

trettiofem av dessa människans olika sexuella "lustgårdar". Människan är en sammansatt och välutrustad varelse, inte minst erotiskt, bara hon ger sig tid och mod att känna efter. Men många blir tyvärr rädda och tror att de är sjuka och felskapade, då de upptäcker lustar inom sig som inte tillhör de allmänt accepterade, och de bommar hastigt igen sitt inre och rusar ifrån sig själva i rena förskräckelsen. För de allmänt accepterade lustarna i vår sexualförljugna kultur inskränker sig egentligen bara till en enda, i stort sett – det heterosexuella samlaget. Och även det är ännu på många håll strängt beskuret av religion och moral. De flesta moderna människor menar väl att de inte tar så allvarligt på kristen religion och moral, men det är mest som de tror. När det kommer till kritan är vi alla mer eller mindre sexuellt hjärntvättade. Men det går att frigöra sig och bli ren. Det viktigaste är att man inte blir rädd för sig själv när man upptäcker nya sidor av sitt känsloliv. Vi har alla en stor mängd av olika erotiska lustgårdar att upptäcka och att vandra i, till och med sådana som det bara är tillrådligt att beträda i fantasin, därför att de är orimliga i praktiken. Alldeles för galna att förverkliga ihop med människor. Jag tänker på de grymma våldslustarna. De sadistiska. "Satan" i oss om du så vill. "Han" som till sitt väsen är destruktiv och som kan njuta av fullan lust, även sexuellt, av att vara grym, pina, tortera och döda. Just som Lucifer

själv i helvetet sådan han har skildrats i konsten och i litteraturen genom tiderna. Sannolikt har vi här att göra med kvarlevor från tidigare utvecklingsstadium, rester av vilddjursnaturen, rovdjuret, herredjuret. Drifter som en gång i tiden hade sin funktion att fylla i livsutvecklingen på jorden, drifter som än i dag kan göra människan eggad och upptänd av sköna lustar, men som inte fungerar konstruktivt på nuvarande utvecklingsnivå om de släpps lösa och tillåts fungera okontrollerat. Drifter som lätt går att väcka till liv med lämpliga medel, locka upp till ytan och odla ända till besatthet: misshandel, tortyr, lustmord, massaker, satanism (djävulsdyrkan!). Man mår bäst av att inte förneka heller de lustgårdarna. Bästa sättet att skaffa sig kontroll över "Satan" är att skaka tass med honom och lära sig förstå och känna igen honom. Först då kan man medvetet sätta honom på plats.

Man mår bäst av att inte förneka någonting i sin natur, i sin personlighet. Alla är vi erotiskt komplicerade. Alla är vi frukter av en lång livsutveckling på jorden. Nej, tänk i stället efter vilka av dina lustgårdar som går att förverkliga ihop med människor på ett vettigt och positivt sätt! Både för dig och för motparten. Det finns en hel del olika möjligheter att välja mellan för varje människa. Att lustgårdarna kallas "per-versa" eller "syndiga" kan du som sagt med gott samvete strunta i. Det syndigaste av allt är i så fall att förneka sin mänskliga natur. Det har ingen glädje av. Självförnekelse är däremot ett effektivt sätt att hämma sin utveckling som människa. I själva verket är människans sexuella lustgårdar någonting underbart och fantastiskt, om man lär sig att bruka dem på vettigt sätt. De gör det intressantare, roligare och skönare att leva. För det är både spännande, fascinerande och utvecklande att upptäcka lustgårdarnas alla hemligheter, skönheter, njutningar, farligheter och besynnerligheter. Att undra och fråga. Leta efter svar. Lära sig förstå mer och mer om sitt eget väsen, sin natur, och därmed också om andra människors. Ja, om människan som sådan. Och den kunskapen, både den om en själv och den om andra, är ovärderlig att ha med sig. Man ser med röntgenblick igenom många ting och förhållanden och förstår snabbt var skon klämmar. Människor som hela livet bara springer ifrån sig själva och aldrig vågar titta ordentligt in i sitt eget inre, sina egna själsskrämslen och vandra omkring i sina egna lustgårdar,

Kärlek är kärlek, till vem den än riktar sig.

dar, får aldrig den förmågan att se och fatta.

Jag tror att en av de stora tragedierna på sexuallivets område inträffade i Grekland ungefär ett halvsekel efter Kristi födelse. Det var när den på sitt sätt store och geniale men sexualfientligt inställda Paulus kom till Aten och ville lära de gamla grekerna att leva sedesamt, så som han själv hade blivit lärd av sina judiska förfäder allt-

ifrån Moses. Paulus sinne för erotikens värden var knappast vad man kan kalla stort, och han förstod sig alls inte på den hellenistiska sexuellt frigjorda kulturtraditionen. Han såg i Aten bara en massa syndfullt leverne så som han blivit uppfostrad att se det enligt sitt gammaltestamentliga kulturarv. När han så exempelvis fick se de atenska männen dra åstad och älska med sina ynglingar, så var detta för honom högsta graden av otukt och synd, brott mot Gud och hans lagar, och Paulus satte igång botpredikningar för att förmå atenarna att ändra leverne.

Paulus botpredikningar den gången är att beklaga, för där gick en för den västerländska civilisationen viktig och konstruktiv kulturtradition förlorad. Grekerna hade genom århundraden byggt upp en sexuellt frigjord bisexuell kultur, där olika former av kärlek respekterades. Men tyvärr blev det Paulus mosaiska sexualkomplex vi fick ära och inte Sokrates visa livsbejakelse.

Den amerikanske psykiatern, dr Wainwright Churchill, skriver:

Grekerna var förvånansvärt fria från många av de neurotiska drag och psykiska sjukdomar som man fann hos de gamla romarna och finner i vår judisk-kristna kultur. Det fanns tex knappast alkoholism bland grekerna. Brutalitет, grymhet och utsvävningar spelade ingen roll i deras samhälle, ungdomsbrottslighet och kriminalitet över huvud taget var sällsynt. Deras inställning till erotik var öppen, välvillig och fullständigt naturlig i motsats till romarna, vars ursprungligen hårda, njutnings-

fientliga moral krossades under tyngden av kejserlig storhet och gav plats åt morbida uppvisningar av sexuell excentricitet och sadism.

All kärlek är av godo

Naturligtvis måste lagar och regler för mänskligt samliv finnas också på sexuallivets område, men de borde vara grundade på erfarenhet, omdöme, kunskap och kärlek och inte på en hämmad och vidskeplig sexualsyn.

Mänskligheten har inte längre råd att hålla sig med en förbjuden och nedvärderad halva av kärleken. Allra minst Västerlandet, där en teknisk avhumanisering av människan hotar civilisationen.

Låt oss omskapa vår tabubegränsade heterosexuella kultur till en öppen och naturlig kultur för myndiga och fria människor. En kultur där varje människas kärleksimpulser respekteras. Låt oss frigöra alla dolda kärleksreserver!

All kärlek är av godo.

All kärlek är av Gud – eftersom Gud är kärleken – den må sedan bära etiketten "heterosexuell", "lesbisk", "homosexuell", "pedofil" eller "bisexuell". Kärlek är kärlek, till vem den än riktar sig.

Sinnlighetens makt är kuad av en trång moral. Dygden, stel och överskruvad, håller långa tal.

Dumheten har funnit mycket, fann till slut ett fynd, som föll folken uti tycket: "Sinnlighet är synd!"

Sedan dess har kungasonen, son av kung Natur, av den vise dygdefånen sparkats ut som djur.

Icke mer han vågar modigt visa sig bland folk, men han hämnas, hämnas blodigt med förgiftad dolk.

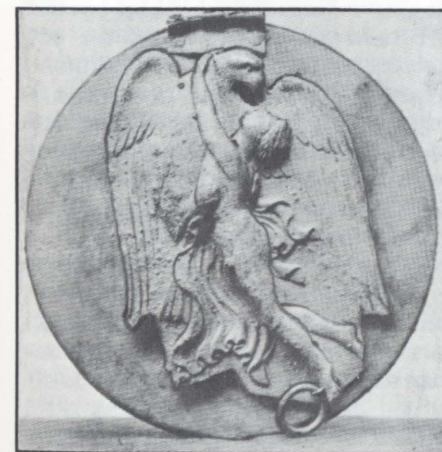
Sen när halva mänskligheten ruttnat ned i grund, mördad av anständigheten, kommer segerns stund.

Då skall dygdens makt, den sanna, ära den, som ljög. Sinnligheten skall sin panna bära stolt och hög.

Kropp med ande skall bli enad och ett hjärta fritt med en kärlek, fri och renad, mänska, skall bli ditt!

Gustaf Fröding

Ur dikten "Anita"

I det antika Grekland betraktades homosexualiteten som naturlig och god. Också gudarna, Zeus, Apollon, Pan, Hermes och andra, hade homosexuella kärleksförhållanden. Zeus t ex älskade en vacker yngling som hette Ganymedes. Bilden visar Ganymedes' bortrövande av Zeus i gestalten av en örn. Relief på baksidan av en bronsspegel från 300-talet f Kr. I dag kretsar "Ganymedes" som måne kring planeten Jupiter (den romerska kopian av Zeus).

Öst och väst möttes i Storkyrkan

Söndagen den 27 september var det på nytt temadag i Storkyrkan. "Möte mellan öst och väst" kallades den. Syftet var – enligt programbladet – att föra en dialog mellan västerländsk kristendom och de andra världsreligionerna, visa att västerländsk livstolkning kan berikas genom kontakt med österländsk andlighet, ta upp frågan vad som är världsreligionernas uppgifter den närmaste framtiden samt bedja och tala om en nödvändig fred.

Första programpunkten, klockan 11.00, var högmässa med Anne-Louise Eriksson.

Klockan 15.00 följde samtal i grupper.

I "meditation och bön"-gruppen deltog en ledare från Krishnarörelsen, en dominikansyster och en pastor i missionsförbundet. Samtalsledare var Marianne Blom, som är präst i Storkyrkoförsamlingen.

Marianne inledde med att säga att vi brukar förknippa bön med västerländsk kristendom och meditation med österlandet och att vi kanske föreställer oss att detta är olika kommunikationsvägar till Gud. Dessutom, sa hon, finns kanske bland oss kristna en rädsla för meditation, för vart den kan föra – är den rädslan befogad?

Ingen svarade ja på frågan. Dominikansystemen, Katrin Åmell, praktiserar själv kristen zen-meditation, missionsförbundspastorn, Egon Onerup, är med i en ekumenisk arbetsgrupp för kristen djupmeditation och inom Krishnarörelsen är meditation, på Guds namn, något oerhört viktigt. Även Marianne Blom mediterar enligt zen-metoden.

Enigheten var således god.

På frågan om farligheten svarade Egon Onerup med en liten liknelse: Är det farligt att använda skedar som är tillverkade i en annan tradition? Och han menade att den stillhet som meditationen ger, kan vara en fin gåva. Man kan nå Guds gemenskap genom meditation. Men vi sitter för mycket fast i gamla religiösa mönster.

Katrin Åmell sa att zen-meditation, som kommer från buddhismen, är något främmande och anorlunda för oss. Men hon tyckte att den var stimulerande, och den hade inspirerat henne mycket – som en bumerang man skickar in i det okända och som kommer tillbaka med någon gåva.

Jörgen Sundvall förklarade Krishnarörelsens meditationssyn, som är att vi genom mantrat får hjälp så att vår egentliga natur, andesjälens natur – vilken är medvetande, ren ande och lycksalighet – tränger igenom. Mantrat har denna kraft i sig självt, men meditationen är också en bön till Gud att han skall engagera mig i sin tjänst.

Inom Krishnarörelsen mediterar man på Gud och hans fantastiska egenskaper. Hare, Krishna och Rama är tre namn på Gud. Och i själva Guds namn finns Gud själv närvarande. I meditationen lever man i ett lyssnande tillstånd. Man lyssnar till Gud. Man lyssnar i en vilja att bli Guds ödmjuka tjänare, att få veta Guds vilja. Kärleken till Gud är det karaktäristiska för bhakti-traditionen, som Krishnarörelsen ingår i. Genom kärleken till Gud – som är den eviga religionen – kommer sedan kärleken till alla levande varelser.

Katrin Åmell sa att man genom meditation får en tystnadens attityd som befrämjar inre arbete, och hon erinrade om att i den gamla kristna traditionen fanns mycket av inre tystnad. Människor drog ut i öknen för att leva ett liv i bön. Från dem finns sådana ord bevarade som att vakta sitt hjärta, förbli vaken,

inte låta tankarna komma och gå hur som helst. Betydelsen av inre tystnad är nästan en universell andlig psykologi.

Det finns i dag ett stort behov av inre tystnad, sa Katrin vidare. Själv har hon via zen inspirerats att känna igen denna tystnad och inspirerats till bön utan ord. Zen (det är en västerländskt anpassad form av zen) har fått henne att upptäcka värden i kristendomen, vilken fått mera liv för henne genom kontakten med en annan andlig tradition. Zen hjälper oss även att få mer kontakt med oss själva och det gudomliga inom oss, ansåg hon.

Egon Onerup satte värde på initiativet att "ge oss tillfälle att lyssna på varandra och ha en dialog", och han tyckte att de tre inte stod särskilt långt ifrån varandra utan talade ungefär på samma sätt. Han sa att det inom missionsförbundet finns stor frihet för medlemmarna att själva tolka tron – även om det är Bibeln som är rättesnöret – och han ansåg att han kunde instämma i mycket av det som Jörgen sa, exempelvis att Gud är kärlek. Och att människan är gudomlig till sin sanna natur, det kan även en kristen säga, liksom att det djupaste i tron är gemenskapen med Gud.

Jörgen sa att om vi tjänar Krishna, dvs Gud, så kommer allt annat, som vi behöver, också till oss. Liknande uttalanden tillskrivs som bekant även Jesus: Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall sedan också allt det andra komma till er.

På en publikfråga om Krishnarörelsen har samma Gud som "vi protestanter", svarade Jörgen att det bara finns en Gud för alla.

Marianne Blom ställde ett par retoriska frågor: Tror ni inte att vi inom kristendomen måste använda dessa (meditations)metoder för att komma djupare? Är inte tiden inne att mer tala om dessa tekniker som varit kända i tusentals år i österlandet? Tydligt besvarade hon själv frågorna med ja.

2.

I den grupp som diskuterade "reinkarnationslära och uppståndelse" deltog docent Gunnar Carlsson, biolog, som är Martinus-man, och Sten Philipson, som är präst i Svenska kyrkan. Man höll till på orgelläktaren, där det var överfullt med intresserade hela tiden. Vi gavs därför ingen chans att göra ett reportage genom personlig närvaro. Men vi har efteråt talat med debattörerna och fått veta vad de tog upp.

Gunnar Carlsson ville i första hand få fram Martinus tankar, teckna hans världsbild, i andra hand plädера för reinkarnations-idén som sådan. Han sa så här i inledningen: "Gud är kärlek. Gud är allsmäktig. Vad är då lidandet? Lidandet är det obehagligt goda, den form av kärlek som möjliggör livsupplevelse. All livsupplevelse bygger på kontrast." Lidandet har – enligt Martinus kosmologi – en absolut nödvändig plats som en kontrast till ljuset.

Därefter påpekade Gunnar Carlsson att vissa människor ju hela sitt liv drabbas av elände, och det vore ologiskt då, och orättvist, om de bara levde ett liv. Det behövs flera liv för att rättvisa och logik skall råda. Gunnar berättade också att *karman*, lagen om sådd och skörd, är ett redskap för att frambringa denna rättvisa: våra handlingar i ett liv bestämmer hur vi får det i nästa liv.

Gunnar Carlsson förde delvis också ett eget, naturvetenskapligt anknutet resonemang för att visa hur rimlig reinkarnationstanken är. Han sa att förutom fast form, flytande form och gasform kan materia förvandlas till ännu ett tillstånd, nämligen strålförmig materia. Mot den bakgrunden är det, menade han, inte orimligt att tänka sig att den strålförmiga materia kan vara bärare av medvetandet, eftersom medvetandet självt är strålförmig materia. Man kan alltså tänka sig att medvetandet vid döden flyttas över till den strålförmiga kroppen.

Med tanke på att många människor gärna vill ha höga andar att stödja sig på, tog Gunnar Carlsson upp vad Jesus och Buddha sagt om reinkarnation. Att Buddha lärde återfödelsens verklighet är väl bekant, men även Jesus betraktade otvetydigt reinkarnation som en verklighet, ansåg Gunnar Carlsson och pekade på några bibelställen, bland annat Johannes 3:3, där det

Jörgen Sundvall, Egon Onerup, Katrin Åmell och Marianne Blom.

står att "om en människa inte blir född på nytt, så kan hon inte få se Guds rike", samt Jesu samtal med Nikodemus.

Sten Philipson invände att det är ganska ofruktbart att lyfta fram enstaka bibelställen för att stödja en viss eskatologisk uppfattning, eftersom Bibeln inte har en enhetlig eskatologi. Där finns många eskatologier. Bibeln har ingen utformad lära om de yttersta tingen. Man kan hitta bibelord som stöder nästan vilken lära som helst, påpekade Sten.

Fall som tyder på reinkarnation kom naturligtvis upp under debat-

ten – och även andra fenomen, som kan anses stödja reinkarnations-tron indirekt, bland annat det slags upplevelser som Raymond Moody berättar om. Sten Philipson menade att sådana erfarenheter är oerhört intressanta, men samtidigt svårtolkade. Han ansåg att det var fel av teologer att lättvindigt vifta bort dem som vidskeplighet. Å andra sidan, sa han, drar många människor för snabba, och helt felaktiga, slutsatser av sådana vittnesbörd.

Men, meddelade Sten, reinkarnations-tron har en väldig genomslagskraft i nutiden, bland annat hos kristna. Ungefär 50 procent av hans

Ett av nyckelorden i världssamvetet, i den nya religiositet som är på väg, är "möte". "Samtal" och "respekt" är ett par andra nyckelord. Och en konsekvens av de nya förhållningssätten: *helhetssynen* som det nya uttrycket för tron på Gud!

Världsfreden kan räddas bara om vi vågar ta kontakt med varandra och mötas, börjar lyssna och tala med varandra, vapenlösa... vapenlösa, ja, kanske helt ogäraderade. Lyssna, gärna med nyfikenhet, och i varje fall med respekt även inför den trostolkning och de religiösa mönster som vi är främmande för och inte alls förstår.

Konfrontation tycks börja bli omodernt. Ingen religion som är exklusiv är längre riktigt trovärdig. Religion är inte – och borde aldrig ha varit – en fråga om överlägsenhet och monopol. Det handlar ju egentligen om att inta sin plats i helheten – och göra

det *bredvid*, inte ovanför någon annan.

Vi tror att vi håller på att övervinna vår lust att bryta sönder helheten. Att vi börjar kunna älska andra än våra trossyskon lika mycket – eller mer! Den tid har kommit då vi måste ställa in oss under de universella löftena och kraven, som gäller *lika* för oss, vilken religiös tradition vi än lever i eller *inte* lever i!

Det känns viktigt att få möta er som kommit hit *utan* tro eller med en annan tro och andra religiösa livsmönster, just i *kyrkan*, som själv så ofta och så kränkande brutit mot helhetsprincipen. Vi önskar ingenting högre än att ni skall känna er välkomna här, men också att ni skall kunna gå härifrån lika respekterade och med samma integritet som när ni kom hit.

Ur Marianne Bloms välkomsttal i Storkyrkan.

Muhammed Alcher, Jan Hjerpe, Sten Andrae, Morton H. Narrowe och Göran Agrell.

studenter i teologiundervisningen omfattar någon form av reinkarnationstro.

Om den kristna uppståndelsetron ansåg Sten Philipson att den traditionella domstanken – idén om yttersta domen – nog måste ges en nytolkning i dag. Det felaktiga i den är ju att man inte kan indela människor i goda och onda av det skälet att vi alla är både goda och onda, fast i olika proportioner.

Sten menade att man inte kan tänka sig att domen, om den finns, sker mellan människor, så att några blir frälsta och andra inte, utan i stället genom människor, så att det sker något slags reningsprocess, som alla får genomgå. För den skull slog han ett slag för den uråldriga läran om skärselden som han menade ger större rättvisa åt tanken att människan inte är färdig när hon dör, utan att något mer händer med personligheten.

Sten tog avstånd från helvetesläran. Det är inte så, trodde han, att de stygga kommer till helvetet och de andra till den eviga saligheten. Så kan det helt enkelt inte vara.

För övrigt såg Sten som sin uppgift i debatten att visa vad som skiljer kristen uppståndelsetro från reinkarnationsläran och rikta viss kritik mot Martinus och reinkarnationsläran. Enligt kristen tro finns något slags fortsättning på det jordiska livet, där vi bibehåller vår identitet på grund av Guds nyskapande kraft, Guds nåd, medan det enligt reinkarnationsläran snarare är så att egenskaper, som människan har, gör att hennes liv fortsätter efter kroppens död. Enligt kristen tro finns ingen naturlig fortsättning på detta livet, utan i stället är det fråga om något radikalt anorlunda och nytt som inträffar.

3.

Efter gruppsamtalen följde, klockan 17.00, estradsamtal med företrädare för de fem världsreligionerna. Samtalsledare var pastor Anders Blomquist.

Sten Philipson ställde frågan om inte kristna skall se värdet i andra andliga traditioner. Jo, svarade han, vi i väst får lära oss att vishet inte bara finns i väst. – Vår uppgift nu måste väldigt mycket vara att arbeta på ett slags gemensam vision att Guds värld är litet större än i de olika religiösa tolkningarna. Det finns många livstolkningar, sa han. Kristendomen har haft en arrogant inställning till andra trosformer. Men det gäller nu att komma ifrån den arrogansen. Vi måste vara mer ödmjuka, om det skall bli någon dialog mellan de olika livstolkningarna. Men samtidigt bör vi undvika, ansåg han, att hamna i ett relativitetstänkande enligt vilket den ena religionen är lika god som den andra. Vi måste erkänna att det finns bättre och sämre religioner.

Sten Philipson sa också att kristendomens dialog med judendomen utgör ett alldeles speciellt problem. Det var ett misstag att kristendomen och judendomen kom att gå skilda vägar.

Jag tror att judendomen är bättre än kristendomen, sa rabbinen Morton H. Narrowe, och han tillade att om han inte trodde det, så skulle han ju gå över till kristendomen. Men samtidigt menade han att man skall kunna vara vänner, även om man säger sin mening.

Den tibetanska laman sa att varje människa har sin egen religion, som passar just för henne. Ur den synpunkten är det ointressant att fråga vilken religion som är den bästa. Vi måste se på vilken funktion religio-

nen har. En religion som inte gör människan lycklig, är ingen religion, menade han. Och om tvång används av en religion för att värva anhängare, så är den ingen religion. För att kunna praktisera en religion måste vi respektera andra religioner.

Gunnar Carlsson upplyste att för Martinus är toleransen det mest utmärkande. Han omtalade också att enligt Martinus är allting underkastat ett kretslopp, även ett sådant fenomen som religionen. En religion kulminerar med en väldig livskraft, och sedan degenererar den. På den punkt där vi människor nu befinner oss i utvecklingen, utvecklas intelligensen. Det innebär att vår förmåga att tro försvinner eller degenererar. Vi kan inte längre acceptera att "Guds vägar är outränsakliga". Vi söker svar på frågorna. Och då hamnar vi i ett tillstånd där vi inte kan tro. Ty tro är ingen viljesak. Antingen tror man eller inte. Denna situation leder till materialism och uppfattningen att envar är sig själv närmast. Resultatet ser vi runtom i världen: lidande. Men människornas känslor utvecklas också. Människor blir mer och mer lyhörda för andra människors lidanden. Detta leder till nästakärlek. Människan börjar närma sig detta att vara sin nästa närmast. Intelligens och känsla börjar komma i jämvikt. Det leder till en visdom, en insikt, lagen i hjärtat som säger oss att vara till glädje för andra.

Sten Philipson menade att problemet inte är vad som förenar de olika religionerna utan vad som skiljer dem åt. Innerst inne är vi ju inte så toleranta. Det finns i kristendomen ett absoluthetsanspråk: det gives ingen frälsning utom genom Kristus. På liknande sätt säger andra religioner. Djupast inne tror vi inte att de andra blir frälsta. Sten sa att han med oro ser att det kommer allt fler religioner. Men det vi behöver är i stället *unitet*, något som binder oss samman. Vi kristna bör ställa oss denna fråga: Är det verkligen så att Guds hetaste önskan är att alla skall bli kristna? Kanske är det inte så.

Jan Hjerpe menade att vi kanske talar förbi varandra. Vi vet inget om andras erfarenheter. Vad vi har är bara beskrivningar av varandras erfarenheter. Vi vet inte vad som är skilda uttryck för samma erfarenhet.

Sten Philipson underströk att vi

Forts på sidan 22

Röster ur Storkyrkocodebatten

1.

"S:t Göran och draken i all ära, det är vårt nationalmonument och en av världens finaste träskulpturer, ett unikt konstverk. Men vad besökaren i Storkyrkan ska ha med sig ut ur kyrkan är inte främst en repetition av slaget vid Brunkeberg 1471, utan upplevelsen av en plats där dagens andliga strömningar möts."

Så skrev pastor primarius Ludvig Jönsson i en stor debattartikel i Dagens Nyheter söndagen den 27 september, samma dag som höstens första temadag hölls i Storkyrkan. Och han fick som han ville och kunde nöjd se hur människor skockades bland annat vid just S:t Göran och draken för att delta i en av de fyra samtalsgrupperna, den som behandlade "Koranen och Bibeln".

I panelen satt Muhammed Alcher, som var av saud-arabiska ambassaden utsedd representant för Islam, Jan Hjerpe, docent i religionshistoria, Morton H. Narrowe, judiska överrabbinen i Stockholm, Göran Agrell, präst och teolog vid Stockholms teologiska institut samt samtalsledaren komminister Sten Andrae.

Morton Narrowe framhöll att den judiska religionen, som överlevt i 4 000 år, inte bara bygger på skrifterna, utan också till stor del på muntlig tradition. Han betonade att den mer präglas av sunt förnuft än av hård dogmatik. Den lämnar utrymme för människor att göra det för stunden bästa, även om det avviker från vad läran säger, om det gynnar rätt leverne på sikt och i det stora hela. Som exempel nämnde han att den som är sjuk kan bryta fastan, om den förvärrar sjukdomen – men bara för att ännu bättre kunna återuppta fastan senare. "Man bryter för att komma igen", sa han. Bara tre bud måste ovillkorligen hållas, och det är de som innebär förbud mot mord, avgudadyrkan och äktenskapsbrott.

Morton Narrowe uttryckte för- tjusning, och förvåning, över att re-

presentanter för tre religioner med rötter i öst nu satt i väst och samtalande. Han menade att det var positivt och angeläget att man försökte förstå varandra, men svårt – t o m judar från skilda håll i världen kan ha svårt att förstå varandra. Han berättade en historia som belyste hur judar från olika länder kan uppfatta vad som är rätt och fel på olika sätt: En turist kom och fotograferade två judar, den ena hemmahörande i Israel, den andra i USA, medan de stod och bad i Jerusalem. Den israeliska juden blev upprörd. Fotografering var ju förbjuden, och han ansåg att han gjorde rätt i att tillrättavisa fotografen, som också var jude. Det skulle ju hjälpa denna att inte fela i fortsättningen. Den amerikanska juden däremot brydde sig inte om fotografen, utan visade honom tolerans och tyckte det var rätt att göra så.

När det kan vara så svårt att förstå varandra inom samma religion, hur mycket svårare är det då inte att förstå över religionsgränserna, sa Morton Narrowe, men tillade: Låt oss åtminstone komma överens om att försöka!

Muhammed Alcher betonade med handen på Koranen att det finns vissa lagar som är stiftade av Gud, och antingen tror man på dem eller inte. Det finns inget mittemellan. Guds ord är lika ofrånkomliga

fakta som att 1 + 1 = 2.

Jag tror på rättvisan, sa Muhammed Alcher också på sin brutna svenska, och: Vi måste hjälpa varandra att nå fram, inte bara på jorden, utan också i himlen.

Mot slutet fick han litet svårt med en fråga från allmänheten om hur man kan tillåta avrättningar inom islam så som nu sker i Iran. – Frågan ställdes mot bakgrund av det som framhållits i debatten hur olika människor tolkar vad som är rätt på olika sätt och hur svårt det alltså måste vara att döma. Han svarade med tre symboliska berättelser som ingen riktigt handlade om just det som frågan gällde.

Göran Agrell sa – i en diskussion om de tre religionernas syn på sina heliga skrifter – att medan islam talar om Koranen som uppenbarelsen och judendomen talar om läran och den muntliga traditionen, så framträder i kristendomen den gudomliga uppenbarelsen i en människa, människan Jesus. Agrell sa också att Bibeln är nedskriven av människor under vissa omständigheter i en viss tid. Det skrivna är historiska dokument, sa han, och får kritiseras som sådana, men detta får inte hindra att vi är öppna för det andliga budskapet i dem.

Jan Hjerpe framhöll att det inte bara finns skillnader mellan religionerna, utan även skillnader i tolk-

Bertil Edgardh, Rainer Carls, tolken Jan Fjellander, tolk och lama Ngawang.

ningen av samma religion. Kan vi egentligen tala om religioner, då det finns lika många religioner som det finns människor? undrade han. Vad vi kan tala om, menade han, är historiska, kulturella mönster. Men han betonade också att vi måste försöka lära mer om och av varandra för att öka vår förståelse så mycket som möjligt.

2.

I Olaus Petri-kapellet samtalade man om "Vishetslära – andlig ledning – själavård". Panelen utgjordes av Ngawang, lama inom tibetansk buddhism, Rainer Carls, jesuitpastor, och Bertil Edgardh, psykoanalytiker. Storkyrkoprästen Anders Blomquist, vilken är den som i huvudsak håller i temadagarna, var samtalsledare.

Panelen var verkligen sammanfattad av representanter för olika kategorier, men sanningen sägs ju vara en, fastän vägarna är många. Och det tycktes var mer som förenade än som skilde de tre herrarna åt, även om uttryckssätten varierade.

Rainer Carls framhöll betydelsen av helhetssyn och tyckte inte om ordet själavård. "Precis som om en bit av oss skulle vårdas. Jag är en helhet lika mycket när jag står och rullar köttbullar som när jag ber."

– Det är okunnigheten som får oss att lida, sa laman. Vår svårighet att bryta igenom denna okunnighet trots många och hårda läxor gör att vi länge går i cirklar och fortsätter att lida. För att hjälpa människor finns det emellertid olika tekniker. Och buddhismen lär ut sådana. Men vi måste själva ta itu med våra problem.

Även psykoanalysen är till för att hjälpa oss förstå mer av oss själva och gradvis minska vår okunnighet, framhöll Bertil Edgardh. Och även här kan det bara bli fråga om hjälp till självhjälp.

Man var överens om att det sätt på vilket man tillämpar de tekniker eller hjälpmedel som står till buds, är viktigare än hjälpmedlen i sig själva.

Även på frågan om det finns en gemensam kärna i alla religioner var debattdeltagarna villiga att svara ja. Laman Ngawang, som tolkades först till engelska av en landsman och sedan till svenska – av Jan Fjellander – tackade flera gånger för denna fråga, som han tyckte var mycket viktig, och han var ivrig att framhålla att det innersta i alla religioner är detsamma.

Öst och väst möttes Forts

måste skilja mellan erfarenheten och tolkningen av erfarenheten. Och Gunnar Carlsson tillade att man heller aldrig kan identifiera verkligheten med tolkningen av verkligheten.

Det finns nog lika många religioner som det finns människor, trodde Jan Hjärpe och menade att det bästa är att ta den gemensamma utgångspunkten i det faktum att vi alla är människor.

Det är så lätt att falla offer för vad man säger, menade jesuitpastern Rainer Carls. Men vi kommer alla från gemensamma frågor.

Katrin Åmell undrade hur mycket man kan blanda ingredienser från olika religioner utan att rikedomarna i varje religion går förlorade. Och hon påpekade att i dialog mellan buddhister och kristna är det buddhisterna som talar om för de kristna hur viktigt det är att de förblir kristna.

Psykoanalytikern Bertil Edgardh sa att "Jesuserfarenheten" ofta framträder förklädd. Många visar "Jesusanden" utan att använda namnet Jesus. Ju mer man erkänner detta, desto enigare blir man. Ett exempel på Jesusanden är när en soldat med fara för sitt eget liv försöker rädda en kamrat.

Göran Agrell, som är präst och teolog vid Stockholms Teologiska Institut, ställde frågan om man kan möta Jesusanden i dialog med andra, som tror på annat sätt. Och han svarade själv: Ja, det tror jag. Han menade att Gud kan berätta för oss om sig själv på andra, oväntade sätt, till exempel genom andra religioner.

Laman uttryckte till sist sin uppskattning av arrangemanget i Storkyrkan, och efter de orden passade Anders Blomquist på att sätta punkt.

4.

Slutligen följde, klockan 19.00, en fredsgudstjänst under medverkan av företrädare för de olika världsreligionerna.

SM

En rapport om Storkyrkans temadag den 10 maj i år, "Uppgörande med den slutna världsbilden", finns att köpa i Storkyrkoboden och i boklådorna Vattumannen och East & West. Den är 114 sidor tjock och kostar 35 kronor. Innehåller många tankar.

Även en rapport om temadagen "Möte mellan öst och väst" kommer att sammanställas.

Åsa Freij

Biorytmteorin bekräftas inte

Enligt biorytmteorin inleds på en människas födelsedag tre cykler, nämligen en 23 dagars fysisk cykel, en 28 dagars emotionell cykel och en 33 dagars intellektuell cykel. Början och mittpunkten av varje cykel är "kritiska dagar", då en person löper ökad risk att drabbas av trötthet, nedstämdhet, sjukdom och olyckshändelse samt då dödsrisken är större än normalt, liksom risken att göra felbedömningar. Biorytmteorin säger också att kvinnor föder barn särskilt ofta på de kritiska dagarna.

Något mer än en dag av fem (20,4 procent) torde vara kritiska dagar.

Om biorytmteorin är riktig, skulle händelser som förknippas med kritiska dagar inträffa i mer än 20,4 procent av en människas livstid.

Men olika undersökningar som gjorts av Dale Floody vid universitetet i Wisconsin, USA, har inte kunnat bekräfta biorytmteorin.

Endast 15,6 procent av Förenta staternas presidenter dog på kritiska dagar. (Lincoln och Kennedy, som blev mördade, togs inte med i undersökningen.) Endast 20,15 procent av presidenterna, deras syskon och barn föddes på moderns kritiska dagar. Av 73 studenter som tog examen i psykologi, uppnådde de 17 som vid examineringen hade kritiska dagar, samma genomsnittliga resultat som de övriga. 20 procent av en berömd schackspelares största segrar inträffade på kritiska dagar.

Floody har rapporterat om sina undersökningar i *Journal of Applied Psychology* 66: 520–521. Floody finns på Psychology Dept., University of Wisconsin Center, Rice Lake 54868, USA.

Källa: Brain/Mind Bulletin, 5 oktober 1981.

P&P främjar Koestenbaum i Sverige

Pedagogik & Produktion, P&P, har blivit en "filial" för Peter Koestenbaums kliniska filosofi i Sverige. Man kommer att hålla ett litet bibliotek och stå i kontakt med Koestenbaum i USA. Det är också meningen att professorn själv ska komma till Sverige igen sista veckan i januari, till glädje för många som har funnit stort värde i hans konkreta teorier och – hoppas man på P&P – till glädje för många som inte förut kunnat lyssna till honom.

AF

Några undersökningar av astrologin

1977 utkom på förlaget *Para Research* en bok med titeln *Recent Advances in Natal Astrology: A Critical Review 1900 – 1976*. Författarna heter Dean och Mather, och boken är en omfattande redogörelse för undersökningar, som gjorts, av astrologins hållbarhet. Författarna skriver bl a att "det finns åtskilliga astrologiska system, varav många dock strider fullständigt mot varandra på fundamentala punkter" och att "de alla stöder sig på otillförlitliga och anekdotiska bevis". Astrologin har ett fundament av tro och urgammal tradition, den är logiskt uppbyggd, men dess grundval är en fantasiskapelse. "Där finns plats för många vidlyftiga spekulationer, och nya 'fakta' dyker hela tiden upp på den astrologiska arenan, där man bekvämt glömmer bort obehagliga motbevis och framhåller bevis som stämmer med gällande teori." Dean och Mather understryker att det ännu inte har visats att uttalanden med utgångspunkt från ett korrekt födelsehoroskop är riktigare än uttalanden utifrån ett oriktigt horoskop.

I en bok, *The Gemini Syndrome* (Pachart 1979) berättar Roger Culver och Philip Ianna om en astrolog som gjorde upp en lång lista över dramatiska händelser som ägt rum år 1774 och som han ansåg förknippade med Cheseauxs komet. Emellertid hade astrologen tagit fel på årtal: kometen hade varit synlig inte 1774 utan 1744! Culver och Ianna skriver att om man hade berättat detta för astrologen, så skulle han utan tvivel snabbt ha kunnat sammanställa en likadan lista över dramatiska händelser som ägt rum år 1744.

I tidskriften *Psychology* (vol. 16, s. 47) har Snell, Dean och Wakefield en rapport varav framgår att 1500 slumpmässigt utvalda företagsledare hade sina födelsedagar spridda lika över årets 12 månader. Enligt astrologin är t ex jungfruns tecken ett dåligt tecken för ledare, och därför borde – enligt astrologin – företagsledarna ha haft jämförelsevis färre födelsedagar i detta tecken än i andra. Men någon sådan avvikelse fanns inte.

Dr J. Noblitt vid *North Texas State University* har gjort en undersökning av en rad människors personlighet jämförd med olika aspekter i deras födelsehoroskop. Slutsatsen blev att det inte är möjligt att påvisa samband mellan as-

pekterna och personligheten.

Roger Culver har i *Sunsign, Sunset* (Pachart 1981) gjort upp en hel katalog över 300 personers kroppslängd, vikt, armlängd, benlängd, storlek på fingrar, händer och fötter, samt bröstvidd, midjevidd, halsvidd, hårfärg, hudfärg, fräknar, blodtyp, muskulatur, m m. Han har sedan jämfört dessa fysiska egenskaper med vederbörandes födelsedatum – utan att få ett enda astrologiskt påstående bekräftat. Det hävdas ju att kroppsbyggnad och anletsdrag avspeglar det härskande stjärntecknet i födelseögonblicket.

I en artikel av G. A. Tyson i *The Journal of Social Psychology* (vol. 110, s. 73) visas att det inte varit möjligt att konstatera några samband mellan 10 313 studerandes val av karriär och deras födelsepunkt.

Culver och Ianna har undersökt 3 011 spådomar gjorda av kända

astrologer, bl a Sydney Omarr och Carrol Righter, och av astrologiska organisationer. Knappt 10 procent av dessa spådomar gick i uppfyllelse. Ändå medräknade Culver och Ianna bland "träffarna" vagt formulerade spådomar som t ex "det kommer att ske en tragedi i de östra delarna av USA under våren" och sådana spådomar som kunde vara grundade på förhandskännedom, som t ex att "skådespelerskan A. kommer att gifta sig med en ledande direktör före årets utgång" samt sådant som man med större eller mindre framgång kunde gissa sig till, exempelvis att "SALT-nedrustningsförhandlingarna inte kommer att leda någon vart under det kommande året".

Källa: en artikel av dr Ivan Kelly vid *Department of Educational Psychology, University of Saskatchewan*, Kanada, återgiven i dansk översättning i tidskriften *Det Ukendte*, juni/juli 1981.

DEN SOM ALDRIG
SKÅDAT AVGRUNDERNA
FAR ALDRIG UPPLEVA
DE HIMMELSKA HÖJDERNA
DEN SOM ALDRIG
SKRIKIT I ANGEST
SNYFTAT I FÖRTVIVLAN
FÖRBANNAT I VREDE
KOMMER ALDRIG NAGONSIN
ATT GRATA I GLÄDJE
ÖVER TONERNA FRÅN EN SILVERFLÖJT

Eva Jagrell

ULTRA

— en finsk sökartidskrift

Reportage Göran Brusewitz och Seija Moisio

Under de så kallade Ultra-dagarna i Finland i juli, som arrangerades av tidningen Ultra, intervjuade vi Ult-ras redaktör Tapani Kuningas. Tidningen, som är ett slags finsk motsvarighet till Sökaren, startades 1972 med namnet Ufoaika (UFO-tid). Det var kanslirådet i Esbo Esko Aaltonen som bad Tapani Kuningas att bli redaktör, och det har han varit sedan dess. Som namnet visar, var det UFO-fenomenet som stod i centrum i början. Det berodde på

att det var en våg av UFO-observationer i Finland vintern 1971, och den var anledningen till att tidningen startades.

När sedan antalet UFO-observationer minskade, sjönk UFO-intresset. Däremot bestod intresset för alla gräns-områden. Redan från början hade man artiklar om parapsykologi i Ufoaika. När UFO-intresset blev mindre, skrev man mer om parapsykologi, ockultism, andlig utveckling, kost, hälsa, och i mitten av 70-talet bytte man namn till Ultra.

Med ett mångsidigare innehåll fick man fler medarbetare. De ekonomiska svårigheterna har dock hela tiden varit stora. I början gavs tidningen ut av Kustannus Oy Jaanes (Förlag AB Jaanes) och sedan tog Förlag AB Williams över. Båda dessa förlag var kommersiella. När Williams drog sig ur utgivningen 1976, lyckades man starta eget, Kustannus Oy Rajatieto (Förlag AB Gränskunskap).

Tapani Kuningas har från 1972 arbetat på heltid med tidningen. Han har hjälp av sin fru Arja, som är redaktionssekreterare. De har redaktionen i sitt hem i Kylämä i mellersta Finland och lever huvudsakligen på tidningen. 12 nummer per år har utgetts sedan 1972.

Startandet av det egna förlaget har varit av stor betydelse. När de fick veta att deras förlag, Williams, skulle sluta med utgivningen, gick de ut med en annons i tidningen och erbjöd läsarna att köpa andelar i ett bolag. Resultatet blev över förväntan. Det var fler intresserade än man kunde ta emot. Man bildade ett

bolag med över 400 medlemmar, bl a mer än 10 föreningar. Varje andel är på 50 mark. Tapani och hans fru har tillsammans 20 andelar av ettusen, vilket är 2 procent av huvudkapitalet på 50 000 mark. Ingen av delägarna har något större antal andelar.

Ultra är alltså inget familjeföretag, men Tapani och Arja sköter i stor utsträckning bolagets ärenden, och de sitter, tillsammans med tre andra, i styrelsen.

Någon svårighet med stridiga viljor bland delägarna har det inte varit. Redaktionen har haft stor frihet i sitt arbete.

Med bolagsbildningen blev det fler som uppfattade Ultra som sin egen tidning, och det blev framför allt fler intresseriktningar som engagerade sig för den. Detta möjliggjorde en bredare medarbetarstab samtidigt som antalet läsare ökade. Som mest sålde man 10 000 ex av tidningen, varav 9 000 lösnnummer. Det var 1972. Nu har man ungefär 3 500 prenumeranter och säljer dessutom ca 2 000 lösnnummer genom bland annat pressbyråkiosker och boklådor. (Pressbyrån tar ca 40 procent av försäljningspriset.)

Några kampanjer för att höja upplagan har man inte. Nya prenumeranter tillkommer hela tiden utan ansträngningar från tidningen.

Hur ser redaktionen på sin verksamhet? Klart är att man uppfattar Ultra som ett språkrör för New Age. Man vill berätta om den nya tiden, och inom det området finns som bekant en hel del.

Kritik mot rörelser, företeelser eller idéer har förekommit, men inte i någon större omfattning. Tapani Kuningas säger att det är ganska svårt att veta vilka rörelser som är tveksamma och vilka som inte är det. Han menar att det finns tveksamma drag i alla rörelser och att alla också har goda sidor.

Har man lätt att få in bra material? Ja, man får in mängder av ar-

Familjen Kuningas. (Foto Göran Brusewitz)

tiklar från läsekretsen, men allt material är ju inte tillräckligt bra. Det är ont om bra skribenter.

Det vanligaste ämnet i Ultra är parapsykologi. Det beror på att man får in många artiklar i det ämnet. Reinkarnationsforskaren Ian Stevenson från USA var förresten nyligen på besök i Finland, Douglas Dean har hälsat på, och det finns aktiva Kirlian-forskare i Finland – om allt detta rapporteras givetvis i Ultra.

För att ge exempel på innehållet i tidskriften saxar vi följande rubriker ur nr 7-8/81, som är ett 10-årsjubileumsnummer: Flitig astrolog, UFO-forskaren Aarno Heinonen berättar, Parapsykologiska fenomen, Teosofiska Föreningen 100 år. Närbkontakt av tredje graden i Sovjet, Näringskultur, Kirlianforskaren Pertti Parkkola berättar, Antroposofi i Finland, Nya tidens restauranggastronomi (om hotell Olympia i Helsingfors).

Förutom de årliga Ultra-dagarna har tidningen arrangerat resor till England, där man besökt festivaler, healing-centra m m. Man ger också

ut en bok om året – i år blir det en ordbok med anknytning till de ämnena i Ultra tar upp. Slutligen har man postorderförsäljning av böcker.

För övrigt kan nämnas att finska UFO-intresserade startade en ny tidning, när Ufoaika blev Ultra. Den kommer en gång i kvartalet.

Ultra-dagarna

I år var det femte året i följd som de så kallade Ultra-dagarna arrangerades. Det var en fyra dagars sammankomst i juli på Teosofiska Föreningens kursgård Kreivilä i Matku nära Forssa, ca 10 mil nordväst om Helsingfors med föredrag och trevlig samvaro med likasinnade. Ultra-dagarna kan sägas härstamma från de olika sammankomster, bl a UFO-seminarier på somrarna, som anordnades i slutet av 60-talet och i början av 70-talet – Ultra-dagarna är på sätt och vis en fortsättning på UFO-seminarierna.

Ur årets program: Heikki Heimo-la berättade om drömmar han haft, Kaarina Lindblad visade exempel

på Aleksandra Ionowas konst, Irma Weisen gick igenom den paravetenskapliga forskningen under det senaste årtiondet, Kauko Uusoksa talade om det japanska självförsvarets filosofi och Raimo Heiskanen talade om människans förändring och utvecklingsmöjligheter.

På kvällarna var det lite mysprogram, såsom visning av smalfilm från Ultra-resan till London 1980 och avslappning till musik.

Intill kursgården fanns badbrygga och bastu och en samlingssal där man på kvällen kunde sitta med en kopp örtte och bara umgås. Sista kvällen satt flera uppe länge och sjöng till gitarr.

Det är ganska klart att det är samvaron med likasinnade som är det viktigaste med Ultra-dagarna.

För övrigt kan nämnas att omgivningen utgjordes av ett härligt sommarlandskap, lämpligt för promenader, samt att god vegetarisk mat serverades. Trots att jag (GB) inte förstår finska, hade jag stor behållning av den härliga miljön, inklusive bastun.

Det problem man har idag med

ULTRA

PAUL BRUNTON
ON POISTUNUT
TÄHTISÄÄ-
TUTKIMUS

ERILAINEN
TEOSOFIA
UFOJEN
KAAPPAAMIA

I fokus för New Age-intresset i Finland finns Ultra, som görs av Tapani och Arja Kuningas. Utan någon reklam har den fått en såld upplaga på 5 500 ex/nr.

dessa Ultra-dagar är mängden intresserade personer. Det ryms inte så många på Kreivilä, så man måste sannolikt börja se sig om efter ett större ställe, för det är helt klart: Ultra-dagarna fyller ett stort behov.

Röster

Vi bad Leila Lammers, Ultras korrespondent i Italien, att delge oss sina intryck av Ultra-dagarna.

– Det är tre saker jag vill betona, sa hon. För det första vikten av att omsätta i praktiken den kunskap vi får av Ultra. För det andra att återgå till naturen. Och för det tredje att utveckla kreativitet, att få bort negativa upplevelser och intryck och därigenom utveckla den kreativitet som finns i människan.

– Jag har varit med här alla år. I början var det för mig mycket intensivt, med diskussioner, lyssnande och tänkande, men så småningom kände jag att det var något annat än tänkande som jag ville ägna mig åt. Jag ville omsätta det jag visste i handling, praktisera den kunskap jag fått. Det innebar att jag förra året inför Ultra-dagarna fick idén att föreslå ett inslag med dans. Intressant nog sammanföll det med att Ultras redaktion och några musiker fick samma idé. Det blev alltså ett dans-inslag förra året, och det har fortsatt i år.

– Min känsla att vi ska återgå till naturen har bl a medfört att jag har en artikelserie i Ultra om hur vi kan använda oss av örter, maskrosor, nässlor m m. Samma känsla för naturen driver mig att föra ett privat krig mot moderna syntetiska mate-

rial, såsom plast. Jag bedriver också healingverksamhet och har reinkarnationsterapi. Jag är väldigt känslig och kan känna mig fram till vilka talanger människor har. Jag kan hjälpa dem att utveckla sin inreboende kreativitet.

– Vad beträffar detta att omsätta vad vi vet i handling, så anser jag att vi bör lära oss använda de krafter som kosmos ger oss. Vi måste inse det allvarliga läget i västerlandets utveckling. Vi kan inte längre bara gå och lyssna på föredrag och få intellektuell stimulans där, utan vi måste också inse att vi nu står inför ett val. Vi måste göra något för att ändra kurs. Det första steget i denna förändring bör ske enligt den gamla regeln "Människa, känn dig själv!", för det är med sig själv man måste börja, även om den starten är svår.

En annan läsare av Ultra, som vi pratade med, hette Pirkko Kivinen. Hon kommer från Iittala vid Tavastehus, där det inte bor så många Ultraläsare. Hon har läst tidskriften i 6-7 år och har varit med om alla Ultra-dagarna.

Alla dessa dagar är fantastiska, säger hon. Här träffar man människor med alla dessa olika intressen och man kan prata om vad som helst utan att bli betraktad som tokig. Programmen på dagarna utgörs främst av föredrag, med avbrott för inslag med musik och dans. Det är mycket gemenskap, och ibland ganska lite sömn. Det finns något för alla, man tar del av det man är intresserad av. Själv är jag mest intresserad av *spiritual healing* och drömmar. UFO och astrologi intresserar mig inte. Mitt utbyte är främst filosofiskt och etiskt. Det är bra om man kan undersöka dessa företeelser (som Ultra skriver om) vetenskapligt.

Det är viktigt att folk kan tro på det. För mig är det emotionellt viktigt. Av föredragen vill jag gärna nämna det om healing. Det var väldigt bra, och viktigt. Det var riktigt som det sades att man inte ska göra så stor affär av healing och prata så mycket om den healing man utövar. En del gör show av det, och det är inte bra. Healing är något seriöst. – För övrigt har jag varit lite lat här, för det har varit så hett! (Intygas; badbryggan och bastun användes gärna!)

Slutligen kan nämnas att mat och logi ordnades av Teosofiska Föreningen, som äger kursgården. Själva deltagaravgiften för Ultra-dagarna var 10 mark per dag. Med den betalades föredragshållarnas helpension; någon annan ersättning fick de inte.

Medarbetarna i Ultra får i allmänhet inte heller någon ersättning; endast för en del större artiklar betalas honorar.

Adress: ULTRA-lehti
SF-17950 Kylmä
Finland

International Transpersonal Conference

International Transpersonal Association, vars ordförande är dr Stanislav Grof, anordnar 14-20 februari sin årliga konferens, nu i Bombay, Indien. "Urgammal visdom möter modern vetenskap" är temat för årets konferens, som är den sjunde.

Deltagare är bland andra Dalai Lama, swami Muktananda, Gyalwa Karmapa och schejk Muzaffer El-Jarrah.

Västerländsk modern vetenskap representeras av bland andra fysikern Fritjof Capra, familjeterapeuten Virginia Satir, dr Stanislav Grof och dr Jørgen Lumbye från Danmark.

För information om konferensen kontakta Knut Rainer Plughaupt, Forum, Postfach 2841, D-7000 Stuttgart, Västtyskland, eller International Transpersonal Association (Ruth Berlin), 905 North Mayo Street, Los Angeles, Ca. 90042, USA.

Capra på svenska

Fritjof Capras klassiska bok "Fysikens Tao" finns nu på svenska i översättning av Gunnar Gällmo (Bokförlaget Korpen). Författaren påvisar likheter mellan österländsk filosofi och modern västerländsk naturvetenskap i uppfattningen om de universella gåtorna. Vi återkommer med recension.

NAMNLÖS

Namnlos är den gud jag känner.
Ordlös är den bön som spränger i mitt bröst.
Okänd är den himmel dit min oro stiger
medan bleka stjärnor slocknar
– medan dagen stilla gryr.

Svea Sandberg

Sökarguiden

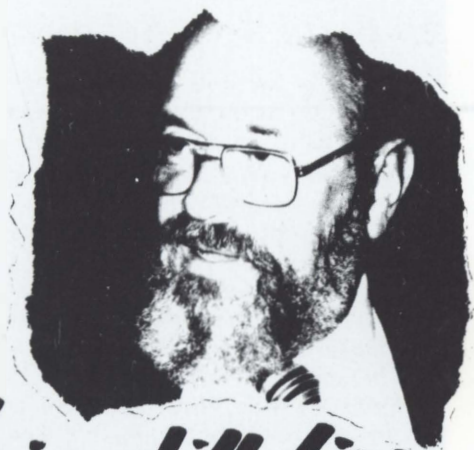
En spännande kväll med PETER KOESTENBAUM

ALLHUSET, Frescati, tisdagen den 26 januari 1982 kl. 19.00

Klinisk filosofi är ett system av insikter om den mänskliga naturen och de stora existentiella frågorna, det är en filosofi i praktisk användning och ett effektivt instrument för mänsklig UTVECKLING!!!!

Peter Koestenbaum har ägnat sitt liv åt att utforska människan och hennes existentiella villkor. Han är professor i filosofi vid San José State University i Kalifornien.

Läs mer om Peter Koestenbaum i Sökaren nr 10/81

Börja ditt liv

och inte i morgon! (men kanske om en månad!)

Weekendkurser i positivt tänkande med Annastina Wrethammar:

19-21 februari
12-14 mars
23-25 april

ring 08-88 99 58 så får

du veta mera.

NORSK FRIGÖRELSE
med svensk ledning så klart!

Frigörande skidvecka på MANDALA-centret i Norge 27 feb - 6 mars 1982. Vi tar buss från Stockholm. - Turåkning, slalom, kontaktövningar, zonerapi, frigörande andning, musik- sång & dans, Yoga och meditation, barnskidsskola. Och vegetarisk kost för en sund kropp och själ.

Arr: WÄXTHUSET, Lena & Toomas Tuulse 0175-314 85 eller 08-766 04 75.

Trollkarlens sista tåne

It's easier than falling off a log! (fantastic!)

Swami Ananda Somendra (something!) kursar till det för oss den 5 - 7 feb. OBS! Reklam: Läs hans bok "Energy and Transformation" först. Finns på centret där du oxå anmäler dig: DLEVA RMC, Surbrunnsgatan 59 nb 113 27 Stockholm 08-32 77 88

TAI CHI CHUAN I MALMÖ med Albert Amnkjell Nielsen (elev till Gia Fu Feng) 6-7 februari Plats: Betaniaplan 4 Anmälan till ChLOPS-institutet, Västerg. 32 211 21 Malmö 040-122920

International Transpersonal Association

Stanislav Grof, M.D. President

905 North Mayo Street, Los Angeles, Ca. 90042 • (213) 258-2373

den 7:de världskonferensen hålls i Bombay, Indien, med en mängd intressanta talare både från öst och väst. Med bl a Swami Muktananda, Dalai Lama, Paul Horn, Fritjof Capra m fl. Skriv till ovanstående adress så får du ett mycket utförligt program. Vill du följa med SÖKARGUIDEN dit? Om inte så skicka åtminstone in lite mer information om vad som händer här hemma i Svedala:

Sökarguiden & InCAL Box 45505, 104 30 Stockholm

INSTANT TEATER café

Varje fredag kl. 18 - 20

Österlånggatan. 41

Garanterat äkta "bryggmalet" av KULTURVERKSTADEN

08- 755 44 04

BOKKAFÉ med antroposofisk smak hittar du på Rörstrandsgatan 17 mån-fred 15-18 lörd 10-13 Tel: 08-31 70 88

med böcker i alla former och storlekar.

Ancient Wisdom and Modern Science

Bombay, India
February 14-20, 1982

Pirkko Kivinen. (Foto Göran Brusewitz)

TEFATSFOLKET

UFO som kultföremål

Av Bertil A.G. Schalén

I ufologins värld kan man skilja mellan den seriösa och den kultbetonade ufologin. Inom den senare har man en mindre kritisk attityd och anser sig ha någon bestämd förklaring till UFO-fenomenet, tex att "ufonauterna" är "rymdbröder" som vill oss väl. I följande uppsats beskrivs en kult vars medlemmar påstår sig ha kontakt, fysisk och mental, med varelser från andra planeter och andra dimensioner.

Alla beskrivna personer är anonyma. Samtliga namn – inklusive kultens – är fingerade.

Kosmiska Federationen är en kult någonstans i Sverige. Jag har studerat den med den metod som kallas *totalt deltagande*, dvs jag har deltagit i gruppen (vid tre tillfällen) utan att dess medlemmar vetat om att jag företagit en undersökning. Jag har alltså av gruppen accepterats som en fullvärdig medlem, och jag har bott hemma hos enskilda medlemmar vid de tillfällen då jag gjort mina studier.

Kosmiska Federationen har sina rötter i Daniel Frys rörelse *Understanding*.

Daniel Fry skildrar i sina böcker "Resa med flygande tefat" och "Budskapet från rymden" (Parthenon, Helsingborg) hur han 1950 på raketbasen White Sands i USA blev kontaktad av en intelligens från ett flygande tefat och blev erbjuden att göra en tur med farkosten. Han fick veta att UFO:n var bemannade av människor som är ättlingar till de gamla jordiska atlantiderna. Dessa verkade nu för en kommande storhetstid då jordens alla människor skulle höjas till ett högre medvetandeplan och skapa ett lyckorike på jorden. Fry utvecklade sedan dessa budskap bla i boken "Utvecklingens kurva" samt i småskrifter och i tidningen *Understanding*. Budskapet gäller förståelse mellan alla människor och därmed

fred på jorden.

Kosmiska Federationen är en från *Understanding*-rörelsen fristående gren.

Det finns många "kontaktpersoner" med liknande budskap som Daniel Frys. Likheterna har setts som belägg för att kontaktberättelserna är sanna. En alldeles speciell världsbild har tagit form, en värld där utomjordiska varelser kommer i flygande tefat till jorden för att frälsa mänskligheten från allt ont, varelser som är sköna att se på och ljuvliga att lyssna till...

En person som säger sig ha kontakt med utomjordiska varelser, blir ofta föremål för en kult. Och de utomjordiska varelserna får en identitet snarlik gudar. Dessa gudar/rymdmänniskor kommer att ingripa, eller ingriper nu, i våra jordiska affärer. Människan behöver en ny syn på livet, en ny livsfilosofi, där fredsbudskapet är det centrala. Deltagarna i kulten betraktar sig själva som en elit, utvald att föra budskapet vidare. Känslan att vara utvald och stå utanför samhället gör att medlemmarna hårdare identifierar sig med gruppen och blir mer mottagliga för budskap med svag eller ingen verklighetsanknytning. Dessa budskaps krav knyter medlemmarna ännu fastare till rörelsen, ifall kraven uppfylls.

Det är oklart exakt när Kosmiska Federationen i Sverige bildades, men troligen skedde det någon gång åren 1974-1975 på initiativ av *Madam Mystico* – som jag här kallar henne. Hon är fortfarande den självskrivna ledaren på grund av sin saturniska härkomst. (Hon säger sig vara född på planeten Saturnus). Gruppen anordnar föreläsningar och håller regelbundna möten hemma hos någon av medlemmarna. Den har också börjat skapa ett kontakt-, föreläsnings- och undervisningscenter i utkanten av den stad där medlemmarna bor, i fortsättningen kallad L-stad (landsortsstad).

Gruppen hävdar att den har kontakt med diverse organisationer jorden runt och på andra planeter.

Madame Mystico är den givna ledaren, vars ord sällan eller aldrig ifrågasätts. Hennes livsberättelse följer här i sina huvuddrag.

Kvinnan från Saturnus

Madam Mystico kom till vår planet en höstdag år 1888, då hon var fem år gammal. Tillsammans med föräldrarna lämnade hon det flygande tefat som de hade färdats i från Saturnus till jorden för att företa en skogsutflykt i det grönskande Bayern. Sällskapet överraskades av några jägare som sköt ner de vuxna. Men Madame Mystico lyckades gömma sig och fly. En man som hette Rosenberg hittade henne och tog hand om henne. Hon fick bo hos honom i hans lilla stuga i skogen. Vid åtta års ålder började hon i en klosterskola i Linz, där hon gick tills hon var tolv år gammal. Hennes bröder, som är tio respektive tolv år äldre än hon, hittade henne hos Rosenberg, när hon var åtta år gammal. De, eller åtminstone den ena av dem, besöker henne fortfarande och tar henne med på konferenser till andra planeter. Men ingen har ännu sett någon av bröderna. När man frågar, brukar hon svara: "Han har just åkt" eller "Han ligger i tvättstugan och sover". Det var genom dessa bröder hon fick reda på sin verkliga identitet. Rosenberg avled, när hon var tolv år, och hon levde sedan ensam i hans stuga.

1930 började Madame Mystico en fyraårig lantbruksutbildning och gick då under namnet Christine Rosenberg. Samtidigt läste hon kemi och tog examen i Nürnberg i mitten av 1930-talet. När Hitler kom till makten, tog hon parti för judarna och gick med i motståndsrörelsen mot nazisterna. Hon värvades 1940 av amerikanerna och gick då under namnet Dimitraz Stever. Hon var med om att hjälpa flyktingar från koncentrationslägret i Auschwitz-Birkenau, där hon hade vistats under en tid. Tyvärr har hon glömt sin tyska och förstår inte min skoltyska. Hennes beskrivning av koncentrationslägret stämmer inte med fakta som jag inhämtat på

plats.

Under vistelse i Norge 1943 blev hon förrådd och tillfångatagen av tyskarna. Hon fördes till koncentrationslägret i Belsen, där hon utsattes för grov tortyr.

I september 1944 ville tyskarna inför Tredje rikets sammanbrott undanröja alla bevis för vad som skett i koncentrationslägren, och de förde därför bort alla fångarna för att dränka dem i havet. Vid Kiel undkom hon av en tillfällighet och tog sig till Norge, där hon fick kontakt med motståndsmän. Hon var då så fysiskt nedbruten att hon svimmade och vaknade ombord på en amerikansk jagare. Hon blev opererad men minns inte var. Hon har en silverplatta inopererad i hjässan och bär sedan dess peruk.

Senare for hon till Sverige, eftersom hon lovat en svenska vid namn Helen Sundberg, som hon kände, att föra hennes identitetshandlingar till Tyskland. Men när hon skulle överlämna handlingarna, fick hon reda på att Helen Sundberg inte längre fanns i livet. Hon hade blivit avrättad av SS. Efter att under något år ha bott i Argentina under okänt namn, kom hon 1948 till Sverige och uppsökte polisen i Stockholm. Hon hade då ett prästbetyg på Helen Sundberg.

För övrigt hade hon under tiden i Norge fött två barn. De togs om hand av en svenska bosatt i Norge, och har sedan flyttat till USA.

1947 hade hon blivit trolovad med Ichtor Harju. Denne flyttade emellertid till Peru och blev sedermera skjuten i Nordnorge. Han har senare visat sig vara identisk med den rymdvarsel som kontaktade George Adamski i början av femtiotalet.

I Sverige fick hon fyra barn. Ett av dem bor i samma stad som Madam Mystico och är med i rörelsen, men lämnar inte ut några andra uppgifter än dem som Madam Mystico själv lämnat.

I Sverige har Madam Mystico arbetat som skogsarbetare, städerska m.m. Hon är registrerad under en mängd olika namn hos olika myndigheter och har en uppsjö av personnummer. Hon är född 1920 eller 1921. Just nu arbetar hon hemma och försörjer sig genom en stickmaskin. Hon ägnar sig också åt konferenser på andra planeter eller på avskilda platser på vårt eget klot. Under de tider hon deltar i konferenser, är hon försvunnen för sina vänner. Hon har blivit utsedd att hjälpa vår planet upp på en "högre nivå".

Så lyder i huvuddrag hennes egen livsberättelse. Vad jag kan säga om henne är att hon är en drygt sextioårig kvinna med ett stort mått av pondus. Hennes uppträdande är ytterst dominerande. Hon pockar hela tiden på uppmärksamhet och för en ständig monolog. Hon tillåter sällan eller aldrig någon annan att

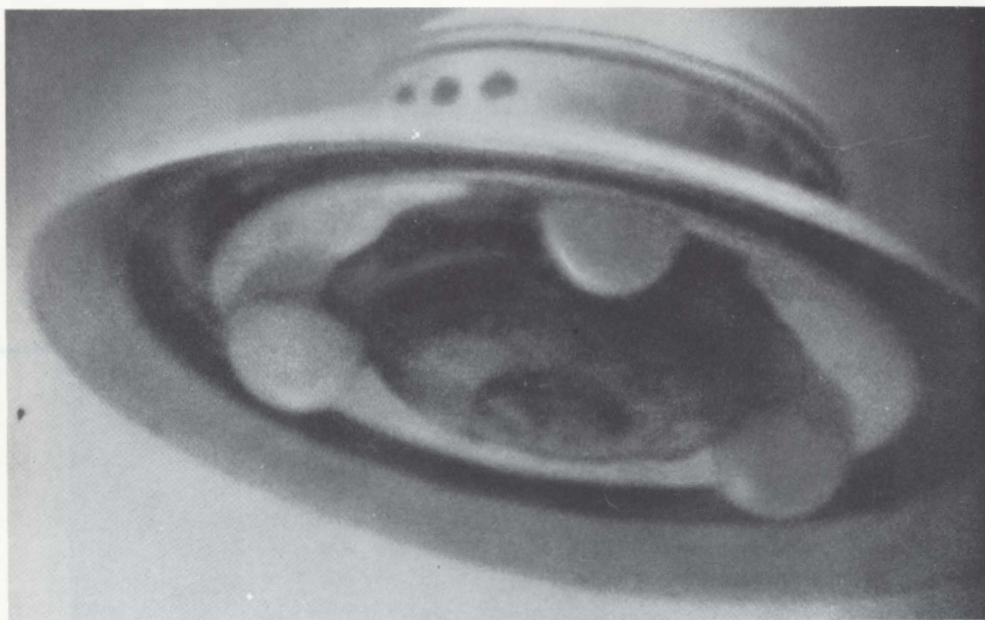
komma till tals, men när så sker, är det för att denna skall instämma i hennes ord. När någon lägger fram argument av annat slag, söker hon tysta ner den personen eller låter bli att lyssna. Eftersom hon är så dominerande, är det hon som leder gruppen. Medlemmarna avstår från att prata och låter henne helt och hållet dominera mötena. Dock hotas hon i sin ledande position av sekreteraren Ulla. När dessa två någon gång argumenterar mot varandra, är det Madam Mystico som snabbast drar sig ur diskussionen med ett "det där vet jag bättre" samt en fnysning.

Madam Mystico vill stå i centrum. Hon håller dramatiska tal, har en uppseendeväckande klädsel, och hon spelar både martyr och mystiker. Inom gruppen accepteras det hon säger som sant.

Kvinnan med pyramiderna

Gruppens sekreterare är Ulla, en kvinna i trettioårsåldern. Hon tycks sakta ta över mer och mer av organisationen och står snart i opposition till Madam Mystico.

Ulla var under sin uppväxttid mycket isolerad. Som vuxen har hon haft svårt att finna sig tillrätta på arbetsplatser. Och hon har, av okänd orsak, fått sjukpension. Hon har minnen från ett tidigare liv, och

Landar sådana här farkoster ibland på jorden för att ta upp utvalda människor?

hon har ett alldeles eget språk som härstammar från tidigare liv och som hon ibland använder. Detta språk, bautu, är obegripligt för andra. Hon säger sig minnas otaliga inkarnationer, men håller mest fast vid dem som har med pyramider och Egypten att göra. I Egypten har hon varit ett slags prästinna. Hon har också levat på andra planeter, men detta nämns endast i förbigående.

Ulla har kontakt med rymdmänniskor som gett henne bud att skapa ett kosmiskt kontaktcentrum. De har meddelat sig med henne telepatiskt. De har även inspirerat henne till dikter som hon själv låtit trycka och försökt distribuera. Men det viktiga i hennes liv numer är att det finns entiteter omkring oss som är okroppsliga, men kan "fångas" och återfödas som små pyramider. Dessa föds, lever och dör precis som vi människor, men de är mycket intelligenta, eftersom de har den "sanna" kosmiska formen.

För att en liten pyramidvarelse skall födas, måste den få ett skal tillhanda. Dessa pyramider bygger Ulla av papp. De måste ibland bytas ut, eftersom invånarna växer. Drygt tjugooåriga pyramider har en storlek på 50 cm x 50 cm vid basen. En pyramidvarelse lever ungefär ett av sina år på en av våra månader. I gengäld lever de många sådana månader per år och återvänder sedan till sin egen värld. Pyramider är positiva eller negativa, dvs manliga eller kvinnliga. De förökar sig på ett astralt plan och skaffar sig så en familj, varför pyramidbyggaren måste bygga fler boningar.

Ulla har nu främst två "tjugooåriga" pyramider, som snart fordrar ännu större spelrum, varför hon

tänker bygga pyramider i kolossalformat på kontaktcentret. Hennes två pyramider har också fått barn.

En pyramid kan vara bra till mycket. Dels är den ju ett sällskap, som man kan prata med, dels gjuter den kraft i ägaren och låter denne se främmande världar eller motta viktiga budskap. Alla medlemmar i gruppen får någon gång sitta med en pyramid i knät och få vitamiserande energiinjektioner. Ulla har alltid någon stor pyramid med sig som sällskap, väl inlindad i en duk. Dessutom har hon mängder av småpyramider i form av bla smycken. Till sina pyramider har hon också gjort i ordning vissa prydnader som de kan ha på sig vid festliga tillfällen.

I gruppen tar Ulla initiativet om inte Madam Mystico är närvarande. Om denna är närvarande, kommenterar gärna Ulla hennes berättelser, oftast positivt. För Ulla framstår Madam Mystico som en lärare och framför allt som en moder. Det var Madam Mystico som "tog hand" om Ulla, när hon var djupt nere och förde henne in på de banor där hon nu verkar.

Ulla vill gärna vara i centrum, och när så inte är fallet, tar hon ofta till sitt eget språk eller talar till sina pyramider, som jämt är närvarande. Skulle det inte räcka för att väcka uppmärksamhet, kan hon t ex skratta till och sedan påstå att pyramiderna berättade något humoristiskt.

Ulla är mycket lättpåverkad och kan ibland betraktas som ett eko av Madam Mystico eller någon annan person. Detta märks också i hennes skrivelser, där hon plockar friskt från nyligen inlästa artiklar eller från någon bok hon tagit del av.

Övriga i gruppen

Pär är i tjugooårsåldern och studerande. Han bor hos sin mormor. Han har i många år varit intresserad av UFO. Han säger att han är med i gruppen för att se "hur det utvecklar sig". Han visar ofta en stark skepsis utan att för den skull ifrågasätta de andras tro. Hans roll i gruppen är att verka som "hem" för många medlemmar. Det är till honom de söker sig. Som Ulla sa: "Han är som en bror, och hon (Pärs mormor) är den mormor jag aldrig haft." Dörren står alltid öppen för envar att komma på besök, och det gör att många blir beroende av honom som någon som hjälper och alltid ställer upp. Jag upplever honom som en oerhört öppen person, intelligent och omtänksam. Han spelar i gruppen en roll som "kurator", något som han klarar av, då han har ett tämligen stabilt psyke. Jag ser dock en tendens hos honom att mystifiera vardagliga skeenden.

Mormodern har också en roll som "lyssnerska", men hon deltar aldrig i något möte. I stället söker sig medlemmarna till henne en och en för att få råd och "prata av sig".

I gruppen deltar också två sysstrar, Malin och Maria, omkring femtio år gamla. Malin bor hos Madam Mystico och finns ofta i hennes närhet. Han säger inte mycket utan nöjer sig med att nicka instämmande. Malin är vegetarian. Hon har inget arbete, men finns inte i något bidragsregister. Hon har valt att vara en obefintlig person och låter sig försörjas av Ulla och Madam Mystico, som säger att de tog hand om henne, eftersom hon var så illa åtgången av livet. Hon är mycket osäker som person och uppvisar drag av apati och isolering i sig själv.

Maria är öppen och ibland skämtsam person, sin systers motsats. Hon är sammanboende och verkar mycket stabilare än många av de andra medlemmarna.

Mikael och Christine är ett medelålders par. Det är deras gård utanför L-stad som skall tjänstgöra som kontaktcenter. De har lagt ner mycket pengar för att gården skall kunna uppfylla de krav som kan ställas på ett sådant center. Christine är den tongivande av de två och något av en "sökare". Hon har varit medlem i ett flertal religiösa samfund, som hon snart lämnat. Christine har fångats av Ullas idé om pyramider och bygger nu egna. Hon hävdar sällan egna åsikter, utan accepterar allting som om det vore universell sanning. Det rör sig om en mycket älskvärd person, som dock visar drag av osäkerhet.

Mikael är en mycket tystlåten man som sällan eller aldrig yttrar ett ord. Han accepterar utan synbara invändningar allt som hans fru föreslår honom.

Ulf är teknolog. Han kom med i Kosmiska Federationen, sedan den lokala UFO-gruppen upphört att existera. Han sitter mest och lyssnar och gör få kommentarer. Madam Mystico och Ulla har förhoppningar att han skall utveckla sig och bli en tillgång för federationen.

Två personer som jag inte fått träffa är Madam Mysticos dotter, som deltar sporadiskt, samt kassören, vars hem ofta tjänar som lokal vid formella möten.

Förutom de nämnda finns några personer som kommer sporadiskt till mötena, bland dem en gymnasieelev, vars intresse verkade vara svagt och som sällan lyssnade till diskussionerna men gärna hjälpte till med praktiska göromål. Han föreföll komma för att få sällskap och för att få prata med Pär.

Alf är en ingenjör i sextioårsåldern, inbiten ifolog. Han står en smula utanför gruppen, men accepteras, om än motvilligt, på möten av formell karaktär. Han har minnen från tidigare liv på andra planeter och gör ofta UFO-observationer. Han talar ideligen om sina UFO-upplevelser, söker i varje stund kommunicera sina idéer om hur de flygande tefaten besöker oss. Han upplever en viss besvikelse över att de inte längre, som förr, tar kontakt med honom i så hög grad. Han verkar vara ständigt jäktad. Han har vikt sitt liv åt att samla rapporter om allting kring UFO-fenomenet och verkar svårigen kunna kommunicera om någonting annat. Alf är med andra ord en man som lever i sin egen värld och sällan eller aldrig hinner lyssna till andra. Hans son Kent hjälper sin far på alla vis och ägnar sig för övrigt åt indisk mystik.

Kosmiska Federationen ställer sig positiv till andra grupper med liknande innehåll och strävar ofta efter kontakter. Dessa brukar dock resultera i en snar gränsdragning mellan dem själva och den andra gruppen.

Madam Mystico är, som nämnt, den helt dominerande gestalten inom Kosmiska Federationen. Hon ger endast direktiv och saknar totalt förmåga att lyssna till de övriga. Eftersom hon endast kommer med uttalanden och är iklädd rollen som "lärare", sker ytterst litet samspel när hon är närvarande. Medlemmarna lyssnar och kommer med få invändningar. Pär är den som då och då kan ifrågasätta vad Madam

Mystico säger, men ägnar sig för övrigt mest åt andra göromål eller försöker skämta en smula. Den enda som verkligen kan störa Madam Mysticos utläggningar, är Alf. Madam Mysticos attityd är, när Alf tar till orda, en klart markerad nedvärderande inställning. Övriga medlemmar låter honom tala, när Madam Mystico inte är närvarande, men det finns ändå ett visst avståndstagande, oftast genom en klar tendens till ohörsamhet. Man går till och med ut.

I det stora hela ifrågasätts inte Madam Mysticos uttalanden, när hon inte är närvarande. Ulla är då den som blir centralgestalt. Hon söker hålla en klart markerad linje som överensstämmer med Madam Mysticos. Men samtidigt vill hon gärna tala om sin egna upplevelser och om sina vänner pyramiderna. När inte medlemmarna lyssnar på henne, hemfaller hon åt att tala sitt eget språk eller tala till pyramiderna.

Samspråket inom gruppen gäller inte så mycket läran – fred och kontakt med utomjordiska vänner – som medlemmarnas personliga förhållanden. De kan pågå i timmar och kan likna processer under gruppterapi. Medlemmarna tömmer sig själva på frustrationer över en oförstående omgivning. Detta befäster gruppens sammanhållning.

Jag har frapperats av gruppens förmåga att helhjärtat ställa upp bakom medlemmarna, samtala med dem och hjälpa dem på alla sätt, även ekonomiskt. Något som är en ledtråd hos gruppen och binder den samman är medömkan med varandra. "Vi tycker synd om honom/henne och därför vill vi hjälpa", säger man.

Det är endast med federationen som måttstock och samlingspunkt som flera av medlemmarna kan hårda ut med sina åsikter, som är så udda i vårt samhälle. Men medlemmarna blir inte helt isolerade från andra. Istället tjänar gruppen som språngbräda till umgänge med andra, utomstående människor. Medlemmarna kan hämta självförtroende och uppmuntran inom gruppen för att sedan våga möta omvärlden. Ulla har t ex genom gruppen fått en ny social status och massor av självförtroende – enligt vad hon själv och andra berättar. Gruppen är inte något som får medlemmarna att fjärra sig från världen och leva i ensamhet och isolering – den är ett sätt för några människor att söka, och samtidigt erhålla, trygghet, gemenskap och anpassning till det sociala livet.

Det finns alltså en stark gruppge-

menskap inom Kosmiska Federationen. Och nya medlemmar känner sig välkomna och tas om hand på alla sätt. I gruppen bjuds också på väldiga mängder av optimism inför framtiden. Potentiella medlemmar känner att de behövs och att gruppen litar på dem.

Hos en sådan grupp som Kosmiska Federationen rör det sig om ett religiöst sätt att se på världen. De "klassiska" mystikerna påstod att de haft direktkontakt med Gud. De blev trodda eftersom en sådan föreställning var socialt accepterad. Men när det är fråga om föreställningar som är mer udda och när en människa inte blir trodd, då blir hon betraktad som en som lider av psykos. Vad beträffar medlemmarna i Kosmiska Federationen, så är de inte avskilda från samhället, utan bibehåller en position där. De sticker inte av alltför mycket från den accepterade normen för beteende. Tankar och handlingar som alltför mycket bryter mot normerna, får fritt spelrum inom gruppen, där de accepteras. Den kliniskt arbetande psykologen kommer inte att träffa på dessa människor så länge som de har en sådan referensgrupp att ty sig till. Ty ingen är galen om inte hans närmaste omgivning betraktar honom som det.

Jag menar att den grupp som kallar sig Kosmiska Federationen, fyller en funktion som är livsviktig för deltagarna. Den hindrar dem att alltför mycket komma på kant med övrig omgivning samtidigt som den stöttar enskilda medlemmar och låter dem leva ut sina behov och få sina föreställningar verifierade.

Artikelförfattaren studerar psykologi i Lund. Han har skrivit en längre examensuppsats om "Tefatsfolket – UFO som kultföremål" vårtidningen 1981 vid Institutionen för tillämpad psykologi, Lunds universitet.

Sammankomst i Buddhist Centrum i Malmö, september 1981. Gäst var munken Mahinda från Malaysia som via Sri Lanka varit på rundresa hos buddhister i hela Europa. Han sitter omedelbart till höger om altaret. Kring Mahinda ser vi från vänster Buddhist Centrums sekreterare Ann Sommerhill, Malmö, dess ordförande, lekman-nainvigde Johnny Petersen, Svedala, och bibliotekarien Robert Malmkvist, Malmö. (Foto: Michael Wall.)

Buddhistcentrum bildat i Malmö

Av Bertil Falk

Den sydsvenska buddhismen har under årens lopp fört en något fluktuerande tillvaro. För drygt ett tiotal år sedan bildade på uppdrag av Tao Wei (Marcel Sirander) SJ-tjänstemannen Robert Malmkvist Svenska buddhistiska samfundet i Malmö, men organisationen upplöstes 1977. Den 15 augusti 1981 samlades dock en grupp intresserade i Tro och vetande-lokalen på Lorensborgsgatan 5 i Malmö och bildade en ny förening för sydsvenskar. Den fick redan från starten fler medlemmar än den gamla organisationen hade haft.

Ordförande i den nya organisationen blev mentalvårdaren John-

ny Petersen i Svedala, kallad Tao Ch'uan. Men pionjären Robert Malmkvist, eller Tao Ming, är fortfarande aktiv och utsågs vid mötet till bibliotekarie. Både Malmkvist och Petersen är ordinerade lekman-lärjungar till Marcel Sirander. Petersen leder för närvarande också administrativt Lotus-orden (Lotus Buddhist Order) i Europa. Den nya föreningen i Malmö, som kallas Buddhistcentrum, är ansluten till Lotus-orden. Föreningen står öppen för alla buddhister oavsett sekttillhörighet, och även intresserade är välkomna.

Vid det sammanträde då gruppen bildades, fanns det medlemmar

från såväl frikyrka, statskyrka som den indiska sikhreligionen, vilket visar den öppna policyn. Så här säger Johnny Petersen:

– Jag sökte efter en buddhistisk organisation. En av erfarenheterna, som jag och många andra haft i detta sökande, är att man sällan finner något på Buddha under B i telefonkatalogen. Det är en av anledningarna till att vi valde att kalla den nya föreningen Buddhistcentrum. Trosfränder och likasinnande, som söker i telefonkatalogen, ska verkligen kunna hitta oss under bokstaven B. Själv fick jag så småningom genom bekantas bekanta bekanta kontakt med Robert Malmkvist.

– När jag kom med i Roberts grupp, var vi tio stycken. Men gruppen upplöstes. En del flyttade och en del tyckte att de var för gamla för att gå på möten. Dessa träffar vi visserligen fortfarande privat, men all mötesverksamhet upphörde. Till sist var det bara Robert och jag och våra familjer kvar.

– Vi höll på med att översätta en hel del buddhistisk text till svenska och tyckte då att vi i det läget bara kunde göra en enda vettig sak, nämligen publicera texterna, eftersom de ändå var översatta. Då skulle andra kunna få glädje av dem också. Därför startade vi sedan gruppen upplöstes 1977 Buddhist Publikation. Vi har sedan dess publicerat ett tiotal egna titlar, däribland sex av Marcel Siranders skrifter och bland annat sålt våra böcker via annonser i Sökaren.

– 1980 startade vi en studiecirkel. Buddha och hans lära rubricerades den och gick genom Studiefrämjandet. Då hade jag blivit ordinerad till lekman-lärjunge av Reverend Tao Wei (Marcel Sirander). Robert var redan tidigare ordinerad. På våren kontaktades vi av en kurator i Perstorp. En sino-vietnamesisk båtflyktning hade avlidit och kuratorn undrade om vi kunde ombesörja begravningen.

– Jag visste då ingenting om buddhistiska begravningar, men tog kontakt med Marcel Sirander, som instruerade mig. Sedan dess har det blivit ytterligare tre begravningar. Inom buddhismen kan i princip vem som helst förrätta en begravning. Den döde har inte sällan i förväg föranställt om att en släkting eller någon annan ska sköta begravningen. Det ska vara någon i läran kunnig person.

– Begravningen tillgår på så sätt att först kommer de anhöriga in i rummet där den döde befinner sig. Man bär fram offer i form av ris, frukt och rökelse. Sedan genomförs en ceremoni. Det är en begravningstext som jag har översatt från engelska. Vi läser vidare något utdrag ur Buddhas lära samt en mantra och två sutror. Ett tal riktat till den döde läses också upp. Cere-monien uförs på svenska, men vi har haft kinesisk tolk vid de fyra begravningar som förekommit.

– Hittills har vi hållit till i statskyrkans kapell i Perstorp, där vi haft tre jordfästningar, samt i ett kapell i Ängelholm. I Perstorp kan man plocka ned de kristna symbolerna och sätta upp de buddhistiska. I Ängelholm finns det målningar på väggen, men det stör oss naturligtvis inte att det finns bilder av Kristus på väggarna.

– En av de fyra har bränts och

tre har fått jordbegravning. När ceremonien är avslutad är vår funktion fylld och de anhöriga får ta hand om kroppen så som den bortgångne önskat. Vid alla fyra tillfällena har begravningen skett med slutet kista. Jag har inte varit helt nöjd med förfaringssättet, som följer svensk sedvänja. Därför har jag efter den senaste begravningen talat med kyrkoherden i Perstorp, som själv vistats i Kina och som varit mycket förstående. Vi kom fram till att i fortsättningen ska begravning ske antingen i hemmet, där kroppen ligger på sin säng eller i kapellet med öppen kista. Det anknyter bättre till buddhistisk tradition.

– Egentligen ska begravningsförrättaren om möjligt vara med redan på ett tidigare stadium, före dödsögonblicket. Detta för att kunna vägleda den döende. Och efter begravningen ska man fortsätta att läsa för den döde i minst sju dagar men helst 49. Vi läser bl a Sutran om den stora visdomens hjärta.

När man nu bildat Buddhistcentrum i Malmö är det i en ny situation. Det är visserligen svårt för de buddhister som finns i Sydsverige att hitta varandra – man gör inte heller någon PR för att få tag i nya anhängare, utan nöjer sig med att fånga upp de buddhister som redan finns i Sydsverige – men förutom de svenskar som intresserat sig för buddhismen, har man dessutom nu alla buddhister som kommit till Sverige som flyktingar eller som invandrare av annat slag. Vid det första sammanträdet då föreningen bildades fanns förutom svenskarna också människor från Sri Lanka och Indien. Man hoppas också att få kontakt med buddhister från Vietnam och Kina.

Målsättningen just nu är att få egen lokal. Den ska dels bestå av en tempel, dels av en biblioteksdel. Alla föremål som behövs till tempeldelen finns redan. Och biblioteket har redan 150 böcker. Förutsättningarna förefaller också vara mycket goda att få en egen fast punkt i den sydsvenska tillvaron. Några problem att klara den ekonomiska sidan väntar man sig inte. Egentligen gäller det bara nu att skaffa sig en egen lokal.

Vid bildandet skapades också en fond, som ska få växa utan att röras med sikte på att skapa ett eget meditationscentrum eller liknande i framtiden. Lokalen i Malmö ska också innehålla möjlighet att härberga gästtalare. Sådana hoppas man få från många håll. Närmast hoppas man på syster Amita, Tao Wei (Marcel Sirander) och andra hemmahörande i Sverige. Under

kommande år hoppas man också på besök av olika buddhistlärare, representerande tibetansk lamaism, zenbuddhism, Teravada och andra riktningar.

– Det var under sammankomsterna som inleddes i januari 1981 som vi fann att det framträtt ett behov av att aktivera tillfälliga besökare som sökt sig till oss för att de intresserade sig för buddhismen, berättar Johnny Petersen. Därför verkade det förnuftigt att bilda en förening. Ett annat argument var att Robert och jag började att uppleva oss själva som någon sorts buddhistisk tvåmansteater. Med en fastare organisation tycks vi nu kunna sprida aktiviteterna bättre.

Den nya organisationens sekreterare blev Ann Sommerhill och till kassör utsågs Charles Cutlip. Till revisorer utsågs Amarjot Singh och Detlev Schultze.

Buddhistcentrum kan nås genom Johnny Petersen 040-40 39 23 eller Robert Malmkvist 040-49 31 02.

Sedan ovanstående skrevs har ytterligare en buddhistisk begravning förrättats i Perstorp. Tyvärr har medlemmar av statskyrkan motsatt sig att kyrkans kapell används – fastän lokalen har tillkommit med tanke på just jordfästning av invandrare och därför har lös-tagbar kristen rekvisita. För buddhisterna kan naturligtvis annan lokal komma till användning, men reaktionen mot de buddhistiska begravningarna är inte något glädjetecken.

Man får dock hoppas att denna "kristna" reaktion är ett undantag. Som ett föredöme framstår i sammanhanget Inomeuropeisk Mission, den kristna rörelse i Lund som arrangerade Dalai Lamas besök i Sverige för en del år sedan.

En vetenskapsman och en poet träffas och de börjar tala om kunskap.

Kunskapen, säger vetenskapsmannen, övergår allting annat i betydelse!

Ovissheten gör mig förälskad! svarar poeten.

Ovissheten är ett öppet hav där det okända förför min fantasi! Men kunskapen är ett ankare, som hindrar mig att fly.

Ovissheten är den frihet, som gör alla möjligheter verkliga men kunskapen – håller mig fast vid endast en.

Lars Thordmark

Djur är bra för människor

Att ha djur som kelgrisar kan vara bra för människor. Djur tycks kunna ge människor något som andra människor inte kan ge dem: gen-svar utan kritisk värdering.

Aaron Katcher vid University of Pennsylvania, USA, som studerat banden mellan människor och deras djur-kamrater, har funnit att människor som har djur att tycka om återhämtar sig bättre från hjärtattacker.

Hos människor sker alltid en viss höjning av blodtrycket när de talar med andra människor, men ingen höjning inträffar, när de talar med sina kelgrisar. Dessa djur bör inte uppfattas som ersättning för mänsklig kontakt, menar Katcher, ty de "erbjuder ett slags samvaro som människor inte kan ge".

I ett fängelse för psykiskt sjuka kriminella har det visat sig att patienter som har djur att ta hand om lättare än andra rehabiliteras av fängelseterapeuter. Patienterna har fåglar, akvariefiskar, hamstrar och andra små djur i cellen. De har också rådjur, kaniner och en gås på gården. Man började ha djur i detta fängelse, sedan flera av patienterna börjat ta hand om en skadad vild fågel. En socialarbetare, David Lee, fick tillåtelse och medel att ha en fiskbassäng och två papegojor på gården. Till slut blev det en regel att patienterna skulle ha djur. "Effekten på patienterna har varit dramatisk", säger Lee. Men att ha djur är inte ett automatiskt privile-

gium. "Var och en måste övertyga oss om att han är beredd att ta hand om ett djur", säger Lee. En patient sa om sin kakadu: "Jag var ganska deprimerad, när jag fick honom. Nu är han min vän. Jag skulle inte vilja sälja honom för allt i världen. Djur bryr sig inte om var man kommer ifrån. De tycker om en i alla fall."

Även för gamla sjuka har djur visat sig ha goda effekter. Hundvalpar har haft en betydelsefull verkan på en del patienter.

Ridning är stimulerande för fysiskt handikappade barn. Det stimulerar muskler som inte kommer till användning i en rullstol. "Och på hästryggen är dessa barn lika alla andra. Det betyder en väldig massa." Fastän det har hänt att handikappade fallit ned från hästryggen, så har inga skador förekommit. När ett barn föll under hästens framben, stannade hästen omedelbart upp, med en fot i luften. "Den stod så i de femton sekunder som behövdes för oss att lyfta bort barnet. Sedan satte hästen ned foten. Hästarna vet. Jag kan svära på att de förstår att dessa barn behöver särskild uppsikt."

Källa: *Smithsonian* 12 (4) 48-57 via *Brain/Mind Bulletin* 24 augusti 1981.

Existentiell astrologi

Jag belyser såväl din inre dynamik och dina förutsättningar som din roll i det stora planetariska psyko-dramat med utgångspunkt från ditt födelsehoroskop. Endast personliga besök. Ring Jan Romander, 08-42 61 39.

BAGERI TILL SALU 65.000:-

"Your one cubic centimeter of chance"

Beläget i Örsundsbro, ett traditionellt samhälle bara 2 mil från Uppsala (6 mil från Sthlm). Bagaren hjälper Dig ta över rörelsen och med lån. Nuvarande omsättning 300-350.000:-/år, hyra 1.200:-/mån. Vinst ca 150.000:-/år.

Aros Sojaprodukter (Tofu Factory i Örsundsbro) kan hjälpa med nya produkter, idéer och distribution till Sthlm och Uppsala.

Kontakta Ted Nordquist, AROS, 0171/604 56.

ÄNTLIGEN

två efterlängtrade böcker i nytryck. Den nya tidsålderns evangelium

av Lewi 70:-

Hur man spelar livets spel

av Florence S Shinn 25:-

Vid beställning av fler än tio böcker av varje titel ges 10% rabatt.

Böckerna sändes per postförskott från

LIVSKRAFT FÖRLAG
Torsgatan 61, 113 37 Stockholm.

Naturligtvis finns de även på
Vattumannen Stockholm
Näckrosen Göteborg
Regnbågen Malmö

BUDDHASASANAFÖRLAGET Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20:-

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:-

Buddhas tal till Kalamafolket/
Talet om rätt syn
40 sidor, ca 19:-

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:-

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:-

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Prekognitionen om Harrisburg-olyckan

"Meltdown! Tomorrow's Disaster at Three Mile Island" var den olycksbådande titeln på en fiction-artikel som publicerades i augustinumret av tidskriften *Harrisburg* 1978. Artikeln förutspådde inte bara den senare kärnkraftsolyckan på Three Mile Island (TMI) in i minsta detalj - den hade t o m datum rätt! Den 28 mars 1979 skulle katastrofen inträffa, stod det - och det var också den dag som olyckan skedde!

Känns historien igen? Så har den berättats i tusentals tidningar världen över, och så har den också två gånger berättats i *Sökaren* (5/1979 och 9/1980).

Mannen som skrev *Harrisburg*-artikeln heter Larry E. Arnold. Nu har han sammanställt en tjock stencilerad rapport *The Parapsychological Impact of the Accident at Three Mile Island*, som tar upp alla de märkligheter som påstås ha inträffat i samband med TMI-olyckan. Rapporten innehåller också en utförlig analys av hans egen artikel "Meltdown". Hur pass profetisk var den egentligen?

Jo, Arnold vill inte förneka att han kanske är profet. Det var faktiskt en släng av strålande profetisk inspiration som fick honom att sätta artikeln på pränt, skriver han. Ord och meningar liksom blixtrade genom medvetandet med en fantastisk hastighet, och hela artikeln var nästan färdig inom loppet av en timme. En rent otrolig snabbhet tycker Arnold, som annars minsann får slita med pennan.

Arnold är framför allt stolt över sina tekniska förutsägelser. Artikeln vållade sådant rabalder när den trycktes att TMIs styrelse försökte utverka en indragning av tidskriften *Harrisburgs* federala tidskriftsstöd. TMI:s ledning lät också publicera ett långt genmäle mot Arnold, där man ville visa att en sådan olycka som han hade beskrivit inte kunde inträffa. Nu citerar Arnold med välbehag hur kärnkraftsexperterna i punkt efter punkt försökte motbevisa allt vad han hade skrivit - men som sedan inträffade!

Men var det verkligen prekognition? Ja, Arnold tror faktiskt det - till hälften. Men han erkänner förstås att han är civilingenjör och faktiskt vet en hel del om kärnkraftsteknik.

Arnold är rätt så förtjust över att han i artikeln så korrekt lyckades förutspå att det var Reaktor 2 som skulle haverera. Han kunde ju ha

Orison Swett Marden, 1850-1924, nord-amerikansk filosofisk författare, utgav ett flertal även i Europa mycket spridda och populära skrifter med praktiskt idealistiskt innehåll.

Kom ihåg, du som jagar efter lyckan, att var du än söker den, skall du endast finna vad du bär med dig. Din lycka kan aldrig finnas utanför dig, den måste finnas inom dina egna gränser. Din förmåga att uppfatta och tillägna dig bildar gränserna för din lycka. "Vi finner intet i världen, som vi inte finner inom oss."

Oaktat Bibeln lär oss, att himmelriket är inom människan, har dock i alla tider de flesta jagat efter ett himmelrike som är utanför dem. De söker under hela sitt liv att vinna detta rike i materiella ting - pengar, hus och mark, i mat och dryck, kläder och nöjen. Med andra ord: de vill finna himmelriket med sina fem sinnen, genom det som kittlar nerverna, det som ger en behaglig förnimmelse; dvs. de söker alltid Gud utanför sig. Överallt ser vi människor tränga undan de starka och trampa ner de svaga, alla strävande att få ifrån de andra något som de tror skall öka deras egen lycka.

Det är felet med oss, att vi söker lyckan där den inte finns, i förgångliga, ovaraktiga ting; vi söker den i begärens tillfredsställelse, i lägre nöjen. Lyckan ligger i att giva, i att handla, inte i att få, att ta för sig. Hopandet av ägodelar kan aldrig göra dig lycklig. Vad en människa är, inte vad hon har, gör henne lycklig eller olycklig.

Varför skulle den omständigheten, att andra har mer än jag, minska värdet av vad jag har? Varför skulle jag glädjas mindre över mitt eget, därför att någon annan har

mer? Varför skulle jag förnedra mig och buga för människor, som lyckats skrapa ihop en massa pengar? Är penninghögen för mer än människan? Det bör finnas någonting vackrare och oändligt värdefullare inom människan än de materiella ting hon kan hopa omkring sig.

De flesta människor överskattar värdet av den rikedom, som utgöres av pengar. Den kan inte jämföras med värdet av ett förnöjsamt sinne, en förfinad personlighet. På samma gång som rikedom kan skänka många önskvärda ting, är den full av frestelser, särskilt för svaga, ytliga och fåfänga människor. Rikedom för med sig många fiender, som frestar oss att göra en mängd saker, som inte är till vårt bästa och som fördärvar hälsan och skadar karaktären.

Det finns skaror av rika, som använder alla medel för att kväva den förebrående rösten inom dem som fördömer deras handlingar. De kan inte förstå, varför inte pengar och inflytande förskaffar dem den sinnets frid, den tillfredsställelse, den glädje som de väntade sig. Den som på orätt sätt vunnit rikedom må bygga sjukhus eller ge mat och kläder åt de fattiga, han skall dock aldrig därigenom vinna den lycka han sökt. Lyckan kan lika litet köpas som kärlek eller aktning, den kommer blott genom ett rent och rätt-skaffens liv.

Orison Swett Marden

skrivit Reaktor 1 - men det föll honom inte in!

Slutligen: Hur bar han sig åt för att t o m kunna förutspå rätt datum för olyckan? - Jo, han skrev ju att olyckan skulle inträffa kl 11:43 den 21/12 1978 - och när den sedan faktiskt inträffade den 28/3 1979, så skrev tidningar över all världen att han hade fått rätt!

Men Arnold grämer sig över att han inte klarade datum bättre. Hans tanke var ursprungligen att förlägga tidpunkten till tre månader efter det att reaktorn hade ta-

gits i kommersiellt bruk. Detta skulle enligt schemat ha skett i september, varför han tidfäste olyckan till december. Men nu blev reaktorn försenad. Olyckan inträffade faktiskt tre månader efter det att den hade börjat användas, men genom att placera tidpunkten i almanackan "I thus allowed intellect to ruin a startling accurate precognition", suckar Arnold som kunde ha blivit vårt århundrades Nostradamus - om han bara hade skrivit så som inspirationen bjöd...

Sven Rosén

BABAJIS KRIYA YOGA

- Asanas - Hatha Yoga
- Pranajam - Andningstekniker
- Dhyanam - Meditation
- Mantras - Befriande frö-ljud
- Bhakti - Hängivenhet

Gratis introduktionslektioner
varje män & fre kl. 18-20.30
Grevg. 18 ① Östermalmstorg
tel. 08/62 63 00

Studiecirklar anordnas i Tarot

vi dom magiska Tarot-korten.

03124 78 92

UFO SVERIGE aktuellt

Vad vet Du om "FLYGANDE TEFAT" och NÄR-KONTAKT AV TREDJE GRADEN? Beställ provexemplar av facktidsskriften UFO-AKTUELLT mot fem kr. i frim. el. sedel från Riksorganisa tionen UFO-Sverige, Box 175, 733 00 SALA. El. via postgirok. 50 50 60-4.

Människa – känn Dig själv!

Syftet är att Du ska nå och förverkliga din innersta kärna, ditt högre Jag, och lära Dig att uttrycka det i handling till allas bästa.

Björn Roxendal håller föredrag och kurser med instruktioner från det Stora Vita Broderskapets lärar. Vi kommer att arbeta med bl a visualisering, meditation, affirmationer, andningsövningar och vetenskapen om det talade ordet.

Björn Roxendal

c/o Nordblom, Fridhemsgatan 10, I 112 40 Stockholm Tel. 08-54 40 47

Kontakt

30-årig kille söker mjuk och stark flicka att slösa ömhet och kärlek på. Intressen: Andlig utveckling, intellektuella djupdykningar, att skapa, antroposofi, barn, sund kost, resor m m. Svar till "Sökande lejon", Sökaren f.v.b.

25-årig, 176 lång fisk-kvinna med stor livserfarenhet, söker en man (fisk, skorpion, kräfta) för djupare gemenskap. Intressen: min 5-åriga dotter, musik, parapsykologi, astrologi, konst och allt som har en djupare mening. Du skicka med ett foto! PS. Rökare. Svar till "Jag längtar", Sökaren f.v.b.

Rosenkorslärjunge 32-årig kille söker kille att vandra denna inkarnation tillsammans med. Har ett stormigt förflutet men jag sökte och fann ljuset. Känner mycket för att talas vid om livets mysterier och glädje. Läser främst om det immateriella, lyssnar med glädje till klassisk o andlig musik. Förnimmer starkt att den kosmiska kraft man erhåller skall komma människor till gagn i livets svårigheter. Väntar troget på den kille jag kan dela allt med i förståelse och kärlek. Svar till "Mer av sanningens ljus", Sökaren f.v.b.

Pris för kontaktannonser: 40 öre per ord + 4: - i eftersändningsavgift, dock tillsammansminst 10: -. Moms inräknad.

Gåvor

Sven Palmqvist, Handen, 14: -, Edit Nilsson, Stockholm, 500: -, Bertil Jonasson, Ryd, 100: -, H. Kehlman, Farsta, 45: -, Hildegard Svensson, Farsta, 14: -, Carl-Erik Landegren, Halmstad, 15: -, Rut Lundin, Sundsvall, 114: -, Kent Grim, Mattmar, 10: -.

Summa kronor 812:00. Hjärtligt tack. Red.

BOKREVVY

Bokrecensioner återgivna med tillåtelse av tidskriften Bokrevy, Bibliotekstjänst, Fack, 221 01 Lund.

Ur Bokrevy nr 3, 1981

RELIGION

VÄRLDSRELIGIONERNA. Liber förlag. Övers. fr. eng. av Margaretha Edgardh och Philippa Wiking. Orig:s titel: Great religions of the world. 420 s. Ill. reg.

Cm BN 0676537-41 Detta är en utomordentligt vacker bok, en värdig efterföljare till Världens stora religioner, som kom i ny upplaga 1971. De "världsreligioner" som behandlas är hinduism (55 sidor), buddism (72), judendom (50), islam (50) samt kristendom (125). Afrikansk tradition saknas. Behandlingen omfattar dels historiska översikter, dels nutida situationsbeskrivningar, vartill kommer korta utdrag ur heliga skrifter. Framför allt fångslar de många mycket vackra och instruktiva färgfotografierna. En del av texterna är författade av välkvalificerade amerikanska religionsforskare, en del av National Geographic Societys kringresande stab. Synvinkeln är amerikansk. Boken slutar med en översikt av kristendomens situation i USA just nu. Den svenska språkdräkten är i stort sett god. Dock stör det att heliga skrifter i regel citeras efter äldre översättningar med bevarad föråldrad språkform: plurala verbformer, föråldrat ordval, i ett fall t o m gammalstavning.

Sten Rodhe

TEKNIK, INDUSTRI OCH KOMMUNIKATIONER

NILSSON, MATS. Med alla medel. Om medicinkommersen i Sverige. Prisma. 193 s. Litt.

Pm BN 0676903-3B Denna bok presenterar ett flertal intressanta data beträffande läkemedelskonsumtion, läkemedelstillverkning och ägandeförhållanden inom läkemedelsindustrin. Förf pekar på läkemedelsbolagens höga kostnader för information jämfört med samhällets låga kostnader för "opartisk" information. Han anför ett flertal exempel på att den opartiska granskningen av läkemedel skulle kunna vara i fara genom att många framstående medicinska experter har dubbla lojaliteter. Boken förmedlar en mycket negativ bild av läkemedelsindustrin och läkare som samarbetar med eller har ekonomiska intressen i denna. Förf menar att patienternas bästa bäst skulle tillgodoses genom att tillverkningen av läkemedel förstatligades. Han nyanseerar inte sin framställning. Det goda och sunda hos svensk och utländsk läkemedelsindustri får ingen uppmärksamhet. Boken är försedd med en redovisning av informationskällorna, av vilka många måste ha varit svåråtkomliga. Språket är lättläst.

Hans Rorsman

EKONOMI OCH NÄRINGSVÄSEN

SJÖBERG, CLAES. Alternativ från A till Ö. Utbildningsradion. 160 s. Ill. reg. Qad(x) BN 0676307-FF Författaren beskriver kunnigt ett 40-tal "alternativ"-företeelser i Sverige och utomlands: Algotskampen. Alternativrörelsen. Arbetslivsforskningen osv. Boken är upplagd som en uppslagsbok men inte alls heltäckande. Den är dock en bred översikt med tyngdpunkt på Algotskömmerskornas och Lucas-arbetarnas kamp för sina arbeten och en alternativ produktion. Boken riktar sig mot de starka ekonomiska krafter som styr idag och förespråkar det som "alternativen" representerar, dvs en resursbevarande och energisnål samhällsinriktning där människors kunnande och fantasi tas till vara. Den vänder sig till en samhällsintresserad allmänhet utan särskilda förkunskaper och är skriven på ett lättillgängligt språk. Teckningarna och de svart-vita fotografierna, genomsnittligt en per sida, har nära anknytning till texten. Källförteckning och slagordsregister finns liksom adresser, lästips m m vid varje avsnitt.

Kenneth Parkberg

STRANDBERG, META. Laga grönt. Vegetariskt för vardag och fest. A&W. 152 s. Ill. reg.

Qca BN 0676858-8X Boken börjar med en allmän genomgång om matvanor, näringsbehov, måltidsro, kryddschema, groddning etc samt en förklaring till den viktiga syrabas-balansen. Innehållsförteckningen är inte alfabetisk utan skriven allt efter som innehållet kommer - såser, sallat, nässla, maskros, kålrabbi, persilja, paltarnacka, vitkål etc - och under varje namn följer flera tillagningsvariationer av produkten. Under "squash" finns en rätt med zucchini utan angivande av att det är samma sak som squash. De enkla trevliga recepten är märkta med symboler för olika lång tillagningstid, en trevlig lösning för den som har begränsad tid. Ägg, vegetarisk "majonnäs" och mjölkprodukter finns i några recept av de ca 300. Illustrationerna utgörs av två färgbilder samt små svart-vita teckningar.

Lillie Clinell

NATURVETENSKAP

DARWIN, CHARLES. Om arternas uppkomst. Illustrerad utgåva bearbetad och kommenterad av Richard E. Leakey. AB. Övers. fr. eng. av Roland Adlerberth och Lars Olov Skeppholm. Orig:s titel: The illustrated origin of species. 240 s. Ill. reg.

Ue BN 0676745-92 Denna bok, som är utmärkt översatt, rikligt illustrerad med kartor, diagram, teckningar, målningar och foton samt innehåller ordlista och register, utgör en bearbetning av den sjätte, dvs den sista av Darwin omarbetade upplagan av "Origin of Species", utförd av den kände antropologen Richard E. Leakey. Darwins text är nedskuren till ungefär en tredjedel, framför allt genom utslutning av ett stort antal av den mängd av exemplifieringar och upprepningar som ingår i den långa kedjan av argu-

ment för evolutionsteorin. Den är försedd med kommentarer gällande vetenskapens nuvarande syn på de problemställningar som Darwin ej kunde tolka, feltolkade eller låt stå öppna. I en omfattande inledning diskuterar Leakey dessutom hur Darwins evolutionslära och upptäckterna inom genetiken, populationsbiologin och biokemin lett fram till den moderna evolutionsteorin och kunskapen om arvsanlagens byggnad och funktioner. Boken torde vara den för alla kategorier av läsare mest läsvärda introduktion till utvecklingsbiologin som utgivits. För den som önskar läsa Om arternas uppkomst i "obehandlat skick" finns sedan 1976 en svensk nyupplaga, i utmärkt översättning av Roland Adlerberth.

Lars-Owe Drevius

MILJÖSTUDIEBOKEN. Miljöförbundet. 240 s. Ill.

Uh BN 0675760-FC Detta är en smält unik sammanställning av kunskap i de frågor som sysselsatt miljögrupper och andra miljöaktiva under de senaste 10 åren. Efter en övergripande inledning om vad ekologi är tar man upp energi, jord- och skogsbruk, livsmedel, arbetsmiljö, trafik, den fysiska riksplaneringen samt arbete och produktion. Till detta kommer också en historik över miljörörelsen med flera exempel på genomförda aktioner. Visst är boken tendentiös - den är ju utgiven av Miljöförbundet - men den undanhåller förvisso inte läsaren kunskap om negativa verkningar av t ex energislag som förordas av Miljöförbundet. Boken är smält unik också i det avseendet att så mycket komplicerad kunskap om för oss alla viktiga frågor sällan har presenterats på ett så lättfattligt sätt. Detta sker dels med hjälp av en föredömligt lättläst text, dels tack vare fina skisser och teckningar. Boken är en viktig uppslagsbok som många borde läsa. Den går alltså utmärkt att läsa även om man inte deltar i någon studiecirkel.

Ulf G. Eriksson

Måndagsgruppen

ABF, Fabiansalen, Sthlm
19.30 varje måndag sedan 31 år.

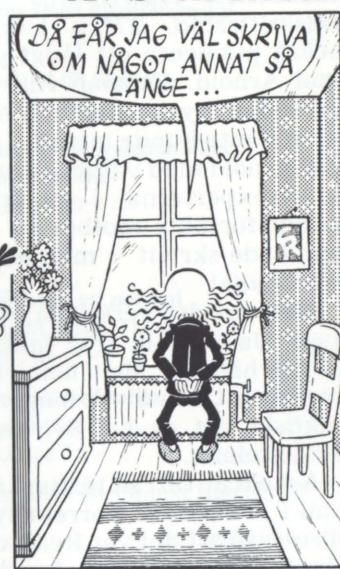
DET GÄLLER DITT LIV

Ditt eget liv.
Hälsöhemmet Mistelgården hjälper Dig med fasta och utrensning, som förebyggande och botande åtgärd. Ett hem för sökare.
Tel. 042-530 20 Ängelholm.
Kerstin o Josef Östlund.

I VÄNTAN PÅ PARADIGMSKIFTET...

Av Sven Rosén

Vi vill inte dö!

Fredsoken av Bernard Benson (Wahlström & Widstrand 1981) är en bok om den hotande Katastrofen och om hur hotet kan undanröjas. Den är översatt, och textad, av Karin Liungman, och den handlar om en pojke som tog bussen och åkte till en TV-station, gick raka vägen in i en studio, ställde sig framför kameran och sa att alla världens barn vill leva, de vill inte dö i ett kärnvapenkrig. Denna pojks handling satte igång freden.

Människorna stödde pojken. De slöt sig samman, och massor satte ett löv över hjärtat som symbol för freden. Presidenterna i världens tre stormakter ville tala med pojken. För den siste av dem visade han en lapp med en enkel regel: "Att försvara oss mot våra grannar är vägen till vapen och den leder till KRIG! Att försvara våra grannar mot oss själva är vägen till avrustning och den leder till FRED!"

Det är en gripande berättelse om hur enkelt förstånd skulle kunna vända rustningsgalenskapen till nedrustning och fred. En liten pojke säger självklara sanningar som världens ledare inte förmår efterfölja. "Så enkelt är det – egentligen", tänker man, när man läser boken. Mänskligheten tycks vara från vettet som utsätter sig för hotet av kollektivt självmord, men om viljan till liv och lycka samlar oss fyra miljarder människor, då kan världens ledare ledas så som pojken i berättelsen leder de gamla statsmännen till insikt och förnuftig handling.

Vi har väl vant oss vid att leva på en "krutdurk"...mer och mer har vi letts att tro att ingen vågar tända på, eftersom ingen ännu gjort det (efter Hiroshima och Nagasaki). Men kanske ökar rädslan nu efter den nya presidentens makttillträde i Vita huset med ökad upprustning i den ena av stormakterna, samtidigt som den andra stormakten gradvis ökar sin krigspotential och allt fler länder förfogar över kärnvapen.

Men om alla, i öst och i väst, säger ifrån att vi inte vill dö i ett förödande krig, utan vi vill leva och vara lyckliga tillsammans, då kan krig framstå som något fullkomligt absurt och människorna med vämjelse och skräck kasta bort de vapen de nu vänder mot varandra. – Om det problemet, den möjligheten, handlar Fredsoken.

Det här meddelar förlaget:

"Bernard Benson är engelsman men bosatt i Frankrike sedan 20 år. Han började sin bana som vetenskapsman och uppfinnare och var stridsflygare under andra världskriget. Han flyttade till

USA efter kriget och arbetade bl a för Pentagon. Han är en av konstruktörerna av Delta-vingen och var också pionjär inom datavetenskapen.

I 35-årsåldern började han alltmer oroa sig för konsekvenserna av upprustningen och utvecklingen av den civila teknologin. Han sålde sina företag och drog sig tillbaka till en stor egendom i södra Frankrike. Han planerade att ägna resten av sitt liv åt familjen och åt att skriva en serie på 108 böcker om tibetansk buddism. Familjen Benson upplåter en stor del av sin egendom åt 50 landsflyktiga tibetanska lamor.

För ett par år sedan insåg Benson att vi står på randen av ett tredje världskrig. Han lämnade sin tillbakadragna tillvaro och började arbeta för att sätta igång en världsrörelse för fred. Han skrev och tecknade 'Fredsoken'. Den kom ut i Frankrike i december 1980 (Fayard) och fick omedelbart en stor framgång. Den har fungerat som en katalysator för det franska fredsarbetet.

Benson avser nu att med hjälp av massmedia och modern teknik – TV, radio, video, film, data m m – och en mängd kreativa eldsjälar världen över förverkliga bokens scenario. 'Fredsoken' är f n under utgivning på ett 20-tal språk över hela världen i både öst och väst. Den tas överallt emot med stor entusiasm."

Fredsoken är lättfattlig och lättläst, den är vacker, och den är viktig. Alla bör läsa den – i första hand Bresnev och Reagan och deras kumpaner, men även du.

SM

En humanistisk tidskrift

Hans Larsson Samfundet bildades 1953 och är ett vetenskapligt sällskap vid Lunds universitet. 1955 började samfundet utge årsboken "Insikt och handling" med uppsatser i bl a filosofi, psykologi, pedagogik, idéhistoria och vetenskapsteori. (Att kalla den årsbok är dock oegentligt, eftersom den inte utkommer varje år.) Samfundet grundade sedan bokförlaget Doxa, vilket i sin tur nu börjat utge en tidskrift med namnet *Insikt och Handling*. Man undrar om inte förväxlingar mellan årsboken och tidskriften kan ske i framtiden.

Tidskriften benämns humanistiskt debattforum, och första numret (nr 1, 1981) är på 64 sidor i fin layout. Det är ett temanummer om självförverkligande. Utgångspunkten är en mycket väl skriven uppsats i ämnet av Göteborgsfilosofen Rolf Ekman. Man riktigt känner att man här har framför sig en produkt som sprungit fram ur självupplevda händelser. Självförverkligande är för författaren något av det absolut viktigaste, ja kanske rent ut sagt det viktigaste i en människas andliga liv. När författaren sedan är oerhört beläst och vet hur man skall uttrycka sig, så blir läsningen ett rent nöje.

Rolf Ekman är en filosof som är tillbaka på jobbet Han låter nämligen filosofin utträta något som kan kännas meningsfullt i samband med människans dagliga liv och leverne. De filosofer som

inte återvänt till jobbet (och vi träffar i samma tidskriftsnummer på en sådan) håller fortfarande på med en steril knappologi för knappologins egen skull. Vanligen består då verksamheten i att man tar något ord (t ex självförverkligande) från något naturligt språk och vränger ut och in på det och får till resultat att ordet är både mångtydigt och vagt och därför föga användbart. Denna verksamhet är meningslös i den bemärkelsen att vi redan från början visste att ordet var mångtydigt och vagt. Alla ord i ett naturligt språk är nämligen mer eller mindre mångtydiga och vaga, mer eller mindre laddade med olika slags värderingar, mer eller mindre intellektuellt klara för den som använder ordet. När knappologen är färdig med tillknöländet, kastar han nöjd bort ordet och ser sig om efter ett nytt ord att misshandla. Vilket fantastiskt torftigt andligt liv knappologen måste leva!

Alla stora filosofer har brottats med självförverkligandets liv, från Sokrates, som hade till motto "Känn dig själv!" (vilket stod på ingången till Apollotemplet i Delfi) till existentialisterna (med Kierkegaard i spetsen) och ekosoferna (vars främsta teoretiker är Arne Næss).

Kierkegaard kritiserade knappologerna för att de ägnade sig åt forskning för att skaffa sig meriter utan att ha något inre behov av att utföra denna forskning. Sådan forskning kan inte ge mycket, menar Ekman. När man uttrycker tankar, så måste man också känslolös och viljemässigt stå bakom tankarna. Det är först då tankelivet blir ens eget. Det är då man sysslar med självförverkligande. Den forskning som kan inlänkas i självförverkligandets ambitioner, blir meningsfull, vital, kraftfull, engagerande, nyttig och framför allt har den chans att vetenskapligt sett bli god och mönsterbildande. Ekman uppställer som handlingsnorm: *Försök att åstadkomma största möjliga självförverkligande åt största möjliga antal människor*. Ekman menar att "det vore önskvärt, att alla kunde utveckla sig i sin yrkesverksamhet, intellektuellt, estetiskt eller praktiskt, förnufts- och känslomässigt". Ekman pläderar också för att fritiden skall vara rikt tilltagen. Därför (och det tycker jag är en viktig tanke hos Ekman) skall skolan inte endast utbildar för yrkesarbete, utan också för fritid.

Erik Ryding är docent i filosofi i Lund. Han gillar inte Ekmans handlingsnorm, utan anser den ofruktbar helt enkelt på grund av att termen självförverkligande är svår att precisera. Rydings inlägg är kallat "Självförverkligande – ett ord utan tanke?", och mycket riktigt har han skrivit en artikel utan känsla för sammanhang och utan vilja att förstå. Hans text är en enda lång litania av konstigheter och konstruktioner. Har man inget vettigt att säga, så kan man väl alltid hitta på något nonsens, tycks vara hans arbetsmetod.

Den därpå följande uppsatsen är skriven av Hans Regnéll, som är professor i filosofi, ordförande i Hans Larsson Samfundet och en av de tre i Doxas led-

ningsgrupp.

Regnéll slår i sin första mening fast att Rolf Ekman framlagt en "välskriven och givande essä". Regnélls sammanfattning av vad Ekman menar med självförverkligande är följande: "Det gäller att vara äkta, att vara trogen mot sig själv. Udden är riktad mot kollektivism, opportunism och karriärism och mot försök att göra intryck på andra och eftertera andra. Att våga vara sig själv ger inre frihet, själslig hälsa och ro." Regnéll pekar på det viktiga med det personliga engagemanget och att det gäller att känna livets ansvar.

Regnéll funderar över varför man talar om självförverkligande. Han skriver: "Jag gissar, att uttrycket har en suggestiv klang som tilltalar människor som känt eller känner sig på något sätt stäckta i sin utveckling. De känner, att de har något värdefullt inom sig som på grund av ett eller annat hinder inte fått komma fram, inte blivit utnyttjat" – "Självförverkligande" är en metafor som uttrycker den känsla av djup tillfredsställelse som den befriade upplever, då han eller hon äntligen får spänna sina krafter på en uppgift som verkligen passar och är värdig."

Allt som Regnéll skriver kan jag inte hålla med om, men det viktiga i sammanhanget är att vi här har en annan filosof som är tillbaka på jobbet. Regnéll kommer inte med några förvrängningar, orimliga tolkningar, konstiga påhitt eller sterilt ordexcerande. Det ligger känsla bakom det han skriver. Kanske har han personligen upplevt självförverkligandets betydelse. I alla händelser har han förståelse för att det är något viktigt för andra människor.

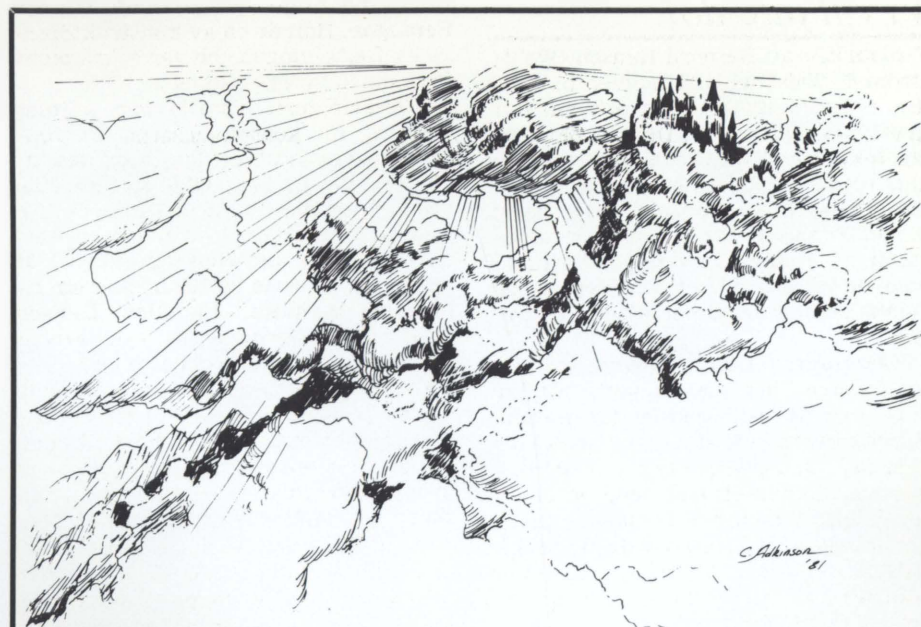
Den därpå följande artikeln är skriven av professorn i psykologi vid universitetet i Göteborg Lennart Sjöberg. Jag fann hans analys av "beslut och handling" litet torr och oengagerande. En kontrastverkan uppstår onekligen till Ekmans och Regnélls inlägg. Sjöberg frågar sig varför det är "bättre att basera handlingar på värderingar snarare än på föreställningar". Ja, det kan man undra. "Bättre" är ju i detta sammanhang en värdering. Dessutom: Föreställningar är väl baserade på värderingar?

Artikelserien avslutas med ett kort inlägg av författaren Alexander Weiss. Han frågar: "Vad skulle man annars kunna förverkliga än sig själv?" Tja, ett husköp t ex.

Tidskriften *Insikt och Handling* har kanske en framtid. Jag vågar inte uttala mig om det. Det finns ju ingenting som är så svårt att spå om som framtiden. Det "måste ta sin tid, innan en ny tidskrift finner sin identitet". Vi får väl se an ett par nummer till, innan vi vet om det blir ordryttarna eller humanvetarna som kommer att dominera.

Insikt och Handling, 4 nr/år, kostar 55 kronor. Men om man blir medlem i Hans Larsson Samfundet, får man både tidskriften och årsboken för årsavgiften, som är 55 kronor/år och insättes på postgiro 43 94 38-3.

Rolf Ejvegård

Lär er att låta er inspiration och intuition leda er i ert liv och i ert arbete

så kommer ni att få uppleva de mest fantastiska ting; för när ni lever efter andliga principer

kan vad som helst hända, när som helst.

Ni kommer att få uppleva det ena undret efter det andra och då ska ni komma ihåg att Jag har Min hand med i allting och tacka Mig oupphörligt.

Vänta er att oväntade ting ska inträffa och låt ingenting förvåna er.

Ni är här för att genomleva och exemplifiera de mest underbara och ovanliga händelser, därför att ni åskådliggör Mina gudomliga lagar genom ert sätt att leva, genom era liv.

Glöm aldrig detta.

Låt Mina underverk få uppenbaras i allting och var inte rädda för någonting.

Rädsla kan hålla er tillbaka, och ingenting kan tillåtas göra det.

Det är mycket som ska uppenbaras och Mina uppenbarelser måste finna kanaler.

Ni är alla Mina kanaler så öppna er

och låt Mig arbeta i er och genom er.

Må var och en av er fungera som en bit i ett jättestort pussel; när alla bitar lagts tillräta kan man se helheten.

Det hela ska inte uppenbaras endast för ett fåtal; nej, Jag behöver er alla, varenda pusselbit så ni får inte svika Mig

utan giv er till Mig så att jag kan verka genom er.

Ur "Footprints on the Path" av Eileen Caddy
Övers. Maria Adkinson. Ill. Charles Adkinson
Reprinted by permission of the Findhorn Foundation

KRIG?

NEJ!

SM:	
Fredsbokens författare Bernard Benson besöker Sverige	2
Åsa Freij:	
Eva Moberg frågar: Är människan för dum för att överleva?	6
Åsa Freij:	
Byrådirektör i försvaret: Kanske rustade vi ner om...	8
Åsa Freij:	
Sören Bergström – väckarklocka i kristid	10
Åsa Freij:	
Upptäck det högre intellektet!	12
Björn Vilson:	
Gud och sexuallivet	14
SM:	
Öst och väst möttes i Storkyrkan	18
Åsa Freij:	
Röster ur storkyrkodebatten	21
Göran Brusewitz o Seija Moisio:	
Ultra – en finsk sökartidskrift	24
Bertil A. G. Schalén:	
UFO som kultföremål	28
Bertil Falk:	
Buddhistcentrum bildat i Malmö	32

FREDSFRÅGAN

Vi, mänskligheten, lever på ett berg av nitroglycerin. En skakning... och vi springer i luften. En fatal rubbning i balansen... och den Stora Explosionen inträffar. Fel i ett under rättelsesystem, i militära order, i en ledares själ och hjärta kan utlösa Förödelsen. Kanske stryker vi då alla med – vilket är fullt tänkbart – kanske överlever några, eller många, och föder *strålningens barn*, en mänsklighet av fysiskt och psykiskt handikappade.

Vi vill ju skydda oss mot diktaturens fjättrar för att kunna leva i frihetens och självförverkligandets möjlighet, javisst. Men: vilket vore värst, att existera under hammaren och skaran än under en himmel som droppar av sönderbrännande radioaktivitet? Svaret ger sig självt.

Freden bör vara en *ännu viktigare* angelägenhet än demokratin. Sådant är läget i dessa kritiska tider.

Det kan sägas att ett avgörande problem är de stora skillnaderna mellan det sovjetiska och det amerikanska samhället. Om de skillnaderna kunde minskas – genom att friheten fick öka i Sovjet och socialpolitiken förbättrades i USA – då skulle anledningarna till militär konfrontation mellan "öst" och "väst" minska.

Ett annat problem är att vår vetenskap och vår teknik nått så mycket högre nivå än vår etik och vårt känsloliv. Inom tekniken drar vi nytta av upptäcker- och uppfinnarelitens prestationer, av de människornas *resultat*. Men inom politiken, dvs samhällsetikens område, är det inte en etisk elit som härskar, utan sådana människor som på

grund av sin *ordinära profil* utvalts till ledare, sådana som har de mångas åsikter, känslor och mentallitet. Den etiska eliten blir "oppositionella element" eller "verklig-hetsfrämmande fredsvivare".

Frågan är hur en moralisk elit skall kunna få makten i världen och styra utvecklingen. Svaret är: genom *idéernas övertygande kraft* och genom *visade resultat*. Ett enda i-land som avrustar och ägnar alla sina resurser åt att bygga det goda samhället, kommer att kunna visa resultat som är lätta att se. Och många många människor i många länder kommer att önska sig ett sådant samhälle.

För att mänskligheten skall kunna ta sig ur det dödshot under vilket den lever och skapa fred, krävs att det sprids positivt kreativa, kärleksfulla idéer och informationer. Mycket sådant är också på gång, och det har förmåga att rycka människor med sig. Många blir glada och entusiastiska över det goda som *New Age* innebär. Det väcker gensvar. Det rör vid djupa behov hos människorna av fred, gemenskap och mänsklig utveckling. Men det behövs ledare. Begåvade och modiga ledare skulle kunna rycka nationer med sig på en väg till fred, välstånd och självförverkligande för alla.

Det gäller att påvisa människornas möjligheter till utveckling, lycka och livsglädje. Det gäller att skapa en ny kultur, en "ny mänskliga" – att skapa ett paradiset, inte ett helvete, av de möjligheter som existerar.

SM

SÖKAREN

Oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor

Redaktör och ansv. utgivare:
Sven Magnusson

Adress:
Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Telefon: 08 – 69 60 27

Prenumerationspris:

Helår (10 nr) 92: –

Halvår 48: –

Postgiro: 70 60 47 - 8

Bankgiro: 372-8128

Annonsspriser: (moms tillkommer):

Helsida 1.000: –, halv sida 600: –, småannonser 20: – per spalt-cm, men minst 60: –.

Tryckt hos Smålandspostens Boktr. AB 1981

ISSN 0038-0504

Måndagsgruppen

ALLMÄN, OPOLITISK SÖKARGRUPP FÖR FILOSOFI, RELIGION, MYSTIK,
VETENSKAP OCH TVÄRVETENSKAP. 31: E VERKSAMHETSÅRET. 1982

MÅNDAGAR KL 19.30 A B F, SVEAVÄGEN 41. SAL - FABIANSALEN

MOTTO: FRAMTIDEN OCH DU

DATUM	FÖREDRAG NR	
11.1.	1178	TRADITIONSENLIGT INLEDER VI MED HELT SVERIGES GUNDE JOHANNSSON FRÖDING- FERLIN OCH DIN ANDERSSONKVÄLL.
18.1	1179	FIL.MPG. HANS MÖLLER: WILDOERFREDINGOGIKEN OCH ELLEN KEYSKOLAN
25.1	1180	FIL.KIND. JAN GRÖNHOLM: DEN LIVSNÖD- VÄNDIGT KUNSKAPEN - HUR VI FÅR SVAR PÅ FRÅGORNA VAD, HUR OCH VÄRFÖR.
1.2.	1181	PER RINDSTEDT CENTRET FÖR PSYKISK HÄLLING OCH FÖRSKNING: TELEPATIS GRUNDNINGAR OCH INVERKAN PÅ VÅRT PSYKE - PSYKISK HÄLLING (ÄNGEST, NEVROSER)
8.2	1182	BJÖRN ROXENDAL: DIN EGEN INRETERPREUT DEN INRE RÖSTEN - DIN LOGEN MED DIG SJÄLV.
15.2.	1183	BRITT SEVELIUS, STHLMS SPIRITUAL. FÖR FÄRGERNIS INVERKAN PÅ VÅR HÄLSA - HÄLLING
22.2.	1184	GÖSTA EKLUND, HÄLSOFRÄMJANDET O SJÖD: SCHUBERGER, VITTE TROLLKUNSTEN FRÅN LINZ. LÖSNINGEN PÅ VÄRLDENS LIVSMEDELS- PROBLEM?
1.3	1185	JNG. SIGGE WESTERLUND, MARTINUSRÖRELSEN NÄRVISNINGARBROT OCH RELIGION
8.3.	1186	BIOLOG. RALPH GIESER, LUXEMBURG: SITTAN, DJÄVLAR O HELVETEN OCH DEMO- NER I BIBEL OCH KYRKA.
15.3.	1187	PROFESSOR ÅKE HULTKRANTZ, STHLMS UNIVERSITET: INDIVIDERNIS MEDICIN O DESS SAMMANHÄNG MED RELIGIÖSA FÖRESTÄLLNINGAR
22.3	1188	GÖSTA EKLUND, T. S. PITSIDEN: LIVETS OCH DÖDENS MYSTÉRIUM - DÖDEN - EN HÖGRE FORM AV LIVSDIGNITET

- 29.3 1189 PSYKOTERAPEUT JOHNN WRETMAN, SLUNNINGSJÖ:
KOMMER VI TILLBÄCKA? TÄNKAR O TEORIER OM
REINKARNATION O REINKARNATIONSTERAPI (4)
- 5.4. 1190 VI FULLFÖLJER ANTROPOSOFE GUSTAF-MOOLF
PETERSSONS TRADITION INFÖR PÅSKEN: RISTORN
I KRISTET SAMFUND LARS RYDELIUS: MÄNNISKO-
SJÄLENS FÖRHÅLLANDE TILL KRISTI DÖD OCH
UPPSTÅNDELSE
- 12.4. 1191 GLAD PÅSK FÄRDS MED PRIVATA MÖTEN
- 19.4. 1192 ÖVERKINTOR LEO ROSENBLÜTH, STHLMNS SYN-
GOGA: BYBYLONISK TÄNGENSKAPEN, SYN-
GOGANS UPPKOMST, DESS LITURGI OCH MUSIK.
- 26.4. 1193 PSYKOTERAPEUT JOHNN WRETMAN, SLUNNINGSJÖ
KOMMER VI TILLBÄCKA? TÄNKAR O TEORIER OM
REINKARNATION O REINKARNATIONSTERAPI (5)
- 3.5 1194 NATURLÄKARE ALICE ROSENDIHL-OHLSSON
MUSIKEN SOM HELANDE FAKTOR (MED
ILLUSTRATIONER)
- 10.5 1195 DOKTOR JAN AXEL NORDLUND ÄR NU HEMMA
FRÅN SIN INDIENRESA: HELHETSSYN OCH
SPECIALLISERING INOM MEDICINEN.
- 17.5. 1196 JNG. SIGGE WESTERLUND, MARTINUSRÖREL-
SEN: VID STÅR DEN NYA KULTUREN FÖR?
PROBLEM VID KULTURSKIFTET TILL
VÄSTMANNENS TIDÅLDER
- 24.5 1197 BJÖRN ROSENDIHL ÄR NU OCKSÅ HEM-
KOMMEN FRÅN INDIEN!
KEOSPYRMIIDEN - EN BIBEL I STEN:
DEN ANDLIGA ELDENS GEOMETRI

UNDER DE GÅNGNA ÅREN HAR MÅNDAGSGRUPPEN HATT ETT TIO TAL EXTRACIRKLAR
I ASTROLOGI OCH EN I EGYPTOLOGI.

1982 BÖRJAR EN STUDIECIRKEL I MEDITATION
LEDD AV MANNEN SOM ÄR SIN EGEN KAMERA - CARL-OTTO MATTSO. ÖPPEN FÖR
ALLA MED POSITIVT INTRESSE FÖR ÄMNET. NYBÖRJARE ELLER MED VISS TEKNIK.
ALLA SOM ÄR BESJÄLADE AV EN POSITIV VILJA TILL ANDLIG UTVECKLING ÄR

VÄLKOMNA: 20.1. - 3.2. - 17.2. - 3.3. - 17.3. - 3.4. - 13.4. - 28.4. -
ONSDAGAR DEN 12.5 - 26.5. LOKAL KUNGSHOLMS FÖRENINGSHÅL
KUNGSHOLMSG. 30. KLOCKAN 19.30 BUSS 41. 42. 48. 53. 62
SAMT TUNNELBANDEN TILL KUNGSHOLMSTORGET